

[1987 நவம்பர் 17]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன் னுள்ள கேள்வி :—

“1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு எதிர்பாராச் செலவு நிதிய (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 45/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 மற்றும் 3 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு எதிர்பாராச் செலவு நிதிய (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 45/1987) நிறைவேற்றப் பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம், பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று சட்ட முன் வடிவு நிறைவேற்றப் பெற்றது.

8. அரசினர் தீர்மானம்.

(அ) அலுவல் வரிசையில் மாற்றம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பேரவையின் விதி 30 (3)-ன் கீழ் நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“இன்றைய நிகழ்ச்சி நிரலில் இனம் 7, ‘அரசினர் சட்ட முன் வடிவுகள் ஆய்வு செய்தல்’ என்ற தலைப்பின்கீழ், வரிசை எண் 7, “1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்தின் மீது உச்சவரம்பு நிர்ணயித்தல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 48/1987)”

1987 நவம்பர் 17] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

என்று உள்ளதை அதே இனத்தில் வரிசை எண் 2 “1937 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு எதிர்பாராச் செலவு நிதிய (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 45/1987)-க்குப் பின் எடுத்துக் கொள்ளலாம்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றது.

6. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(ஒ) தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்தின் மீது உச்ச வரம்பு நிர்ணயித்தல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு 1987.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்தின் மீது உச்சவரம்பு நிர்ணயித்தல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு* (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 48/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்.”

திரு. கோ. வீரய்யன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1961 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களுடைய இந்தத் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு அதனுடைய காரண நோக்கங்களை விளக்கும்போது 1961 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்த, நில உச்சவரம்பு நிர்ணயம் சட்டத்தின் தமிழ்நாடு சட்டம் 58/1961, பிரிவுகள் 85 (1), 86, 87, 88, 89, 90 மற்றும் 91, மேற்கூறிய சட்டத்தின் கீழ் தண்டனைக் குரிய சில குற்றங்களின் பேரால் தண்டனைக்கான அபராதத் தொகை விதிக்க வழி வகை செய்கிற மேற்கண்ட பிரிவுகளில் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள அபராதத் தொகை குறைவாக உள்ளதால், அவற்றை உயர்த்தி உயர்ந்த அளவு ரூபாய் 2,000 வரை அதிகரிக்கலாம் என முடிவு செய்து, அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக இந்தச் சட்ட முன்வடிவு மூன்னை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று காரண நோக்கங்களிலே விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

* 16—11—1987 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

[திரு. கோ. வீரய்யன்] [1987 நவம்பர் 17]

அந்தச் சட்டத்திலே முன்னால் இருந்த மேற்சொன்ன பிரிவுகளில் 200 ரூபாய் அபராதம் வரை விதிக்கலாம் என்று இருந்ததை 2,000 ரூபாய் ஆகவும் 500 ரூபாய் வரையில் அபராதம் விதிக்கலாம் என்று இருந்ததை ரூபாய் 2,000 ஆகவும், ஆயிரம் வரை அபராதம் விதிக்கலாம் என்று இருந்ததை ரூ. 2,000 ஆகவும் உயர்த்தி, இப்போது ஒரு திருத்தச் சட்ட முன்வடிவை இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் முன் மொழிந்திருக்கிறார்கள்.

நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவதெல்லாம் இந்த 200 ரூபாயை 2,000 ஆக்குவதன் மூலமாகவோ, அல்லது 500 ரூபாயை 2,000 ஆக்குவதன் மூலமாகவோ அல்லது ஆயிரம் ரூபாயை 2,000 ஆக்குவதன் மூலமாகவோ என்ன நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்கு அரசு முயற்சிக்கிறது என்று நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படி உயர்த்தாமலேயே 200 ரூபாய் என்றோ 500 ரூபாய் என்றோ அல்லது ஆயிரம் ரூபாய் என்றோ தண்டனை விதிக்கலாம். ஆனால் உச்ச வரம்புக்கு மேல் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய கணக்கில் அல்லது புதிதாக உச்ச வரம்புக்கு மேல் நிலம் ஏற்பட்டு விட்டால் அதைப்பற்றிய தகவல் கொடுக்கும்போது அரசுக்கு உண்மையான தகவல்களைக் கொடுக்காமல் தவறான தகவல்களைக் கொடுத்து அல்லது சட்டத்திலே இருந்து தப்பிப்பதற்கு முயற்சிகளை எடுப்பவர்கள் மீது தண்டனை விதிப்பதற்காக இந்தப் பிரிவுகளிலே சொல்லப் பட்டிருக்கக்கூடிய அந்த தொகை வரைக்கும் அபராதம் விதிக்கலாம். ஆகவேதான் இப்போது அனைத்துப் பகுதிகளிலேயும் ரூபாய் 2,000 வரையில் அபராதம் விதிக்கலாம் என்று திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது 1961 ஆம் ஆண்டிலே இருந்து இதுவரையிலும், 27 ஆண்டுகளில், 200 ரூபாய் இருந்த காலத்திலும் 500 ரூபாய் இருந்த காலத்திலும், 1000 ரூபாய் இருந்த காலத்திலும் கூட, 27 ஆண்டுகளில், காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலோ அல்லது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலோ அல்லது அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. வின் 10 ஆண்டு ஆட்சிக் காலத்திலோ, இந்த தவறான தகவல்களைக் கொடுப்பவர்களுக்குத் தண்டனை கொடுக்கலாம் என்ற பிரிவைப் பயன்படுத்தி, தமிழகத்தில் ஒரு ஆளுக்காவது தண்டனை விதித்

1987 நவம்பர் 17] [திரு. கோ. வீரய்யன்]

திருக்கக் கூடிய வரலாறு உண்டா என்று நான் அமைச்சர் அவர்களின் மூலமாகத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த 27 ஆண்டுக்காலத்தில் ஒரு கேஸ் கூட இந்த விதிமுறைகளை மீறியதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு தண்டனை விதிக்கப்பட்டதாக இல்லை. அப்படியென்றால் கணக்குக் கொடுத்தவர்கள் அவ்வளவு பேரும். இந்த 27 ஆண்டுக்காலத்தில் ஒருவர்கூட தவறே செய்யாமல், சரியாகக் கணக்கு கொடுத்தார்கள் என்று அரசு கருதுகிறதா, அப்படிக் கொடுத்திருக்கிறார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அவ்வளவு பரிசுத்தமாக தமிழகத்தில் உபரி நிலத்தை வைத்திருப்பவர்கள் எல்லாம் அரசுக்கு ஒரு தவறு கூட இல்லாமல் 27 ஆண்டுக்காலமாக கணக்கு கொடுத்த காரணத்தால்தான் இந்தப் பிரிவு ஒருவருக்குக்கூட பயன்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறதென்று விளக்க விரும்புகிறீர்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அதனால் இந்தப் பிரிவின் கீழ் அரசு இப்போது எதை சாதிக்க விரும்புகிறது?

(பிற்பகல் 12-40)

இந்தக் கணக்கு சரியா தவறா என்பது ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். ஒரு விளக்கத்தை அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த 27 ஆண்டுக்காலத்தில் உபரியாக எடுக்கப்பட்ட நிலம் விநியோகிக்கப்பட்டவர்களுக்கு பட்டா கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பட்டாவிற்குரிய பணம் தீர்மானிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு ஆண்டும் அவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படுகிறது. ஆனால் நிலம் அவர்களுடைய கைக்கு இதுவரையில் போய்ச் சேரவில்லை. குறிப்பாகத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் வலங்கைமான் வட்டத்தில், பாபநாசம் வட்டத்தில், குடவாசல் வட்டத்தில், தென்னாற்காடு மாவட்டம் சிதம்பரம் வட்டத்தில், அதைப்போல குடவாசல் வட்டத்தில் குறிப்பாகச் சருகளத்தூர் கிராமத்தில், நாரணமங்கலம் கிராமத்தில் இப்படிப் பட்டா பெற்றவர்களுக்குப் பணம் அவர்களிடமிருந்து அந்த நிலத்திற்கான நஷ்டயீடு என்ற முறையில் வசூலிக்கப்படுகிறதே தவிர, நிலம் அவர்களுக்கு ஒப்படைக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இருக்கிற சட்டத்தை நீங்கள் அமல் நடத்தும்போதும் இருக்கிற நிலைமை இது.

[திரு. கோ. வீரய்யன்] [1987 நவம்பர் 17]

இன்னொன்றை நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். முன்னாலே நம்முடைய உச்ச வரம்புச் சட்டத்திலிருந்து ஒரு பிரிவைத் திருத்திவிடர்கள். மேய்ச்சல் நிலத்திற்கு இருந்த விதிவிலக்கை நாங்கள் ரத்து செய்கிறோம், அதை உபரியாக எடுக்கிறோம் என்று நீங்கள் ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி மேய்ச்சல் நிலத்திற்கு இருந்த விதிவிலக்கை ரத்து செய்தீர்கள். அப்படி ரத்து செய்ததன் மூலமாக ஏறத்தாழ எனக்குத் தெரிந்த வரையில் 2,000 ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட நிலம் பெரியார் மாவட்டத்திலிருந்து கையகப்படுத்துவதாக இருந்தது. அரசு அதனை கையகப்படுத்திவிட்டதா? விதிவிலக்கை ரத்து செய்ததற்குப் பிறகு 13 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும் அரசு அந்த மேய்ச்சல் நிலத்தை உபரி நிலமாக எடுத்தது இதுவரையில் எவ்வளவு? அரசு கையகப்படுத்தியிருப்பது எவ்வளவு? எவ்வளவு எடுக்காமல் இருப்பது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

எனக்குத் தெரிந்தவரையில் இந்த மேய்ச்சல் நிலம் விதிவிலக்கை ரத்து செய்ததே தவறு. ஒரு ஏக்கர் கூட அரசு கையகப்படுத்தவில்லை என்று அறிகிறேன். அரசுக்குச் சொந்தமான அந்த உபரி நிலத்தை, விதிவிலக்கு ரத்து செய்யப்பட்டு எடுத்த நிலத்தை முன்னாலே வைத்துக்கொண்டிருந்த நபர்கள் இன்றையதினம் பதிவு செய்யாமல் அன்-ரெஜிஸ்டர்ட் ரெக்கார்டை வைத்துக் கொண்டு விலைக்கு விற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற தகவலை அரசு அறியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். உபரி நிலமாக எடுத்த நிலத்தை நில உடைமையாளர்கள் விட்டு விட்ட மாட்டார்கள். விதிவிலக்கு ரத்து செய்யப்பட்ட நிலத்தைக் கூட அரசால் எடுக்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் தவறான கணக்கு கொடுப்பவர்களுக்கு 200 ரூபாயிலிருந்து 2,000 ரூபாயாக அபராதம் விதிக்கப் போகிறோம் என்று கொண்டு வந்திருப்பது எந்தப் பலனையும் அளிக்காது. இந்தச் சட்டம் என்பது ஒரு பொத்தல் வலையாக இருக்கிறது. ஒரு மீன் கூட 27 ஆண்டுக்காலத்தில் தமிழகத்தில் அகப்படவில்லை. இந்த அரசு பிடிக்கவில்லை, பிடிக்க முடியாது. அவர்கள் அகப்பட மாட்டார்கள் என்பது நமது அனுபவம். பார்த்தால் தலையில் தூக்கிக் கொண்டு போகிறபோது ஒரு வலை மாதிரி தெரியும். தண்ணீரில் போட்டு விரித்த பிறகு பார்த்தால் இருக்கிற மீன்கள் பூராவும் பொத்தலில் புகுந்து போய் விடும். ஒரு மீன் கூட

1987 நவம்பர் 17] [திரு. கோ. வீரய்யன்]

அந்த வலையில் இதுவரையில் அகப்படவில்லை. அப்படியிருக்கிறபோது இந்தப் பிரிவை திருத்தியிருப்பதால், 2,000 ரூபாய் என்று ஆக்குவதால் என்ன செய்யமுடியும் என்று கருதுகிறீர்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். 27 ஆண்டுக்காலத்தில் ஒருவருக்கு ஒரு தூறு ரூபாய் கூட அபராதம் போடப்படவில்லை. வரப்போகிற காலத்தில் ஒரு மீன் கூட அகப்படாது. அதைப் பிடிக்கக்கூடிய வலையாக உங்கள் கையில் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகையினாலே நீங்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்திலே 2 ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம், தவறினால் 6 மாதம் தண்டனை கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லி, ஏன் திருத்தக்கூடாது? இதிலே ஒன்றும் நடக்கபோவதில்லை. அப்படி நடக்காததற்கு நீங்கள் அபராதம் மட்டும் என்று போடுவதோடு அல்லாமல், 6 மாதம் தண்டனை கொடுக்கப்படும் என்று திருத்தி வைத்தால் அது சட்டத்திலேயாவது இருக்கும். எனவே அந்த முறையிலே நீங்கள் இந்தச் சட்டத்தை திருத்த விரைகளா, என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்த நில உச்சவரம்புச் சட்டத்திலே இருக்கக்கூடிய அந்த முழுமையான ஓட்டைகள் புராவையும் அடைத்து, உபரி நிலங்கள் கிடைக்கக்கூடிய அளவிற்கு ஒரு முழுமையான நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தை இந்த அரசு கொண்டு வருவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்காமல், அடிக்கடி ஒவ்வொரு பிரிவையும் திருத்தம் செய்து கொண்டு இருப்பது, தோற்றத்திற்கு நன்றாக இருக்குமே தவிர, உண்மையிலே சரியாக இருக்காது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வெங்கோப ராவ் என்பவர் இந்த உச்சவரம்புச் சட்டத்தைப் பற்றி, சீலிங் அக்கடைப் பற்றி ஒரு புத்தகத்தைப் பிரசுரித்திருக்கிறார். அகிலே, திருத்தம் வந்தபோதெல்லாம் அதை எட்டிவைத்து இருக்கிறார். அதைப் பார்த்தால், தெருவிலே போகக்கூடிய எருமை மாட்டின் முதுகிலே போட்டிருக்கக்கூடிய ஈணியிலே 108 கலரிலே ஒட்டுப்போட்டு தைத்திருக்கமே, அந்த மாகிரி, இந்தச் சட்டப் புத்தகத்திலே இருக்கிறது. எனவே அப்படியிருக்கக்கூடிய அந்த நிலையை மாற்றி முழுமையாக இந்த உச்சவரம்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கும், உபரி நிலங்களைப்

[திரு. கோ. வீரய்யன்] [1987 நவம்பர் 17]

பெறுவதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதைவிட்டு விட்டு, பிட்டு பிட்டாகத் திருத்தி, 200-ஐ இரண்டாயிரமாக ஆக்குவதாலே எதுவும் நடக்கப்போவதில்லை. 27 வருடமாக எதுவும் நடக்கவில்லை. எனவே நான் கடைசியாகக் கேட்டுக் கொள்வது, 2 ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் தவறினால் 6 மாதம் தண்டனை கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லி, முழுமையான அளவில் இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கும், உபரி நிலங்கள் கிடைப்பதற்கும், அதை ஏழை எளியவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கும் வழி வகை செய்யக்கூடிய அளவில் நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் இந்த மேய்ச்சல் நிலத்தை அரசு கையகப்படுத்துவதற்கு முயற்சி எடுக்குமா என்பதையும், அதேபோல் பட்டா கொடுக்கப்பட்டவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் இந்த ஆண்டு இறுதிக்குள் நிலத்தை அவர்களுடைய கையில் ஒப்படைப்பதற்கு அரசு முன்வருமா என்பதையும் கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன், நன்றி வணக்கம்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நில உச்சவரம்புச் சட்டம் சோசலிச மனோபாவ முடைய அத்தனை பேர்களாலும் வரவேற்கக்கூடிய ஒரு சட்டமாகும். வங்கக் கடலின் ஓரத்தில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியதைப் போல், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தென்னாட்டினுடைய உண்மையான பொதுவுடமைப் பூங்கா. அதற்கு இணங்க சோசலிச பாதையை நோக்கிச் செல்கிற சட்டங்கள் எல்லாம் வரவேற்கப்படவேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின்போது, நிலங்களை அதிகமாக வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து, உச்சமாக வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து அவைகளை எடுக்கக்கூடிய முயற்சிகள் சட்டத்தின் மூலம் நிறைவேற்றப்பட்டு, அரசாங்க புள்ளிவிவரப்படி பல்வேறு நிலங்கள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கான குறிப்புகள் அரசாங்கத்திடமே இருக்கின்றன. ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வந்ததற்குப்

1987 நவம்பர் 17] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

பிறகு, சட்டத்திற்குப் புறம்பாக சட்டத்தை மீறி, நிலங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய, பதுக்கிக்கொண்டு இருக்கக்கூடிய நிலத் திமிங்கலங்களிடம்ருந்து கைப்பற்றிய நிலங்கள் எவ்வளவு என்ற புள்ளிவிவரத்தை, தன்னுடைய பதில் உரையில் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தருவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இன்னும் சொல்லப்போனால், பட்டுக்கோட்டை கல்யாண சுந்தரம் அவர்கள் 'இருப்பவன் தரமாட்டான், இல்லாதவனும் விடமாட்டான்' என்று புரட்சிகரமான கருத்தைப் பாடினார்கள். எனவே இருப்பவன் தரமாட்டான் என்பதற்காகத்தான், நம் முடைய அமைச்சர் அவர்கள் அபராதம் செலுத்தினால் போதும், தவறான தகவலைக் கொடுத்திருந்தாலும் கூட, சட்டத்தை மீறியிருந்தாலும் கூட, அவர்கள் அபராதம் செலுத்தினால் போதும், அது சரியாகிவிடும் என்று அவர்கள் கொண்டு வந்திருப்பது சரியான கருத்தல்ல.

இங்கே பேசிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் எடுத்துச் சொல்லியதைப் போல, இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே, சப்ரஸ்டு மெட்டிரியல் பேக்டீஸ், அடிப்படை உண்மைகளை மறைத்து, நில உச்சவரம்புச் சட்டத்திற்கு விரோதமாக நிலங்களைக் கையகப்படுத்தியிருப்பவர்கள் எந்தச் சட்டைக்குள் ஒளிந்து கொண்டிருந்தாலும் சரி, அவர்கள் எந்தப் பட்டினத்தில் இருந்துகொண்டு அதைச் செய்து கொண்டிருந்தாலும் சரி அல்லது எந்த முகமூடியின் கீழ் நின்று கொண்டு அவர்கள் மக்களை ஏமாற்றினாலும் சரி, அப்படிப்பட்டவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் மாளிகைக்குச் சொந்தக்காரர்களாக இருந்தாலும் சரி, எவ்வளவு பெரிய நபராக இருந்தாலும் சரி, அவர்களிடம் இருந்து அந்த நிலங்களை கைப்பற்றுவதற்கு, அபராதம் 2 ஆயிரம் ரூபாய் என்று சொன்னால், அவர்கள் 2 மூட்டை நெல்லை விற்று விட்டு அதைக் கட்டிவிட்டுப் போய்விடுவார்கள். அல்லது 5 மூட்டை நெல்லை விற்று விட்டு பணத்தைக் கட்டிவிட்டுப் போய் விடுவார்கள்.

எனவே கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லியதைப்போல, இது ஒரு சமூக விரோதச் செயல் அல்லது சமூக விரோதமான காரியம். இன்னும் சொல்லப் போனால், அரசியல் சட்டத்தினுடைய டைரக்டிவ் பிரின்சிபல்ஸ், வழிநெறிக்கொள்கைக்கு விரோதமானது. நாம் ஒரு சோசலிச

[திரு. அ. ரகுமன்கான்] 1987 நவம்பர் 17

சமுதாயத்தை நோக்கி போகிறபோது, அதற்கு விரோதமாக இருப்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சமூக விரோதிகள். அப்படிப்பட்ட சோசலிச சிந்தனைக்கு விரோதமாக இருப்பவர்களை சிறையில் அடைத்தால்தான், தவறுகளை உணர்கின்ற கடமை ஏற்படும். ஒரு டெட்டான்ட் பனிஷ்மெண்ட் இருந்தால் நான் குறைந்தபட்சம் இது அமுலுக்கு வருவதற்கு நன்றாக இருக்கும். ஆகையினாலே, 6 மாதம் சிறைத்தண்டனை என்று சட்டத்திலே கொண்டு வரவேண்டும் என்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் சொன்ன கருத்தை நானும் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-50)

அதோடு மாண்புமிகு அமைச்சருக்கு நான் ஒரு தகவலைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இங்கு நிலங்கள் குவியக்கூடாது என்பதற்காக அண்ணா பாதையில், சோசலிச பாதையில் நடை போடுவதாகச் சொல்லுகிற இந்த அரசு பிணாமி நிலங்களை ஒழிப்பதற்கு ஒரு சட்ட மசோதாவை இந்தச் சட்டசபையிலே நிறைவேற்றியிருக்கிறது. நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். இந்திரா காங்கிரஸ் நண்பர்களோடு நீங்கள் கூட்டணியில் இருப்பது எனக்குப் புரிகிறது. அது வேறு விவகாரம். ஆனால் நான் கேட்பது எல்லாம் இதிலே இப்போது மத்திய அரசோடு நீங்கள் கூட்டணியில் இருக்கிறீர்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் பல தேசியத் தலைவர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். நிலங்களை எல்லாம் உச்ச வரம்புக்கு மேல் வைக்கக்கூடாது என்ற கருத்து உடையவர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியில் மிகப்பெரிய சோசலிஸ்டுகள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். நேருவினுடைய பாதையில் போகிறவர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள்; நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தை ஆதரிப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆக நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட அந்த மிகப்பெரிய காங்கிரஸ் நண்பர்கள், மிகப்பெரிய தேசியத் தலைவர்கள் ஆகிய இவர்களை எல்லாம் பயன்படுத்தி இதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். இந்திரா காந்தி அம்மா அவர்கள் 20 அம்சத் திட்டத்திலே இதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலே ஒரு அம்சம் நில உச்ச வரம்புக்கு அதிகமாக வைத்துக் கொள்ளுவது, பிணாமியாக வைத்துக்கொள்ளுவது எல்லாம் கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே நீங்கள் மத்திய

1987 நவம்பர் 17] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

அரசை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இந்திரா காங்கிரஸ் கரத்தைப் பலப்படுத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். கூட்டணியில் இருக்கிறீர்கள். உங்களுடைய கொள்கைக்கு அந்தக் கட்சியில் சொம்பவும் ஆதரவு. பினாமி நிலம் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று அதற்கு மசோதா கொண்டு வந்தோம். அதனுடைய கதி என்ன ஆயிற்று என்று நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். எது எதற்கோ அவசரச் சட்டங்கள் கொண்டு வருகிற இந்த அரசு ஒரு அடிப்படைக் கொள்கை, அண்ணாவினுடைய கொள்கை, சோசலிசக் கொள்கைக்காகக் கொண்டுவந்த அந்த பினாமி சட்ட மசோதா என்ன ஆயிற்று? எப்போதாவது அதை வலியுறுத்தியிருக்கிறீர்களா? பொதுக் கூட்டங்களில், பொது மேடைகளில் பேசியிருக்கிறீர்களா? சட்ட சபையில் தீர்மானம் போட்டு இருக்கிறீர்களா அல்லது டெல்லியில் ஒரு பிரதிநிதி இருக்கிறாரே அவர் இதைப்பற்றி ஏதாவது பேசியிருக்கிறாரா? இதனுடைய மர்மம் என்ன? ஏன் இப்படி இருக்கிறீர்கள் என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த அளவில் நான் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பொ. உத்திராபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் 1961 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நில சீர்திருத்த, நில உச்ச வரம்பு நிர்ணய சட்டத்தின் தமிழ்நாடு சட்டத்திலே உள்ள 91வது பிரிவைத் திருத்துவதற்கு ஒரு சட்ட முன்வடிவை இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அனேகமாக அதிகமாக அறிவிப்பது அவசரச் சட்டங்கள்தான். சட்டமன்றத்திற்கு வந்தாலே ஒரு சட்டத்தைத் திருத்துவதுதான் அதிகமான வேலையாக இருக்கிறதே தவிர, ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்த பிறகு அதை எந்த அளவுக்கு நாம் நிறைவேற்றி இருக்கிறோம், எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கிறது, அதில் எந்த அளவுக்கு வெற்றிப் பெற்று இருக்கிறோம் என்பதைப் பற்றி எல்லாம் சொல்லவேண்டுமானால் நமது அமைச்சர் அவர்கள் அந்த அளவுக்கு எதுவும் சொல்ல முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். காரணம் இன்றைக்கு நிலச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி சோசலிச நாட்டைப் பற்றி எல்லாம் எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் மேடையிலே பேசுகிறோம், வாக்குகளை பெறுவதற்கு

[திரு. பொ. உத்திராபதி] [1987 நவம்பர் 17]

அள்ளி, அள்ளி விசுக்கிறோம். ஆனால் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு பல் வேறு நாபபந்தங்கள் அல்லது பல்வேறு சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப தான் சட்டங்கள் திருத்தப்படுகிறதே தவிர அது அமல் செய்யக் கூடிய அளவுக்கு நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று நான் குறையாக சொல்ல வரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

இந்தத் திருத்தத்திலேகூட இன்றைக்கு 2 ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் உயராதப போவதாக அறிவித்து இருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டம் தொடங்கப்பட்ட காலம் முதல் இந்த சர்க்கார் சொல்லியிருக்கக்கூடிய சட்டப்படி யார், யார் விவரமான கணக்கு கொடுத்தவர்கள். கணக்கு கொடுக்காதவர்கள் எத்தனை போ, கொடுக்காமல் ஏமாற்றி வருவதால் அவர்களுக்கு இந்தத் தண்டனை உயர்த்தப்படுகிறது என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு புள்ளிவிவரத்தோடு சொல்லுவார்களானால் அது நல்லதாக அமையும். முன்பு இருந்து வரும் பிரிவிலே கூட, அதே 91-வது பிரிவிலே அந்த நிலத்தின் பயனைக் குறைக்கக்கூடிய யாதொரு காரியத்தைச் செய்தாலும், செய்வித்தாலும் அவருக்கு ஓராண்டுக்கு மேற்படாத காவல் தண்டனையோ ஆயிரம் ரூபாய் களுக்கு மேற்படாத அபராதத் தண்டனையோ அல்லது இவ் விரண்டுமோ விதிக்கப்படத்தக்கதாகும் என்று 91-வது பிரிவிலே முன்பே இருந்து வருகிறது. அப்படியானால் இப்போது 2 ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் என்று பணத்தை மட்டும் கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள். அப்படியானால் 2 ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் என்பதை வசதி படைத்தவர்கள் சுலபமாகக் கூட தப்பு செய்து விட்டு கட்டிவிட்டுப் போய் விடமுடியும். இன்றைக்கு நாட்டினுடைய நிலைமை அப்படி இருக்கிறது. நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுவது எல்லாம் யார் தவறு செய்தாலும் இந்த அபராத ரூபாய் என்பதற்குப் பதிலாக ஒரு ஆண்டு காலம் காவல் தண்டனையும் சேர்த்து இந்தக் குற்றத் திற்குக் கொடுக்கப்படும் என்று திருத்தம் கொண்டு வந்தால் நல்லதாக அமையும்.

இந்த நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி பேசுகிறபோது, இன்றைக்கு நிலச் சீர்திருத்தம் என்பது ஒரு கேலிக் கூத்தாக மாறி வருகிறது. ஆனால் இன்றைக்கு பெரிய நிலப்பிரபுக்கள்

1987 நவம்பர் 17] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

சட்டத்தை ஏமாற்றி வைத்து இருக்கக்கூடிய இப்படிப்பட்ட நிலங்களை நில உச்சவரம்பு மூலமாக எடுத்து நிலம் அற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த நில உச்சவரம்பு சட்ட கொள்கை கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால் இந்தக் கொள்கை இன்றைக்கு எப்படியிருக்கிறது? நிலப் பிரபுக்களைப் பார்த்தால், இந்தச் சட்டத்தையே வளைத்து தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தக் கூடிய அளவிற்கு இந்தச் சட்டம் கேலிக் கூத்தாக மாறி வருகிறது. சமீபத்தில் கூட, தமிழகத் திற்கு வந்த மத்திய அமைச்சர் சொல்கிறார். தமிழகத்தில்தான் நிலச் சீர்திருத்தம் சரியாக அமல்படுத்தப்படவில்லை என்று ஒரு அமைச்சரவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். இது பத்திரிகை மூலமாகத்தான் வந்திருக்கிறது. அப்படிச் சொன்னதை மாநில அரசும் இதுவரை மறுக்கவில்லை. இப்படி மத்திய அமைச்சர் திடீரென்று வருவதும். தமிழகத்தில் இருக்கின்ற சட்டங்களைச் சரியாக அமல்படுத்தவில்லை என்று சொல்லுவதுமான மத்திய அரசைப் பார்த்துக் கேட்க விரும்புகிறேன். நில உச்சவரம்புச் சட்டம் உண்மையிலேயே அமல்படுத்தப்பட வேண்டுமென்றால், மத்திய அரசு மாநில அரசு அனுப்பிய சட்டத்தை ஏன் திரும்ப அனுப்பவேண்டும்? திருத்தி அனுப்புங்கள் என்று ஏன் சொல்ல வேண்டும்? அந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருந்தால் நன்றாக இருக்கும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

இன்றைக்கு தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில், பாபநாசம், வலங்கை மான், ஆடுதுறை, கும்பகோணம் தாலுகாக்களில் 4000 ஏக்கர் நிலம் இருப்பதாக கணக்கு அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறது. நான் அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், ஒவ்வொரு சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரிலும், திருத்துவோம், திருத்துவோம் என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக, இது கடைசியாக இருக்கட்டும், இனிமேல் தமிழகத்தில் நிறைவேற்றப்படுகின்ற நில உச்சவரம்புச் சட்டம் எந்த நோக்கத்திற்காகக் கொண்டுவரப்படுகிறதோ, அந்த நோக்கத்தின் அடிப்படையில் அமுத்தப்பட்டிருக்கக் கூடிய கிராம விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு மிச்ச நிலம் கிடைக்கக் கூடிய அளவிற்கு அமைச்சரவர்கள் இந்தச் சட்டத்தில் வாக்குறுதி

(திரு. பொ. உத்திராபதி) [1987 நவம்பர் 17]

கொடுத்து, வரக் கூடிய பட்ஜெட் கூட்டத் தொடரிலே பினாமி நிலங்களை ஆராய்ந்து எடுப்பதற்கு நல்ல சட்டத்தைக் கொண்டு வருகின்ற விவரம் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டு, அமர்கின்றேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்தின் மீது உச்சவரம்பு நிர்ணயித்தல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்டத்தின்படி சில பல பிரிவுகளுக்கு கிட்டத் தட்ட 7 பிரிவுகளுக்குத் திருத்தங்கள் கொண்டுவந்து, ஏற்கெனவே விதிக்கப்பட்ட, அபராத தண்டனையுடைய பண மதிப்பீட்டுத் தொகை குறைவாகியிருக்கிறது என்ற காரணத்தால் அதை உயர்த்தவேண்டுமென்ற கருத்தின் அடிப்படையில் உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது. அதற்குச் சட்ட வடிவம் கொடுப்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திருவாளர்கள் வீரப்பன், ரகுமான்கான், உத்திராபதி ஆகியவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். ஆக இது டில்லியிலே நடைபெற்ற மாநில முதலமைச்சர் களுடைய மாநாட்டில் இந்தத் தொகை மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறதென்று எல்லோரும் எடுத்துச் சொல்லி, உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தின் அடிப்படையிலேதான் இது ஆராயப் பட்டு, கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீரப்பன் அவர்கள் சொன்னதுபோல், இந்த அபராதத் தொகையை உயர்த்தி விட்டதனால், இந்தப் பிரச்சினை தீர்ந்துவிடுமா என்று கேட்டார்கள். தீர்ந்துவிடும் என்று நான் சொல்லவில்லை தீர்ந்து விடுகின்ற சூழ்நிலையிலும் இல்லை. ஆகவே அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப்போல் உள்ளபடியே தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். 1961 ஆம் ஆண்டு இந்த தாய நோக்கத்தினுடைய அடிப்படையில், நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் கொண்டுவந்து, அதிலே விதிமுறைகள், சட்ட கிட்டங்கள் எல்லாம் வகுத்த பிறகு, 1971-72-லும் திருத்தங்கள் கொண்டுவந்து, பிறகு 1985-லும் திருத்தங்கள் கொண்டுவந்து, இப்போது ஆண்மையிலேகூட திருத்தங்கள் கொண்டு வந்தாலும் கூட, கிட்டத்திட்ட 26 ஆண்டுகளாகியும்கூட இந்தப் பிரச்சினை

1987 நவம்பர் 17] (டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்)

இன்னும் தீர்க்கப்படாமலேயே இருந்து, பல்வேறு சங்கடங்கள், மற்றவைகள் எல்லாம் உருவாகின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருப்பது உள்ளபடியே வருந்துதற்குரிய ஒன்றுதான். நான் அண்மையிலே தான் இந்தப் பிரச்சினை பற்றி ஓரளவிற்கு ஆராயத் தொடங்கிய தற்குப் பிறகு, இதுகூட முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில் 1976-ல் முடிவு செய்து, இவ்வளவு நாள் ஆயிற்று. சட்டத்துறைக்கு எல்லாம் போய்விட்டு, இங்கே கொண்டுவந்து சட்டத்தைப் புகுத்துவதற்கு இவ்வளவு நாள் ஆயிற்று. இதற்கே இவ்வளவு காலம் தேவையில்லைதான். ஆனாலும்கூட, இதனால் முழுப் பிரச்சினையும் தீர்ந்துவிடும் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் இந்த அபராதம் போடுவது ரூ. 2,000 வரையில் என்று சொன்னாலும்கூட, வழக்குமன்றம் போய், வசூலிக்கவேண்டுமென்ற உடனே, ரூ. 2,000 போடுகிறார்களா என்றால் இல்லை. ரூ. 200 என்று சொல்கிறபோது கூட ரூ. 10, 15, 20 என்று அபராதம் போடுவார்கள். ரூ. 2,000-கள் அல்லது ரூ. 200-க்குள் என்று இருக்கும்போது, அதற்குள்ளாகப் போடும்போது, அதைக் கட்டுவதிலே இப்படிப்பட்ட மிகை வெற்று நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு எந்தவிதக் கஷ்டமும், நஷ்டமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

(பிற்பகல் 1-00)

ஆகவேதான் அண்மையில் குறிப்பிட்டேன். ஒரு வழக்கிற்கு நாம் நீதி மன்றம் சென்று, நீதி மன்றத்தின் மூலமாகத் தீர்ப்பு வழங்குகின்றபோது பல சிக்கல்கள் வருகின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீரய்யன் சொல்கின்றபோது, 26 ஆண்டுகள் அகியும் கூட, முதலிலே காங்கிரஸ் ஆட்சி ஆண்ட போதும் சரி, பின்னர் திராவிட முன்னேற்றக் கட்சி ஆண்ட போதும் சரி. இப்போது அனைத்து இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கட்சி ஆளுகின்ற போதும் சரி எவ்வளவு வழக்குகள் போடப்பட்டன, எவ்வளவு வெற்றி பெற்றன. எவ்வளவு இடங்கள் பிடிக்கப்பட்டன என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். குறைவான வழக்குகள்தான் போடப்பட்டன. குறைவான வழக்குகள் போடப்பட்ட நிலையிலே, கோர்ட்டுகளில் அவைகள் நிற்கவில்லை. நிற்க முடியாத அளவிற்கு, இதிலே சிக்கல்களும் வேறு பல நிலைமைகளும் வருகின்ற அளவிற்கு இருக்கிறது.

(டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்) [1987 நவம்பர் 17]

உதாரணமாக வரதப்பன் என்பவர் மீது நீதிமன்றத்தில் ஒரு வழக்கு தொடுக்கப்பட்டது. மிகை வெற்று நிலம் வைத்திருக்கிறார் என்பதற்காக. நீதி மன்றம் என்ன சொல்லிற்று என்றால் வேண்டுமென்றே வைத்திருக்கிறார் என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே இந்த வழக்கை நாங்கள் தள்ளிவிடுகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுபோன்று மேய்ச்சல் நிலம். பெரியார் மாவட்டத்தை பொறுத்த வரையிலும் சர்க்கரை மன்றாடியாரைப் பொறுத்து இருக்கின்ற மேய்ச்சல் நிலம். உயர் நீதி மன்றத்திலே அந்த வழக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்படிப் பல நிலைமைகள் இருக்கின்றபோது நானே வருவாய்த் துறையினரையும், சட்டத்துறையினரையும் ஆலோசித்து, உள்ள படியே வருவாய்த்துறையினரின் மூலமாக உடனடியாக கையகப் படுத்துவதற்கும், நாமே பெனல்ட்டி விதிப்பதற்கும் வழக்கு மன்றத்திற்குப் போய் விசாரித்து அவர்களிடத்தில் 200, 300, 250 என்று தண்டனை வாங்கித்தருவது என்ற நிலைமையில் பார்க்கின்றபோது மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுவது போல், அவர்கள் சரிப்பட்டு வராததன் காரணமாகத்தான், இதிலே மறுபடியும் நாம் உட்கார்ந்து ஆராய்ந்து தீவிரமாக நடைமுறைப்படுத்துவோம். மிகை வெற்று நிலத்தை நாம் பயன்படுத்துவதற்கு. இப்போது கிட்டத்தட்ட மூவர் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டு நானும், உணவுத்துறை அமைச்சர் அவர்களும், சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்களும் மூவரும் கூடி கிட்டத்தட்ட 200 வழக்குகள் மேலே வைத்து, இப்போது இரண்டு மாத காலத்திலே மிகை வெற்று நிலத்தை எடுத்துத் தீர வேண்டும், உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் எடுத்துச் சொல்கிறோம்.

எதற்கு நாங்கள் அனுமதி அளிக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறோம் என்று சொன்னால், அந்த மிகை வெற்று நிலத்தை ஒரு தொழிலுக்குப் பயன்படுத்துகிறார்கள், அதன் மூலம் தொழில் உற்பத்தி பெருகும், அதன் மூலம் தொழில் விரிவாக்கம் நடைபெறும். அதன் மூலம் சில பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும். அதன் மூலம் பொருளாதார நிலை உயரும் என்ற அளவிற்கு, அதற்கும் இரண்டு ஆண்டுக்காலம் அவர்களுக்குத் தவணை கொடுத்து, இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்குள் தொழில் துவக்காவிட்டால் அந்த வெற்று நிலம் எடுக்கப்படும் அதில்லாமல் வேறு

1987 நவம்பர் 17] (டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்)

சாகு போக்கு சொல்லி வேறுவிதமான காரியங்களுக்கு, வீடு கட்டவோ அல்லது வேறு வகையிலோ பயன்படுத்துகின்ற சூழ்நிலை இருந்தால் இந்தக் குழுவினரே பார்த்து அவைகளுக்கு கொடுக்க வேண்டாம், அதை எடுக்க வேண்டும் என்ற அளவிற்குத் தான் இப்போது தீவிரமான முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்ற அளவிற்கு இப்போது முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம்.

ஆகவே இதனுடைய நோக்கம் முழுவதும் நிறைவேற்றப்பட்டு பரவலாக்கப்பட்டு இதனுடைய பயனை மற்றவர்கள் நுகர்தல் வேண்டும். நேற்று நான் சொல்கின்றபோது குத்து மதிப் பாகச் சொன்னேன். தெளிவாக நான் எடுத்துச் சொல்ல முடியும். கிட்டத்தட்ட தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் 1,60,000-க்கு மேற்பட்ட நிலங்கள் கையகப்படுத்தப்படுகின்ற மிகை வெற்று நிலங்கள் என்றும், அதிலே 1,20,000-த்துச் சில்லறை கையகப்படுத்தப்பட்டு எல்லோருக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும், மீதி நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறது என்றும் நேற்று நான் சொன்னேன். ஏற்கெனவே பட்டா வழங்கப்பட்டும் அவர்கள் ஆண்டு தோறும் பணம் கட்டி வந்தும் அவர்களுக்கு நிலங்கள் ஒப்படைக்கப்படாத சூழ்நிலை சில இடங்களில் இருக்கிறது என்றும் சுட்டிக்காட்டினார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு இரங்கத்தக்க நிலை இருக்குமானால் அதன் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு, வருவாய்த் துறையின் மூலமாகவும், வருவாய்த்துறை அதிகாரிகள் மூலமாகவும் தக்க நடவடிக்கையை இந்த அரசு எடுத்துக்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் எப்போது அவர்கள் பணம் கட்ட ஆரம்பித்து விட்டார்களோ, எப்போது பட்டா அவர்கள் மேல் வந்துவிட்டதோ, அதனுடைய பொஸஷன், அதனுடைய இருப்பும் அவர்கள் கைக்குப் போக வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏதாவது நடைபெறாமல் இருக்குமானால் அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். பினாமி நிலத்தைப் பற்றியும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்களும் குறிப்பிட்டார். தேர்தல் காலத்திலே, தேர்தலைப் பொறுத்த வரையிலும், கட்சிக்கு கட்சி தேர்தல் உடன்பாடு ஏற்படுவதும், கூட்டணி அமைவதும், அரசியலிலே கட்சிகள் பகை கட்சிகளாக இருப்பதும், நட்பு கட்சிகளாக இருப்பதும்—அரசியலிலே எல்லா கட்சி

(டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்) [1987 நவம்பர் 17]

களும் எல்லா கட்சிகளுக்கும் பகை கட்சிகளாகவும் இருந்திருக்கின்றன, எல்லா கட்சிகளும் எல்லா கட்சிகளுக்கும் நட்புக் கட்சிகளாகவும் இருந்திருக்கின்றன—உண்டு. ஆகவே காங்கிரஸோடு கூட்டு இருந்ததன் காரணமாகத்தான் பினாமி என்று இல்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகமே 1980 ஆம் ஆண்டில் காங்கிரசோடு நல்ல கூட்டோடும் இருந்தது.

ஆகவே, பினாமியை அவர்கள் ஆதரித்தார்கள் என்று அதற்குப் பொருள் அல்ல. நானும் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. அது அப்போது எப்படி அந்தப் பொருள் ஆகாதோ, இப்போதும் அந்தப் பொருள்படாது. ஆனால், பினாமி நிலத்தைக் கைப்பற்ற வேண்டும் என்று சட்டம் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலேதான் கொண்டு வந்து, அச்சட்டத்தைத் தூய்மையான எண்ணத்தோடு அவையின் அனைத்துப் பேருடைய ஒத்துழைப்போடு நிறைவேற்றினோம். அதற்குப் பிறகு, டெல்லியிலே பல்லாண்டுக் காலமாக காத்து, பிறகு குடியரசுத் தலைவர் அனுமதி இல்லை என்று திருப்பி அனுப்பி விடப்பட்டது என்ற செய்தியை சென்ற தடவை நான் குறிப்பிட்டேன்.

மறுபடியும், சட்டத்துறையின் மூலமாக ஆராய்ந்து, எந்த வகையில் அதற்கு மீண்டும் உயிர் கொடுத்து அதை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு சட்டப்படி இடம் இருக்கிறதோ அல்லது வேறு பல மாநிலங்களில் அதற்கு ஏதாவது வழிவகைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றனவா, சட்டங்களை இயற்றியிருக்கிறார்களா என்று ஒப்பிட்டுப் பார்த்து அந்த அளவிற்கு சட்டத்துறை யோசனை சொல்லவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம்.

வேறு எந்த மாநிலங்களிலேயாவது பினாமி நிலத்தை எடுக்க சட்டத்தை நிறைவேற்றி, அதை நடைமுறைப்படுத்தி, வெற்றிகண்டு இருப்பார்களானால், அதை நாம் எடுத்துக்காட்டாகக் கொண்டு அதையே சான்றாகவும், முன்னுதாரணமாகவும் வைத்து நம்முடைய சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து மறுபடியும் வற்புறுத்துவதற்கு என்ன செய்யலாம் என்று சட்டத்துறையை ஆராயும்படியாகச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

ஆய

1987 நவம்பர் 17] (டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்)

திருப்பி அனுப்பி விட்டார்கள் என்றாலும், மறுபடியும் அதிலே கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்பதுதான் நோக்கம். ஆகவே, இதிலே யாரையும் தப்பிக்க விடவேண்டும் என்ற எண்ணம் இல்லை. ஒரு கொள்கை என்று ஒரு முடிவு எடுத்ததற்குப் பிறகு, அந்தக் கொள்கையை நிறைவேற்றுவதில் அத்தனை பேரும் ஈடுபடத்தான் வேண்டும். அந்தக் கொள்கையிலிருந்து, அதை நிறைவேற்றாமல் இருப்பதற்கு—வசதி படைத்தவர்களும், நிலப்பிரபுக்களும், நிலம் வைத்திருப்பவர்களும், தப்பிப்பதற்கும், காலம் கடத்துவதற்கும், வழக்குமன்றங்களின் மூலமாக நீடித்துச் செல்வதற்கும் வழக்கு மன்றத்திலே கொண்டு போய் ஒரு வழக்கைப் போட்டுவிட்டால் 8 ஆண்டு ஆகும், அல்லது 10 ஆண்டு ஆகும்; விரைவிலே முடிவதாக இருந்தாலும்கூட, வழக்கறிஞர்கள் மூலமாக அதைத் தள்ளிக் கொண்டேபோவதற்கு என்னென்ன செய்ய முடியுமோ அவ்வளவையும் செய்யலாம். அப்படியே ஓரளவுக்குத் தள்ளி 7, 8 ஆண்டுக்காலம் ஆனாலும் கூட, சுப்ரீம் கோர்ட்டிக்குப் போனால் அதில் ஒரு 15 ஆண்டுகளாவது ஆகும் என்பதையெல்லாம், இந்த நாட்டினுடைய அப்படிப்பட்ட தன்மைகளையெல்லாம் தெரிந்து வைத்திருப்பதன் காரணமாக, அந்தத் தந்திர முறைகளையெல்லாம் கையாள்வதன் காரணமாக ஏற்படுகிற இடர்ப்பாடுகள் ஆகியவற்றையெல்லாம் சீர்படுத்தி, செம்மைப்படுத்தி, எந்த நோக்கத்தினுடைய அடிப்படையில் அகில இந்தியா முழுவதும் இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப் பட்டதோ, எல்லா மாநிலங்களிலும் உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று மத்திய அரசு எண்ணிற்றோ, எந்த நோக்கத்தினுடைய அடிப்படையில் இங்கும் கொண்டு வரப் பட்டதோ, எந்த நோக்கத்தை அத்தனை பேரும் ஏற்றுக்கொண்டு அதை நடைமுறைப்படுத்தவேண்டும் என்று எண்ணினோமோ அதை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு மத்திய அரசு ஒத்துழைக்க வேண்டும், மத்திய அரசினுடைய சட்டத்துறையும் ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டும்.

ஆகவே, இங்கே இருக்கிற சமுதாய நீதியை வழக்கு மன்றங்களும்—உச்ச நீதிமன்றமும், உயர்நீதிமன்றமும்—உணர்ந்து கொண்டு, செய்யவேண்டும். எந்த நோக்கத்தினுடைய அடிப்படையில் சட்டமன்றமும், பாராளுமன்றமும் அந்தக் கருத்துக்

(டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்) [1987 நவம்பர் 17]

களை, மக்கள் பிரதிநிதிகளாக இருப்பவர்கள் அந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றித் தருகிறார்கள் என்ற உணர்வோடு செய்யவேண்டும். இன்றைக்கு அமரக்காவலோ, பிற நாடுகளிலோ எல்லாம் கூட, 'கோர்ட் ஆஃப் லா' என்று இருந்தாலும்கூட, அதிலே உட்கார்ந்திருக்கிறவர்களுக்குத் தான் 'ஜஸ்டிஸ்' என்று பெயர். ஆகவே, வழக்குமன்றத்திற்கு நீதிமன்றங்கள் என்றுதான் சொல்கிறோமே தவிர, சட்டமன்றத்திற்குத்தான் அப்படிச் சொல்லவேண்டும். 'கோர்ட் ஆஃப் லா' என்றுதான் சொல்வார்கள். 'கோர்ட் ஆஃப் ஜஸ்டிஸ்' என்று யாரும் சொல்வதில்லை. அங்கே இருக்கிற நீதிபதிக்குத்தான் ஜஸ்டிஸ் என்று பெயர். ஏனென்றால் அவர் ஜஸ்டிஸ் கொடுக்கவேண்டும்.

உலகத்திலேயே முறைகள் மாறியிருக்கின்றன. மாறியிருக்கின்றபோது, சமுதாய நீதி தரவேண்டும். பொருளாதார நீதி தரவேண்டும். அரசியல் நீதி தரவேண்டும் என்ற தன்மையினுடைய அடிப்படையில் மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாக இருப்பவர்கள், சட்டமன்றம், பாராளுமன்றத்தில் எந்த உணர்வினுடைய அடிப்படையிலே நாட்டின் நலன் கருதி, பொது நலன் கருதி, ஏழை எளிய விவசாயிகளுடைய நலன் கருதி செய்கிறார்களோ, அதை உணர்ந்து தீர்ப்பளிக்கிற சூழ்நிலை வந்தால், தப்பிப்பவர்களுக்கோ, மற்றவர்களுக்கோகூட இடம் ஏற்படாது. அதையெல்லாம் உணர்ந்து செய்கிற சூழ்நிலைக்கு மத்திய அரசு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கவேண்டும்.

மத்திய அரசினுடைய சட்டத்துறையும் அதற்குத் தூண்டு கோல் போடவேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறுகிற உணர்வுகளை நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். அந்த உணர்வினுடைய அடிப்படையிலேதான் இந்தச் சட்டத்தை விரைவாக நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான எல்லா நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்பதிலே இந்த அரசு முனைப்புள்ளத்தோடு இருக்கிறது.

மாநாட்டிலே நிறைவேற்றியதன் காரணமாக அபராதத் தொகை என்று கொண்டு வருகிறோமே தவிர, இதனால் முழுப் பிரச்சினையும் தீர்ந்துவிடும் என்று நானும் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. ரூ. 2,000 என்று போட்டோமே தவிர, 20 ஈபாய்கான் போட்டால் யார் கேட்க முடியும்? 2,000 ரூபாய் வரையில் போட்

(டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்) 1987 நவம்பர் 17]

லாம் என்று இருக்கிறதே தவிர, 40 ரூபாய் என்று போட்டாலும் யாரும் கேட்கமுடியாது. அப்படியே போனால்கூட, வழக்குகள் தள்ளுபடியாகின்றன, வேறு பல காரணங்களை வைத்து. இதில் இருக்கிற இடர்பாடுகள், குறைபாடுகள் ஆகியவற்றையெல்லாம் அகற்றுவதற்கான முயற்சிகளை இந்தத் துறையும், இந்த அரசும் முறைப்படி மேற்கொள்ளும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்களின் அடிப்படையில் இருக்கிற உணர்வையும், மற்றவற்றையும் மதித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று சொல்லி, இப்போதைக்கு இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை நிறைவேற்றித் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-10)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்தின் மீது உச்சவரம்பு நிர்ணயித்தல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 48/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவு 2 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:—

“1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்தின் மீது உச்சவரம்பு நிர்ணயித்தல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 48/1987) நிறைவேற்றப் பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

1987 நவம்பர் 17]

(ஓ) பச்சையப்ப அறக்கட்டளை (மேலாண்மையை மேற்கொள்ளுதல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு, 1987.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“1987 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்ப அறக்கட்டளை (மேலாண்மையை மேற்கொள்ளுதல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு * (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 49/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெறவேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 1987 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்ப அறக்கட்டளை மற்றும் பட்டியல் பொது அறக்கட்டளைகள் மற்றும் நிலைக் கட்டளைகள் (மேலாண்மையை மேற்கொள்ளுதல்) மூன்றாம் திருத்தச் சட்டமுன்வடிவையும் (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன் வடிவு எண் 50/1987) விவாதத் திற்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம். உறுப்பினர்கள் விவாதத்தில் தங்களின் கருத்துக்களைச் சொல்லும்போது, இரண்டு சட்டமுன்வடிவுகளின் மீதும் சொல்லலாம்.

டாக்டர் கே. சமரசம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் மாண்புமிகு கல்வி மற்றும் சட்ட அமைச்சர் அவர்களால் இந்த மன்றத்திலே வைத்திருக்கின்ற பச்சையப்பன் அறக்கட்டளை (மேலாண்மையை மேற்கொள்ளுதல்) குறித்த இரண்டாம் திருத்தச் சட்டமுன்வடிவின் மீது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக, தமிழ்நாட்டு மக்களின் உணர்வினை இந்த மன்றத்திலே பதிய வைப்பதிலே நான் பெருமைப்படுகிறேன். உலகம் உள்ள வரை, தமது உணர்வு, எண்ணம், குறிக்கோள் செயல் இவைகளெல்லாம் நிலைத்து நின்று நீழே வாழ வழி வகுப்பதே அறக்கட்டளை ஏற்படுத்தியவர்களுடைய நோக்கமாகும். சமய நெறிகளைப் பாதுகாத்து, சமூக நெறி மேம்பாடுகளை உரிபவக

* 16—11—1987 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

[1987 நவம்பர் 17 [டாக்டர் கே. சமரசம்]

யிலே போற்றிவகுத்து, அதன்மூலமாகத் தம்முடைய உணர்வுகள் எப்போதும் நிலைத்து நிற்கத்தக்க வகையில், இந்த அறக் கட்டளையை சம்பந்தப்பட்டவர்கள் நிறுவி இருக்கிறார்கள்.

பச்சையப்பன் அறக் கட்டளை என்பது மிகப்பெரிய பெருமை வாய்ந்த ஒன்றாகும். சுமார் 146 ஆண்டுகளாக நிலைத்து நிற்கக் கூடிய இந்த அறக்கட்டளையின்மீது, இந்தச் சட்டமுன்வடிவின் மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்வதில் நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இந்த பச்சையப்பன் அறக்கட்டளைதான் தமிழ் நாட்டிலே பல்வேறு அறிஞர்கள், மேதைகள், அரசியல் விற்பன்னர்கள், கலை வல்லுனர்களையெல்லாம் உருவாக்கியிருக்கிறது என்பதிலே நான் பெருமை அடைகிறேன். அதுமட்டுமல்லாமல், இந்த பச்சையப்பன் அறக்கட்டளை என்பது, மிக அருமையாக, திறமையாக, சிறப்பாக நடத்துகின்ற காரணத்தினால் இந்தப் பச்சையப்பன் அறக்கட்டளை, 1841 ஆம் ஆண்டிலே நிறுவப்பட்ட இந்தப் பழம்பெரும் நிறுவனத்தில், இதற்கு ஈடாக இதோடு இணைந்து செயலாற்றவேண்டும், நடைமுறைகளுக் கொண்டுவர வேண்டும் என்கிற நோக்கத்தின் அடிப்படையில், பச்சையப்பன் அறக்கட்டளையின் பழமையும் பெருமையும் கண்டு, வள்ளல் செங்கல்வராய நாயக்கரும், தமது சொத்துக்களை பச்சையப்பன் அறக்கட்டளை நிர்வாகமே நிர்வகிக்க விடுப்பறுதியை எழுதி வைத்திருக்கிறார். அதுமட்டுமல்ல, பச்சையப்பன் அறக்கட்டளையைப் பின்பற்றி, ஆரனேரி கோவிந்தன் நாயக்கர், அரங்கநாயகி அம்மையார், செல்லம்மாள் அம்மையார், ஜி. சண்முகசுந்தர முதலியார், பி. கே. வித்தியாசாகரம், இராசாத்தி அம்மாள் போன்ற பெருமக்களெல்லாம் தம்முடைய செல்வங்களை பச்சையப்பன் அறக்கட்டளையோடு இணைத்து நிறுவனம் செய்ய அவர்களெல்லாம் உயில் எழுதி வைத்து செல்லக் கூடிய அளவிற்கு, உயர்ந்த நிலையில், மிகச் சிறந்த வகையில் இந்த நிறுவனம் இயங்கவேண்டுமென்பதனை எண்ணுகின்றபோது நான் பெருமைப்படுகிறேன். ஆனாலும்கூட இப்படிப்பட்ட பெருமைக் குரிய இந்த நிறுவனத்தை நிர்வகிக்காத காரணத்தினால், அதனை எடுத்து நடத்தியவர்கள் பல்வேறு வகையிலே, அது என்ன நோக்கத்திற்காக நிறுவப்பட்டதோ அந்த நோக்கம் ஈடேறாத

[டாக்டர் கே. சமரசம்] [1987 நவம்பர் 17]

வகையிலே நடைபெற்ற காரணத்தினால் அரசாங்கமே அதை எடுத்த நடத்த வேண்டிய அவசியத்திற்கு உள்ளாகியது என்பதை நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குறைந்த வாடகை, நீண்டநாள் குத்தகை, தகுதி பெறாத ஊழியர்களுக்குப் பதவி உயர்வு, தகுதி அற்ற ஊழியர்கள் நியமனம், தாறுமாறான நிர்வாகம், பலன் அளிக்காத தன்மைகள் இவைகள்தான் பச்சையப்பன் அறக்கட்டளையை அரசே ஏற்று நடத்த வேண்டிய அவசியத்திற்குக் காரணமாக இருந்தன என்பதை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் பச்சையப்பன் அறக்கட்டளையின் கீழ் பல கல்லூரிகள், தொழில்கல்வி நிறுவனங்கள், மேல்நிலைப் பள்ளிகள், இடைநிலைப் பள்ளிகள், நடுநிலைப் பள்ளிகள் ஆகியவை துவக்கப் பட்டு இவ்வாறு 17-க்கும் மேற்பட்ட நிறுவனங்கள் இன்றைக்கு மிக அருமையாக நடத்தப்பட்டு வருகின்றன என்பதைச் சொல்வதிலும் நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

இந்த அறக்கட்டளையை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்தக்கூடிய நிலைமையில், இதன் நிர்வாகம் மற்ற அறக்கட்டளைகளுக்கு எல்லாம் ஒரு முன்னுதாரணமாக “இப்படிப்பட்ட வகையில்தான் அறக்கட்டளைகள் இயங்கவேண்டும்” என்று சொல்லத் தக்க வகையில்—தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற அறக்கட்டளைகள் மட்டுமல்லாமல், இந்தியாவில் இருக்கிற அறக்கட்டளைகளுக்கே ஒரு முன்னுதாரணமாகச் செயல்படுகிறது என்பதைச் சொல்வதிலும் நான் பெருமையடைகிறேன். அதுமட்டுமல்ல. பச்சையப்பன் அறக்கட்டளையின்கீழ் கோயில்களுக்கெல்லாம் இந்த வகையில் உதவி செய்ய வேண்டுமென்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எந்த நோக்கத்தின் விருப்பத்தின் அடிப்படையில் கோயில்களுக்கு இந்த அறக்கட்டளைகளை ஏற்படுத்தினார்களோ அதையெல்லாம் மாதம் தவறாமல் அனுப்பிவிட்டு அவர்கள் எங்கே இருந்தாலும் அவர்களின் உணர்வு இன்றைக்கு நிறைவேற்றப்படுகிறது. அதன் மூலம் அவர்கள் உணர்வு இங்கே வாழ்கிறது, நிலவுகிறது, நீடிக்கிறது என்பதற்கேற்ப நிர்வாகம் இன்றைக்கு சிதம்பரம் தில்லை நடராசர் கோயிலுக்கும், சென்னை திருமுல்லைவாயிலில் உள்ள மாசிலாமணியில்வரர் கோயில்,

1987 நவம்பர் 17] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

திருவல்லிக்கேணியிலுள்ள திரு. பார்த்தசாரதிப் பெருமாள் கோயில் மற்றும் இராமேஸ்வரம் திருக்கோயில் போன்றவற்றிற் கெல்லாம் இந்த அறக்கட்டளை மூலம் அனுப்பி வைக்கப்படுகிற தொகையிலிருந்து அறக்கட்டளைப் பணிகள் செயல்படுத்தப்படு கின்றன என்பதையும் நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக் கிறேன்.

அதே நேரத்தில் இந்த அறக்கட்டளையில் பல்வேறு பிரச் சினைகள் ஏற்கெனவே இருந்ததையும் மறந்துவிட முடியாது. ஒரு கட்டளையை நிறுவி அதை நிர்வகிப்பது என்பது சாதாரணம். ஆனால் பழைய அறக்கட்டளையை—நீண்ட நெடுங்காலமாக இருக்கிற அறக்கட்டளையை—நிர்வாகத்தின் காரணமாகப் பல கோளாறுகள் ஏற்பட்டிருக்கிற கட்டளையை எடுத்து நிர்வகித்து நிலைநிறுத்துவது என்பது மிகப் பெரிய விஷயமாகும். புதிதாக ஒரு வீட்டை எளிதாகக் கட்டிவிடலாம். ஆனால் பழைய வீட்டைப் பழுதுபார்த்து சரிசெய்வது என்பது எவ்வளவு சிரமமான காரியம் என்பது அனுபவப்பட்டவர்களுக்குத் தான் தெரியும். இந்த அடிப்படையில் இந்த அறக்கட்டளையை அரசு ஏற்று ஊழியர்களுக்கு ஒழுங்காக சம்பளம் கூட கொடுக் காக நிலைமையை மாற்றி அறக்கட்டளையை நிறுவியவர்கள் எதிர்பார்த்த—அவர்களின் விருப்பத்திற்கேற்ப இன்றைக்கு நிர்வாகம் மிக அருமையாக நடத்தப்பட்டு வருகிறது என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இந்த அறக்கட்டளைக்கு ஏற்கெனவே அளித் திருத்த மானியம் ரூ. 1.3 லட்சம் தொகையைத் திருப்பிச் செலுத்தாத காரணத்தால் கொடுக்கல் வாங்கலில் ஏற்பட்ட ஹங்கேனம் காரணமாகப் பல்கலைக் கழகத்தின் நிதியைக்கூட பெற முடியாத நிலைமை இருந்தது. கடன் பெற்ற இடத்தில் ஹங்காக, கவணை மறையில் பணத்தைக் கட்டாத காரணத் தால் அவைகள் எல்லாம் தடைப்பட்டிருந்தன. அப்படிப் பட்டநிலையில், கொடுக்க வேண்டிய பாக்கித் தவணைகளையும் செலுத்தி 6 வது கிட்டத்தில் ரூ. 9 லட்சம் மானியம் பெறத் தக்க வகையில் இன்றைய நிர்வாகம் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

[டாக்டர் கே. சமரசம்] [1987 நவம்பர் 17]

இன்றைக்குப் புதிதாகப் பதவிகள் தோற்றுவிக்கப்படுகின்றன. கண்காணிப்பாளர்கள், உதவியாளர்கள், இளநிலை உதவியாளர்கள், தட்டச்சர்கள் போன்ற ஆசிரியர் அல்லாத பணியிடங்களுக்கும் பணியாளர்களைப் போடுகிறபோதும் கூட ஏற்கெனவே பணியில் இருந்து அகற்றப்பட்டவர்களில் தகுதி உள்ளவர்களுக்கு மீண்டும் பணி அளிக்கப்படுகிறது. வீட்டுக்கு அனுப்பி வைத்து விட்டார்களே என்ற வேதனை ஏற்படாத வகையில் அவரவர்களின் தகுதிக்கு ஏற்ப அவர்களுக்கு மீண்டும் பணி அளிக்கப்படுகிறது. இந்த வகையில் அவர்கள் வாழ்வில் மீண்டும் ஒரு மறுமலர்ச்சியை உண்டாக்கி அதன் நிர்வாகம் செயல்படுவதென்பது உண்மையிலேயே பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும். இந்த அரசாங்கம் பல்வேறு நிபந்தனைகளை விதித்திருக்கிறது. பிற்பட்டவர்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு என்றெல்லாம் இட ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும். ஏற்கெனவே இருந்த நிர்வாகத்தில் அடங்கியிருந்த நியமன முறை உண்டா என்றால் இல்லை.

(பிற்பகல் 1-20)

ஆனால் இன்றைய தினம் அது மிக அருமையாக, முறையாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது, இட ஒதுக்கீடுகள் விஷயத்தில் சரியாக செயல்பட்டு வருகிறது என்ற நல்ல பெயரை இந்த அறக்கட்டளை பெற்றிருக்கிறது. தமிழக அரசு எடுத்துக் கொண்ட பிறகு நல்ல முறையில் நிறைவேற்றி வருகிறது என்ற பெயரை பெற்றிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. தனியாக ஒருவர் கல்லூரியை நடத்துகிறார்கள், கழகம் நடத்துகிறார்கள் அல்லது அறக்கட்டளையை நடத்துகிறார்கள் என்றால் அதிலே மேனேஜ்மென்ட் கோட்டா என்று இருக்கும். அந்த மேனேஜ்மென்ட் கோட்டாவை அவர்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி தேவையானவர்களுக்குக் கொடுத்து உதவுவது என்பது சாதாரணமாக நடைமுறையில் இருக்கக் கூடிய ஒன்று. ஆனால் இந்த நிர்வாகம், அந்த நிர்வாகப் பங்கு முழுவதையும் எடுத்துக்கொள்ளாமல் இந்த அறக்கட்டளை நிர்வாகத்தில் பணிபுரிந்த ஒய்வ பெற்ற மற்றும் பணிபுரிந்து வருபவர்களுடைய சூழ்நிலைகளுக்கு அளித்து வருகிறது. இது மிகப் பெரிய வழிகாட்டியாக இருக்கின்ற சீர்க்குத்த அமைப்பு முறை என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1987 நவம்பர் 17] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

அறக்கட்டளை என்று வந்துவிட்டப் பிறகு யார் வீட்டுப் பணமோ என்று இல்லாமல்—அடுத்த வீட்டு நெய்யே அதிலே வகையே என்று இல்லாமல்—சிக்கனமாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். தேவையைப் பூர்த்தி செய்யக் கூடிய வகையிலே இருக்க வேண்டும், செயல் திறன் அமைய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் ஏற்கெனவே கொடுக்க வேண்டிய 10.54 இலட்சம் ரூபாயைப் பல்கலைக் கழகத்திலே செலுத்தியுள்ளது. மேலும் புதிதாகத் தொடங்கப்பட உள்ள வகுப்புகளுக்கு 7 இலட்சம் ரூபாயைக் கட்டியுள்ளது. ஒரு வகுப்பை ஏற்படுத்த வேண்டுமானால், அரசாங்கம் நிர்ணயிக்கிற தொகையைக் கட்ட வேண்டும். அதைக் கூட கட்டாமல் இருந்தார்கள் முன்பு இருந்த நிர்வாகத்தினர். அனால் நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட அரசு நிர்வாகத்தினர் 10.54 இலட்சம் ரூபாயைக் கட்டி பழைய கணக்கைத் தீர்த்து, புதிதாக தொடங்கப்படவிருக்கிற வகுப்புகளுக்காக 7 இலட்சம் ரூபாயைக் கட்டி இன்றைய தினம் மிக நல்ல முறையிலே செயல் திறனைக் காட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல் புதிய பயிற்சிக்காக புதிய புதிய படிப்புகளை உருவாக்கி மாணவர்களைப் பெருக்கக் கூடிய வழிவகைகளை ஏற்படுத்தி அண்டு தோறும் புதிதாக 500 மாணவ, மாணவியர்கள் பயன்பெறத்தக்க வகையில் புதிய படிப்புகளை உருவாக்கியிருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்வதில் நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

சென்னை அண்ணா சாலையில் ஒரு கட்டிடம் கட்டியிருந்தார்கள். அதற்கு வாங்கிய கடன் 52 இலட்சம் ரூபாய். கட்ட வேண்டிய தொகையை ஒழுங்காக கட்டாத காரணத்தால் 1980 ஆம் ஆண்டு நிலவரப்படி நிலுவையாக இருந்த தொகை ரூ. 33.70 இலட்சமாகும். இந்த நிர்வாகம் 1983—84 ஆம் ஆண்டு வரை அதில் வட்டியைச் சேர்த்து 68.41 இலட்சம் ரூபாய் தொகையை வங்கக் கால்க்கெடு மூலமாக 6 மாதங்களுக்கு முன்பே கட்டி மூலக் கடன்க் கட்டிடத்தை முழுமையாக அறக்கட்டளைக்கே சொந்தமாக விக்கியிருக்கிறது. ஏகாவது சேவை செய்கே தீர வேண்டும் என்ற முயற்சியின் அடிப்படையில் இதைச் செய்து

[டாக்டர் கே. சமரசம்] [1987 நவம்பர் 17]

காட்டியிருக்கிறது இப்போதுள்ள நிர்வாகம் என்பது நாம் எல்லாம் பெருமைப்படத்தக்க வகையிலே இருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இந்த நிர்வாகம் பல்வேறு இடங்களில் கடன் பட்டிருக்கிறது. வாங்கிய கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தாத காரணத்தால் இருக்கின்ற பல்வேறு உரிமைகளை இழக்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருந்தது என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. இதற்கு முன்பு இருந்த நிர்வாகத்தினர் அவர்களுக்காகவும், அவர்களுடைய சொந்த பந்துக்களுக்காகவும், அவர்களுடைய காழ்ப்புணர்ச்சியை நிறைவேற்றவும் இதை ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்தினார்கள். பச்சையப்பன் எந்த நோக்கத்திற்காக அறக்கட்டளையை நிறுவினாரோ, செங்கல்வராயன் எந்த நோக்கத்திற்காக அறக்கட்டளையை நிறுவினாரோ அந்த நோக்கங்கள், எண்ணங்கள் நிறைவேறும் வகையில் அவர்கள் நடைமுறைப்படுத்தவில்லை. ஆனால் புதிய நிர்வாகம் மிக அருமையாக அவர்களுடைய நோக்கங்களையும், எண்ணங்களையும், உணர்வுகளையும் எந்தெந்த வகையிலே நிறைவேற்ற முடியுமோ அந்த வகையிலே செயல்பட்டிருக்கிறது. கடன்படாத நிலை இருக்க வேண்டும், தவணை தவறிய நிலை இருக்கக் கூடாது என்பதை மனதிலே வைத்து 1987 சனவரி திங்கள் வரை அசல் மற்றும் வீட்டி உட்பட மொத்தம் 12.14 இலட்சம் ரூபாயை கெக்கம திருப்பிச் செலுத்தி நல்ல முறையிலே சுதந்திர உணர்வோடு இப்போது அந்த நிர்வாகம் இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

யார் ஒருவர் இதுபோன்ற அறக்கட்டளைகளை நிறுவுகிறார்களோ அவர்களுடைய நோக்கங்களும், எண்ணங்களும் நிறைவேறும் வகையில் ஆண்டுகோறும் ஆண்டு விமா நடத்துவது என்பது அவர்களுக்கு நன்றிக் கடன் செலுத்துவதைப் போலாகும்.

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய் நன்றி கொன்ற மகற்று”
என்று சொல்லுகிறோம்.

1987 நவம்பர் 17] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

ஆனால் இந்த நிர்வாகத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருந்தவர்கள் இதில் உள்ள நன்மை தீமைகளைப் புரிந்துகொண்டு எந்தெந்த வகையிலே அவற்றை நிறைவேற்ற முடியுமோ அப்படிச் செய்வதன் மூலம் அந்த நிர்வாகத்தை ஒழுங்காக நடத்தி, அதற்குப் பெருமை சேர்க்கக்கூடிய வகையிலே, அதிலே சம்பந்தப்பட்ட நிர்வாகத் தினரும் மற்றவர்களும் எண்ணிப் பார்க்கக்கூடிய வகையிலே அந்தக் கொடை வள்ளலுக்கு நினைவுநாள் கொண்டாடினார்களா என்றால், இல்லை. அதைக்கூட இந்த நிர்வாகம் வந்த பிறகு தான், ஆண்டுக் கணக்குகளை அவ்வப்போது தணிக்கை செய்து, இன்றைய தினம் பல்வேறு விழாக்களைக் கொண்டாடி, வருகிற டிசம்பர் மாதத்திலே 145 ஆம் ஆண்டு விழாவைக் கொண்டாடுவதற்குரிய வழிவகைகளை உருவாக்கி இருக்கிறது என்பது பெருமைக்குரிய ஒன்றாகும்.

அதுமட்டுமல்ல, எந்த நோக்கத்திற்காக இந்த நிறுவனம் செயல்படுகிறதோ, அது ஊருக்கும், உலகுக்கும் தெரிந்தாக வேண்டும். அப்போதுதான் இருப்பு அதிகமாக உள்ளவர்கள் மற்றவர்களுக்கு அதைப் பகிர்ந்து கொடுக்கவும் இதுபோன்ற நிறுவனங்கள் நாட்டுக்குத் தேவை, அறக்கட்டளைகள் உலகுக்குத் தேவை, நாம் மறைந்தாலும், பெயர் மறையாமல் உலகத்தோடு வாழ இது அவசியம் என்ற எண்ணத்தை உண்டாக்கவும், நடைமுறைப்படுத்தவும் வசதியாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த நிறுவனம் பற்றி தமிழில் எழுதி, அதை ஆங்கிலத்திலும் அச்சிட்டு வெளியிட்ட பெரு முயற்சியைக் கண்டு நான் பெருமைப்படுகிறேன், பாராட்டுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, கல்லூரிகளுக்கு பல்கலைக் கழக மானியக் குழுவிடமிருந்து நிதி உதவி பெற வாய்ப்பு இருக்கிறது. எந்தெந்த வகையில் கல்விக்கூடங்கள் இருக்கின்றனவோ, அதற்கேற்ற வகையில் அரசாங்கம் நிதி உதவி செய்கிறது. பல்கலைக் கழக மானியக் குழு நிதி உதவி செய்கிறது. அந்த வகையில் சென்னை கிண்டியிலுள்ள செல்லம்மாள் மகளிர் கல்லூரி, காஞ்சி புரம் பச்சையப்பன் மகளிர் கல்லூரி, சென்னை சி. கந்தசாமி நாயுடு ஆடவர் கல்லூரி ஆகியவற்றிற்கு பல்கலைக் கழக மானியக்

[டாக்டர் கே. சமரசம்] [1987 நவம்பர் 17]

குழு நிதியுதவி பெற, அதன் வரம்புக்குக் கீழே கொண்டுவரத் தேவையான பணிகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கிறபோது நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, கல்லூரிகளுக்கு தற்காலிக இடம்கூட ஏற்பாடு செய்துவிடுவார்கள். அதை அரசாங்கம் கொடுத்துவிடும். ஆனால் அங்கீகாரம் தேவை என்றால் அதற்கு அடிப்படை இடம் தேவை என்ற நிலை இருக்கிறது. அந்த முறையில் கந்தசாமி நாயுடு ஆடவர் கல்லூரிக்குத் தேவையான இடத்தை வாங்க, அதற்குரியவர்களிடம், வீட்டு வசதி வாரியத் தலைவரிடம் பேசி, எந்தெந்த வகையில் பணத்தைக் கட்ட முடியும், எத்தனை சதவிகிதம் கட்ட வேண்டும் என்றெல்லாம் பேச்சு வார்த்தைகளின் மூலம் பேசி முடித்து, இன்றையதினம் 13.49 இலட்சம் ரூபாய் தவணை முறையில் வீட்டு வசதி வாரியத்திற்குச் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கல்லூரிக்குச் சொந்தமாக இடத்தைப் பெற்று, அந்த அறக்கட்டளையை உருவாக்கியவர்களின் ஆன்மா சாந்தி அடையும்வாறுக்கு, இந்தப் பணி நடந்து வருகிறது என்பதை எண்ணிப் பெருமைப்படுகிறேன்.

அதோடு புதிய நிர்வாகம் பொறுப்பேற்ற பிறகு கந்தசாமி நாயுடு ஆடவர் கல்லூரிக்குக் கட்டிடம் 7.56 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்பிலும், செல்லம்மாள் மகளிர் கல்லூரிக்கு 7 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்பில் 1986-87-ல் கட்டிடமும், கடலூர் சி. கந்தசாமி நாயுடு மகளிர் கல்லூரிக்கு 1984-85-ல் ரூ. 5 இலட்சம் செலவில் கட்டிடமும், 1973 ஆம் ஆண்டு காஞ்சிபுரம் பச்சையப்பன் மகளிர் கல்லூரிக்கு புதியதாகக் கட்டிடம் கட்டிய வகையில் ஒப்பந்தக்காரர்களுக்குச் சேர வேண்டிய பாக்கித் தொகை ரூ. 1.35 இலட்சத்தை செலுத்தி, 1982-ல் கட்டிடமும் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அது மட்டுமல்லாமல் 30 இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேலாக கல்லூரிகளுக்கு ஆய்வுக்கூடம் அமைக்கவும் உபகரணம் வாங்கவும் செலவழித்திருக்கிறது. சென்னையிலுள்ள செங்கல்வராய் நாயக்கர் அச்சகத்தை நல்லமுறையிலே இயக்க ரூ. 1.40 இலட்சம் செலவு செய்திருக்கிறார்கள்.

இப்படி பல்வேறு வகைகளிலே அறக்கட்டளை எந்தெந்த வகையில், எந்தெந்த நோக்கத்திற்காக நிறுவப்பட்டதோ. அவை அழிந்துபோன காரணத்தால், எப்படி மெய்வழிச் சாலைகள்

1987 நவம்பர் 17]

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

பொய்வழிச் சாமியார்களின் புகலிடமானதோ, அப்படிப்பட்ட விபர்த விளைவுகள் ஏற்படாதிருக்க—அந்த அறக்கட்டளை மூலமாக இந்த உலகம் உள்ளவரை கல்வி மேம்பாடு, சமுதாய சீர்திருத்தம், சமய நிலை நல்ல முறையில் இயங்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் செய்தார்களோ—அவையெல்லாம் நல்ல முறையில் இயங்கக்கூடிய வகையில் இன்றையதினம் தொடர்ந்து அவை நிலைநிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல, இங்கே இருக்கின்ற ஊழியர்கள், 17 கல்வி ஸ்தாபனங்களிலே உள்ள ஊழியர்களுக்கெல்லாம் முறைப்படி, நியாயப்படி, தேவையை உணர்ந்து அவர்களுக்கு வேண்டிய பல்வேறு சலுகைகளை வழங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-30)

வாடகை ஒரு ரூபாய்க்கு நாலரை வாங்கிக்கொண்டிருப்பது, பத்தில் ஒரு பங்கு, ஐந்தில் ஒரு பங்கு என்று தேவைப்படுகின்றவர்களுக்கு எல்லாம் சலுகை என்ற நிலையை மாற்றி ரூ. 22.7 லட்சம் என்று இருந்த வருவாயை ரூ. 36.72 லட்சம் என்ற அளவிற்கு ஆண்டுதோறும் சிறுக்கச் சிறுக்க நிலைமையை உணர்ந்து நல்ல முறையிலே அந்த வாடகையைச் சீரமைத்து இன்று நல்ல வருவாயைப் பெற்றிருக்கிறது என்பதனை நான் இந்த நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இந்த விவாதம் மாலை தொடரும். பேரவையின் காலை அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, மாலை 4 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.31 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

மாலை 4-00 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை மீண்டும் கூடியது.

[1987 நவம்பர் 17]

6. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(ஓ) பச்சையப்ப அறக்கட்டளை (மேலாண்மையை மேற்கொள்ளுதல்) இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு, 1987—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் சமரசம் அவர்கள் தொடர்ந்து பேசுவார்கள்.

டாக்டர் கே. சமரசம்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இவ்வாறு பல்வேறு வகைகளிலே தொடர்ந்து நிர்வாகம் மிகச் சிறப்பான முறையிலே இன்றையதினம் அங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தினால் பச்சையப்பர் அவர்களுடைய எண்ணம் ஈடேற்றக்கூடிய வகையில், இந்த உலகில் நிலைத்து நிற்கக்கூடிய வகையில் இருக்கிறது என்பதனைச் சொல்வதிலே நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, தேச பக்தியும், தெய்வ பக்தியும்தான் தியாக சீலத்தை வளர்க்கும் என்று சொல்வார்கள். அந்த அறக்கட்டளையில் ஏற்கெனவே பொறுப்பிலிருந்தவர்கள் இந்தத் தெய்வ பக்தியையே அடியோடு அழித்து விட்டார்கள் என்று கூடச் சொல்லலாம். அந்த அளவிற்கு அது ஊனமுற்றதாக இருந்தது. அதனை மாற்றியமைக்கக்கூடிய வகையில் இதை உருவாக்கிய அடிப்படைக் காரணகர்த்தாவாக இருக்கின்ற அந்த வள்ளலினுடைய எண்ணத்தை ஈடேற்றக்கூடிய வகையில் அவர்களுடைய எண்ணம் இந்த உலகில் நிலைத்து நிற்கக்கூடிய வகையில் சிதம்பரம் பூசிபாநாயகர் ஆலயத்தில் ஆண்டுதோறும் ஆருத்ரா தரிசனம் மற்றும் ஆனித் திருமஞ்சனம் உற்சவங்கள் பச்சையப்பன் அறக்கட்டளையால் வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடப்படக்கூடிய வகையிலே இப்பொழுது நடைபெற்றுக் கொண்டு வருவது பாராட்டுதலுக்கு உரியது ஆகும்.

அதுமட்டுமல்லாமல், இந்தக் கோயில் சுவாமி தேர்ச் சக்கரங்கள் பழுதான நான்கினை அகற்றி புதிய சக்கரங்களை ரூபாய் ஒரு இலட்சம் செலவில் பொருத்த ஏற்பாடு செய்து, ஓடாத தேரையும் ஓட்டக்கூடிய வகையிலே நல்ல முறையிலே உருவாக்கியிருக்கிறார்கள்.

[1987 நவம்பர் 17] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

கிறார்கள். அம்மன் தேர்ச் சக்கரங்கள் நான்கினையும் அகற்றி 52,100 ரூபாய் செலவில் புதிய சக்கரங்கள் செய்து முடிக்கப் பெற்றுள்ளதாக நான் அறிகின்றேன்.

ஆகவே, அவர்கள் என்னென்ன நோக்கத்தின் அடிப்படையில் அதைச் செய்தார்களோ அவைகளையெல்லாம் நிறைவேற்றக் கூடிய வகையில், இப்பொழுது இருக்கின்ற நிர்வாகம் மிக நல்ல முறையில் இயங்கி வருகிறது என்பதைச் சொல்வதோடு, புதிய திட்டங்களாக என்னென்ன உருவாக்க வேண்டுமென்று நாம் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறோமோ, என்ன வேண்டுமென்று மக்கள் நம்பிக்கொண்டிருக்கிறார்களோ அதனை வேகமாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளையும் இந்த நேரத்திலே நான் இங்கே வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சென்னை கிண்டியிலுள்ள செல்லம்மாள் மகளிர் கல்லூரியில் 6 வகுப்புகள் கூரை வேய்ந்த வகுப்பறையில் நடைபெறுகின்றன. மேலும் சில கட்டிடங்கள் அதற்குத் தேவை.

காஞ்சிபுரம் பச்சையப்பன் மகளிர் கல்லூரியில் நான்கு வகுப்பு அறைகள் கூரை வேய்ந்த கட்டிடத்தில் நடைபெறுகின்றன. அதற்குப் புதிய கட்டிடங்கள், நிலையான வகையிலே இருக்கின்ற தளம் அமைக்கக்கூடிய வகையிலே தேவை.

சென்னை அண்ணா நகரிலுள்ள கந்தசாமி நாயுடு ஆடவர் கல்லூரியில் இப்பொழுது சில வகுப்பறைகள் கூரை வேய்ந்த கட்டிடத்தில் நடைபெறுகின்றன. அதற்குப் புதிய கட்டிடங்கள் கட்டப்பட வேண்டும். மேலும் பேண்களுக்காகத் தொழில்நுட்ப நிலையமாக அதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்றும் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

கடலூர் சி. கந்தசாமி நாயுடு மகளிர் கல்லூரியில் 6 வகுப்புகள் கூரை வேய்ந்த கட்டிடத்தில் நடைபெறுகின்றன. அதற்கும் மிக நல்ல முறையிலே கட்டிடத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

[டாக்டர் கே. சமரசம்] [1987 நவம்பர் 17]

செல்லம்மாள் மகளிர் கல்லூரி, கந்தசாமி நாயுடு மகளிர் கல்லூரி, காஞ்சிபுரம் பச்சையப்பன் மகளிர் கல்லூரி ஆகிய மூன்று பெண்கள் கல்லூரிகளையும் தன்னாட்சி உரிமை பெற்ற கல்லூரி களாக மாற்றி; திட்டங்கள் வகுத்து நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றும் இந்த நேரத்திலே நான் அரசைக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

செங்கல்வராய நாயக்கர் தொழிற்பள்ளியைப் பொறியியல் கல்லூரியாக மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளையும் இங்கே வைக்க நான் விரும்புகிறேன்.

தமிழிலே அந்த அறக்கட்டளையினுடைய நிறுவனங்களுடைய செயல் திட்டங்களைப் புத்தகமாக அச்சிட்டு, ஒவ்வொருவரும் தெளிவு பெறத்தக்க வகையில் விநியோகம் செய்ய வேண்டும் என்றும் இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே, இதுபோன்ற பல்வேறு வகைகளிலேயும் தேவையான நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ந்து செய்வதற்கு, தோய்வில்லாமல் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு, இப்பொழுது இருக்கின்ற நிர்வாகத்திற்கு இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுக் காலம் வாய்ப்பு கொடுக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் நாம் எதிர்பார்க்கின்ற, அரசாங்கம் விரும்புகின்ற இந்த அறக்கட்டளையை உருவாக்கிய நிறுவனங்களுடைய எண்ணத்தை ஈடேற்றக்கூடிய வகையிலே இருக்கும். ஆகவே, அந்த அடிப்படையில் இவைகளை நிறைவேற்றித் தர, இப்பொழுது இருக்கின்ற நிர்வாகத்திற்கு மேலும் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசை வேண்டி விரும்பிக் கேட்டு அமர்கின்றேன்.

திரு. ஜி. ஆனந்தகிருஷ்ணா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1987 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்ப அறக்கட்டளை (மேலாண்மையை மேற்கொள்ளுதல்) இரண்டாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவுமீது என்னுடைய கருத்துக்களை வைக்க விரும்புகிறேன். பச்சையப்பா அறக்கட்டளை குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் சமரசம் அவர்கள் புள்ளி விவரத்தோடு பல் விவாதங்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். பச்சையப்பாவினுடைய விருப்பம் இந்த அறக்கட்டளையை ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று

1987 நவம்பர் 17] [திரு. ஜி. ஆனந்தகிருஷ்ணா]

இருக்காது என்று கருதுகிறேன். 19 அறக்கட்டளைகள் இருக்கின்றன. உயில் சாசனம் மூலம், தனிப் பத்திரம் மூலம் இந்த அறக்கட்டளைகளுக்குப் பல்வேறு சொத்துக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு அறக்கட்டளையும் இப்படி இருக்கவேண்டுமென்று கட்டளைகள் இடப்பட்டிருக்கின்றன. இன்றைக்கு நாம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற நிலையில், அந்தக் கட்டளைகளுக்குட்பட்டு நிர்வாகம் நடத்தப்படுகிறதா? நிர்வாகக் கோளாறுகளுக்காக அந்த அறக்கட்டளை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் 1 வருடம், 2 வருடம் என்றால் பரவாயில்லை. 7 வருடங்கள் முடிந்து 8-வது வருடம் நீட்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது நீட்டிப்பு தேவையானா? ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள்தான் இந்த நிறுவனத்திற்கு உகந்தவர்களா? அவர்கள்தான் நிர்வாகம் செய்ய முடியுமா? 1958-ல் இருந்து இந்த அறக்கட்டளை பற்றி எனக்குத் தெரியும். நல்ல முறையில் நிர்வகிக்கப்பட்ட காலம் எல்லாம் இல்லையா? இன்றைக்கு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் தவிர, இந்த அறக்கட்டளையை தமிழகத்திலே சிறந்த முறையில் நிர்வகிக்க மனிதர்களே இல்லையா என்று நான் கேள்வியாக கேட்க விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு உயர்நீதிமன்றத்திலே உள்ள வழக்கிலே ஒரு தீர்ப்பு வந்திருக்கிறது. இந்தச் சட்ட முன்வடிவின் அப்டேய்ஸ் அன்ட் ரிசன்சில் கூறியிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே உயர்நீதிமன்றத்திலே ஒரு மனு போட்டிருக்கிறார்கள். அது உயர்நீதிமன்றத்திலே நம்பர் ஆகியிருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. என்னைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு அறக்கட்டளை சரியான முறையில் நடக்கவில்லையென்றால், அது எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டாலும், உடனடியாக ஒரு ஸ்கீம் அமைத்து—ஏற்கெனவே, அந்த அறக்கட்டளையினுடைய ஸ்கீமிலே தவறு இருந்தால் திருத்தி அமைத்து—டிர்ஸ்டிகளிடம் ஒப்படைப்பதுதான் முறையாக இருக்கும். இப்படி நீட்டித்துக் கொண்டு செல்வதாலே இன்றையதினம் எதுவும் நடைபெறாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும் இங்கே சொல்லப்பட்ட காரணங்களில், எதற்காக 8 வருடங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன என்று காரணம் சொல்லப்படவில்லை. நம்முடைய நண்பர் சமரசம் அவர்கள் 7 ஆண்டுக் காலத்திலே நிர்வாகம் நல்லமுறையிலே நடைபெற்று பல்வேறு காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள்.

[திரு. ஜி. ஆனத்தகிருஷ்ணா] [1987 நவம்பர் 17]

அதை மறுப்பதற்கு நான் தயாராக இல்லை. நல்ல காரியங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. அதனாலே ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் தொடர்ந்து நீடிக்க வேண்டுமென்று சொல்வது நீதியும் அல்ல, நியாயமும் அல்ல. அந்த அறக்கட்டளைகளுக்கு என்ன சொல்லியிருக்கிறார்களோ, அதற்கு இணங்க, அவற்றை நிறுவியவர்கள் எந்த நோக்கத்திற்காக வருவாக்கியிருக்கிறார்களோ, அந்த நிலையிலே நாம் ஸ்கீம் அமைத்து செயல்படுத்துவதுதான் முறையாக இருக்கும். 8 ஆண்டுக் காலம் ஆகிவிட்டது. இதோடு முடித்துக் கொண்டு, ஒரு புதிய ஸ்கீம் உருவாக்கி, மீண்டும் மக்கள் மத்தியிலே ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, என்னுடைய கருத்தினை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, பச்சையப்பன் அறக்கட்டளையை, நீண்ட— 7 வருட—காலமாக இந்த அரசாங்கம் தொடர்ந்து தன்னுடைய நிர்வாகத்திலே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கென்று அதிகாரிகள் அடங்கிய ஒரு குழுவைப் போட்டு தொடர்ந்து இந்த நிர்வாகத்தை நடத்திக் கொண்டு வந்திருப்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். இப்பொழுது 7 ஆண்டுக் காலம் நீர்வகித்ததற்கான காலம் காலாவதியாகி விட்ட காரணத்தாலே, மேலும் ஓராண்டுக் காலம் நீட்டிப்பதற்காக ஒரு மசோதாவை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதிலே முக்கியமான பிரச்சினை என்னவென்றால், இந்தப் பச்சையப்பன் அறக்கட்டளையைப் பொறுத்த மட்டில் அரசாங்கம் தன்னுடைய நிர்வாகத்தில் வைத்துக் கொண்டிருப்பதை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக நான் கடுமையாக எதிர்க்கிறேன். போர்ட் ஆப் டிராஸ்டீஸ் ஏற்படுத்தப்பட்டு, அதனுடைய உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்று, அவர்கள்தான் நிர்வாகத்தை நடத்த வேண்டும். தேர்தலை முறையாக நடத்தினால்தான் ஜனநாயகம். ஆனால் அதை விட்டு விட்டு அரசாங்கமே நிர்வாகத்தை ஏற்றுக் கொள்வது என்பது ஜனநாயக விரோதப் போக்கு என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

(மாலை 4-10)

பச்சையப்ப அறக்கட்டளை நிர்வாகத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கான மசோதாவை இங்கே கொண்டு வந்து நிறைவேற்றிய பிறகு மத்திய சர்க்காரினுடைய அங்கீகாரத்தைப் பெற்று சட்ட வடிவம்

1987 நவம்பர் 17] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

பெறுவதற்காக அனுப்பப்பட்ட நேரத்தில் மத்திய சர்க்கார் ஒன்றை மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், இரண்டு வருடத்திற்குள் தேர்தலை நடத்த வேண்டும் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கமே நிர்வாகத்தை நடத்துவதை மத்திய சர்க்கார் விரும்பவில்லை. ஆகவே தான் மத்திய சர்க்கார் ஒப்புதல் வழங்குகின்ற நேரத்திலேயே இரண்டு வருடங்களுக்குள் நீங்கள் போர்ட் ஆப் டிரஸ்டிசை அமைக்க வேண்டும். தேர்தலை நடத்த வேண்டும் என்று தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்காருடைய டைரக்ஷனை, நிபந்தனைகளை மாநில அரசு நீக்கியிருக்கிறது, பணியை மறுத்திருக்கிறது, ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்திருக்கிறது. மத்திய சர்க்காருடைய உத்தரவுகளை, கட்டளைகளை மாநில அரசு ஏற்கத் தவறினால் அரசியல் சட்டப்படி ஒரு மாநில அரசை டிஸ்மிஸ் பண்ணலாம். அந்த அடிப்படையில் மத்திய சர்க்காருடைய டைரக்ஷன் இந்த விஷயத்திலே மீறப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவே போர்ட் ஆப் டிரஸ்டிசுக்கான தேர்தல் உடனடியாக நடத்தப்பட வேண்டும். அதற்கு என்ன காரணம் என்பது பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் சமரசம் அவர்கள் பேசும் போது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். அரசாங்கம் நிர்வாகத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் ஏன் ஏற்பட்டது என்பதற்கான காரணத்தை அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். பச்சையப்ப அறக்கட்டளை பல கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள சொத்துக்களை வைத்திருக்கிறது. அதைச் சில பேர் தவறாகப் பயன்படுத்திகிறார்கள், அதிலே தவறு செய்கிறார்கள், லஞ்ச வாலவன்யங்கள் அங்கே நடைபெறுகின்றன. தவறான வழியில் செயல்படுகிறார்கள். மிஸ்மானேஜ்மென்ட் மிஸ்யூஸ் ஆப் பவர் பண்ணுகிறார்கள். இதையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டு ஒரு அரசு சும்மா இருக்க முடியாது. எனவே நல்ல நோக்கோடு அந்த மானேஜ்மென்டை அரசு மேற்கொள்கிறது என்று அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். இங்கே அவருக்கு நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் கே. சமரசம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் என்னுடைய நோக்கத்தைப் புரிந்து கொண்டதற்கு மிக நன்றி.

[1987 நவம்பர் 17]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் இப்போது குறிப்பிட்ட வார்த்தைகள் அவை நடவடிக்கைக் குறிப்பிவிருந்து நீக்கப்படுகின்றன. அது நல்ல பேச்சல்ல.

டாக்டர் கே. சமரசம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அன்றைக்கு ஆக்கப்பட்ட பொருள்கள் எல்லாம் ஆண்டவனுக்குச் சொந்தம். ஆனால் இந்த நேரத்தில் ஆக்கப்பட்ட பொருள் எல்லாம் அரசாங்கத்துக்குச் சொந்தம் என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்வதில் என்ன தவறு இருக்கிறது?

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லி, அதை நான் புரிந்து கொண்டதற்கு நன்றி என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னார். புரியாதவன் என்பதைப் போல என்னைச் சொல்லி, அறிவற்றவன், ஆற்றலற்றவன் என்று சொல்வதுபோல சட்டப்படி உள்ள ஒன்றை அவர் தவறாகச் சொன்னதால்தான் நானும் அதே வேகத்தில் பதில் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பச்சையுப்பு அறக்கட்டளையைப் பொறுத்தவரையில் நீங்கள் எதைத் தவறு என்று சொல்கிறீர்களோ, எந்தக் குற்றச் சாட்டைச் சொல்கிறீர்களோ அதே குற்றத்தை நீங்கள் நியமிக்கிற குழுவானது, அதாவது அரசாங்க அதிகாரிகள் செய்ய மாட்டார்களா? அதற்கு என்ன உத்தரவாதம்? அரசாங்கமும், அதிகாரிகளும் செய்துள்ள பல தவறுகளை இதே அவையில் இதற்கு முன்பு நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோம். நேற்று சட்ட இங்கே பேசுகிற போது ஹவுசிங் போர்ட் நீதிமன்ற தீர்ப்பிற்கு எதிராகத் தவறு செய்ததால் 2,500 ரூபாய் அபராதம் கட்டியிருப்பதைப் பற்றி பேசியிருக்கிறோம். அதுபோல மருத்துவத் துறையிலுள்ள அதிகாரிகள் மீது, ரெக்கார்டில் மாற்றம் செய்ததனால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று சொல்லி பல ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. அதிகாரிகள் எல்லாம் ஆண்டவனின் தூதர்கள் அல்ல. தேவதூதர்கள் அல்ல. அரசாங்கம் தப்பு செய்கிறது. அதிகாரிகள் தப்பு செய்கிறார்கள் என்று பல காரியங்களைக்

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1987 நவம்பர் 17] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

குறிப்பிட்டு இங்கே எதிர்த்தரப்பிலிருந்து நாங்கள் கடந்த 10 ஆண்டுகளாகப் பேசி வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதிகாரிகள் மட்டத்தில் மட்டும்தான் தவறு நடைபெறுகிறது என்று சொல்வதும் சரியல்ல. பஞ்சாயத்து அதிகாரிகள் தவறு செய்கிறார்கள் என்பதற்காக அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளும். மாநகராட்சி தப்பு செய்தால் உடனே அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளும். ஏதாவது டிரஸ்ட் தப்பு செய்தால் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளும். ஆனால் நீங்களே தப்பு செய்தால் உங்களை யார் எடுத்துக்கொள்வார்கள்? ஜனநாயக அமைப்பில் யாராவது தப்பு செய்தால் நடவடிக்கை எடுக்காது. ஆனால் அதற்கு மாறாக, ஜனநாயக அமைப்பிற்கு மாறாக, போர்டுக்குத் தேர்தல் கிடை யாது, 7 வருடத்திற்கு மேலும் ஒரு வருடம் நீட்டிப்பு கேட்போம் என்கிற வகையில் காலத்தை நீட்டித்துக்கொண்டே போனால் அது ஜனநாயக விரோதப் போக்கு என்பதை நான் இங்கே மிகவும் வருத்தத்துடன் கெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உதாரணத்திற்காக ஒன்றைச் சொல்கிறேன், நீங்கள் அனுமதித் தால். சென்னையில் ஜஹான்கீர் தெருவில் 90 இலட்சம் ரூபாயில் பல மாடிக் கட்டடம் ஒன்று கட்டப்பட்டு வருகிறது. விரைவிலே கட்டி முடிக்கப்படும் நிலையில் இருக்கிறது. அது சம்பந்தமான வரவு-செலவை யார் பார்ப்பது? கட்டி முடிந்தவுடன் வாடகைக் விடப்பட வேண்டும். வாடகைக்கு விடும்போது யார், யாருக்கு விடுவது? சென்ட் டிகன் பண்ணுவது யார்? இவற்றை எல்லாம் யார் முடிவு செய்வது? அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகள் தீர்மானிக்க வேண்டும் அல்லது அரசாங்கம் தீர்மானிக்க வேண்டும். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் தவறு செய்தால் யார் கண்டிப்பது? மக்கள் பிரதிநிதிகள் லஞ்சம் வாங்குவது தவறு என்று சொல்கிறபோது அதிகாரத்தில், பொறுப்பில் இருக்கிற அந்த அதிகாரிகள் தவறு செய்ய மாட்டார்களா? லஞ்சம் வாங்கமாட்டார்களா? அவர்கள் செய்தால் அது தவறு அகாதா? 90 இலட்சம் ரூபாயில் கட்டிக்கொண்டிருக்கின்ற அந்தக் கட்டடத்தை வாடகைக்கு விடுவதிலே ஒப்படிப்பட்ட தவறுகள் வராதா? மக்கள் பிரதிநிதிகள் நிர்வாகத்தைப் பார்க்கின்ற நிலைமை இருந்தால் அதிகாரிகள் செய்கின்ற தவறுகளைக் கடுக்க முடியும். ஆகவே, விரைவிலே அந்த நிர்வாக போர்டுக்குத் தேர்தல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. அ. ரகுமங்கான்] [1987 நவம்பர் 17]

இன்னொரு உண்மையையும் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் சொல்ல மறுக்கிறார்களா அல்லது சொல்ல வேண்டா மென்று நினைக்கிறார்களா என்பது தெரியவில்லை. இந்த பச்சையப்பன் அறக்கட்டளை சம்பந்தமாக ஒரு தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. 1909-ம் ஆண்டில் மெட்ராஸ் ஹைகோர்ட்டில் நிர்வாகம் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்று ஒரு ஸ்கீம் கான்ஸ்டிடியூட் பண்ணியிருக்கிறார்கள். ஒரு திட்டம் வகுக்கப் பட்டிருக்கிறது. 1909-ல் மெட்ராஸ் ஹைகோர்ட்டு தயாரித்த ஸ்கீம் என்ன சொல்லுகிறது? மானேஜ்மென்ட் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் தர்மகர்த்தாக்களிடம் இருக்க வேண்டும் என்பது ஒன்று. இரண்டாவதாக தேர்தல் கூடப்பெற்று, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் இருக்க வேண்டும் 'போர்டு ஆப் ட்ரஸ்டுக்கு' 'மோட் ஆஃப் அப்பாயின்ட்மென்ட்' தேர்தல் எப்படி நடக்க வேண்டும். யாரை எப்படி தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்பது குறித்து அந்த ஸ்கீமில்தான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதில் ஏதாவது பிரச்சினை வந்தால் மெட்ராஸ் ஹைகோர்ட்டு தான் அந்த ஸ்கீமை ஒழுங்குபடுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். ஸ்கீமில் ஏதாவது 'மாடிஃபிகேஷன்' தேவை என்றால் அதையும் மெட்ராஸ் ஹைகோர்ட்டு தான் செய்ய வேண்டும். அந்த அதிகாரம் அவர்களுக்குத்தான் இருக்கிறது.

இதிலே மிக முக்கியமான பிரச்சினை என்னவென்றால், இந்தச் சபையைப் பொறுத்த மட்டில் அல்லது அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த மட்டில் இந்த பச்சையப்பன் நிர்வாகம் சம்பந்தமாக, மானேஜ்மென்ட் சம்பந்தமாக, அறக்கட்டளை சம்பந்தமாக சட்டங்களை உருவாக்க அதிகாரம் இல்லை. அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் கிடையாது; மெட்ராஸ் ஹைகோர்ட்டுக்குத்தான் அந்த அதிகாரம் இருக்கிறது என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஒருவேளை இந்த பச்சையப்பன் அறக்கட்டளை போர்ட் ஆப் ட்ரஸ்ட்ஸ் தப்பு செய்தால், தவறு செய்தால், அவர்கள் தப்பு செய்திருக்கிறார்களா, தவறு செய்திருக்கிறார்களா என்று தீர்மானிக்கிற அதிகாரம் மெட்ராஸ் ஹைகோர்ட்டுக்குத்தான் இருக்கிறதே கனீச இந்த சபைக்கோ அல்லது நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கோ இல்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1987 நவம்பர் 17] [திரு. அ. சகுமன்கான்]

இன்னொன்றையும் இங்கே நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது) இரண்டு டில்லிலும் சேர்த்து பேச வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, கொஞ்சம் கூடுதல் நேரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அளமையில் மெட்ராஸ் ஹைகோர்ட்டில் ஒரு தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் அந்த நிர்வாகத்தை, அட்மினிஸ்ட்ரேஷனை தமிழ்நாடு சர்க்கார் நடத்திவருவது கண்டிக்கத் தக்கது. அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமானது என்று தீர்ப்பில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் இந்த அரசாங்கத்தைக் கண்டித்து தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. முறைப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் போட் ஆப் டிராஸ்மனுக்கு இருப்பதற்குப் பதிலாக ஆர்டினன்ஸ் போட்டு, அவசரச் சட்டம், அவசரச் சட்டம் என்று கொண்டுவந்து ஏழு வருடங்களாக அந்த நிர்வாகத்தைக் கைவசப்படுத்தியிருப்பது கண்டிக்கத்தக்கது, தவறானது, இது உள்நோக்கம் உடையது என்று தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

மேலும் அந்தத் தீர்ப்பிலே என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால் ஒரு வருடத்திற்குள் தேர்தல் நடத்த வேண்டும்; நிரந்தர தர்மகர்த்தாக்கவிடம் அந்த நிர்வாகத்தை ஒப்படைக்க வேண்டும்; நிரந்தர தர்மகர்த்தாக்களை கோர்ட்டு மூலமாக ஒரு மாதத்திற்குள் தேர்ந்தெடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது நடைபெறுவது அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமானது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இப்படித் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கும்போது, மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் ஒரு வழக்கறிஞர் என்பதால் உங்களைக் கேட்கிறேன். அமைச்சர் அவர்களுடைய 'ரெடி மேட் ரிப்பன்' என்ன என்பது எனக்குத் தெரியும். அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமானது என்று சொன்ன பிறகு, இங்கே இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்து பேசுவதற்குத் தார்மிக உரிமை இல்லை என்று தருதுகிறேன். நாங்கள் 'ஸ்டே' வாங்கியிருக்கிறோம்; ஆகையால் அரசாங்கத்திற்கு உரிமை இருக்கிறது என்று சொல்லலாம்.

(மாலை 4-20)

நாளைக்கே இந்த மனுவை ஹைக்கோர்ட்டிலே போட்டு இருக்கிற நபர் அந்த ஸ்டேயை வெக்கேட் பண்ணினால் உங்களுடைய சட்டம் நாளை மறுநாளே செத்துப் போகும்.

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1987 நவம்பர் 17]

ஆகவே நான் கேட்கிறேன், அவசரம் அவசரமாக இன்றைக்கு மீண்டும், மீண்டும் அரசாங்கமே கமிட்டி போட்டு வைத்துக் கொள்வது என்றால் என்ன அர்த்தம்? ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை இது. போர்ட் ஆப் ட்ரஸ்டிஸ்க்குத் தேர்தல் நடத்த வேண்டும்.

இரண்டாவது சட்டம் பற்றி ஒரு வார்த்தை. செங்கல்வராய் நாயக்கர் பப்ளிக் டிரஸ்ட், மற்ற டிரஸ்ட்களுக்கு இந்தச் சட்டம் அப்ளிக்கபிள் ஆகாது, இந்தச் சட்டத்தின்படி நிர்வாகத்தை அரசாங்கம் நடந்த முடியாது, ஆகவே இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொன்னால் நான் ஒன்றைக் கேட்க விரும்புகிறேன். எவ்வளவு பெரிய சட்டத்துறை? இன்னும் சொல்லப்போனால் போன சட்டம் கொண்டு வந்த போது இதற்கும் பொருந்தும் என்ற வாசகத்தைச் சேர்த்து விட்டால் இந்தச் சட்டம் இப்போது புதிதாகக் கொண்டுவர வேண்டிய அவசியமே இல்லை. இதற்கு அரசாங்கத்தின் பணம் எவ்வளவு செலவு? சட்டசபையின் நேரம் எவ்வளவு வீணாகிறது? சட்டத்துறையை நான் ஒன்று கேட்கிறேன். அமைச்சர் மூலமாக செங்கல்வராயன் ட்ரஸ்ட்டிக்கும் பொருந்தும் என்று ஒரு வாசகத்தைப் போட்டிருந்தால் இந்த மசோதா தேவையா? * *

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் கடைசியில் பேசியதை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பில்லுக்குச் சம்பந்தம் இல்லாமல் கடைசியில் * * பற்றிப் பேசியதை நீக்க உத்தரவிடுகிறேன். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் பேசுகிறபோது, திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் எந்த அளவிற்குச் சட்ட அறிவு இல்லாமல் பேசுகிறார் என்பதைப்பற்றி விளக்க இருக்கிறேன். எனவே அவர் பேசியதை அவைக் குறிப்பிலே இருந்து நீக்க வேண்டுகிறேன்.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1987 நவம்பர் 17]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒரு தடவை டிபேட் பண்ணி அதற்கு அமைச்சர் ரிப்பளை பண்ணியதைத் திரும்பவும் பேசுவதற்கு அனுமதிக்க முடியாது விதிப்படி. ஒரே விஷயத்தை ஒரு வருஷத்தில் பத்து தடவை அனுமதிக்க முடியாது. ஆகவே டிபேட் பண்ணி ரிப்பளை ஆனதைப் பற்றித் திரும்பவும் பேசக்கூடாது. ஆகவே அதை அனுமதிக்க முடியாது.

திரு. கே. சுப்பராயன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற பச்சையப்பன் அறக்கட்டளை, மேலாண்மையை மேற்கொள்வது குறித்த சட்டமுன் வடிவின்மீது இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக நான் ஒரே ஒரு கருத்தை மட்டும் முக்கியத்துவம் கருதி வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இங்கே அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் குறிப்பாக ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். பச்சையப்பன் அறக்கட்டளையை நிறுவியவர்களின் நோக்கம் இந்த அறக்கட்டளை என்பது முழுக்க முழுக்க கல்விப் பணிக்காகப் பயன்படவேண்டும் என்பது. அவ்வாறு பெரிதும் கல்விப் பணிக்குப் பயன்படவேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு இதனை நிறுவினார்கள். ஆனால் அந்த அறக்கட்டளைக்குப் பொறுப்பாளிகளாக வந்தவர்களே அந்த மெய்யான நோக்கத்தை அழிக்கிற முறையில் தங்களுடைய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்ட காலத்தில்தான் அரசு தலையிட வேண்டிய அவசியம் வந்தது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். நடைமுறை அனுபவத்தில் கோடிக் கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள சொத்துக்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அந்த அறக்கட்டளையில் பல வருட காலமாக ரூசி கண்டு சுவைத்தவர்கள் நிச்சயமாக அரசாங்கத்தைச் சுலபமாக விட்டுவிட மாட்டார்கள். தொடர்ந்து நீதிமன்றங்களை நாடி சட்டத்தின் சந்து பொந்துகளைப் பயன்படுத்தி மீண்டும் அறக்கட்டளையைத் தாங்களே பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்றெண்ணி தாங்களே அதை சுவைத்துக்கொள்வதற்குரிய சகல முயற்சிகளையும் அவர்கள் மேற்கொள்வார்கள். அப்படி அவர்கள் பல முயற்சிகளை மேற்கொள்வார்கள். எனவே மிகுந்த விழிப்புணர்வோடு மாநில அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதைத்தான் நான் இங்கே வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இதற்காக வருடம் ஒரு முறை திரும்பத் திரும்ப அறக்

[திரு. கே. சுப்பராயன்] [1987 நவம்பர் 17]

கட்டளையின் மேலாண்மையை மேற்கொள்வதற்காக சட்ட முன் வடிவு ஏன் கொண்டுவரவேண்டும்? ஏன் அவர்கள் நிதிமன்றத்தைத் தட்டிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். நிதிமன்றத்தின் துணையைப் பயன்படுத்தி, பொது நலனில் அககறை கொண்டு பொது மக்களின் பொதுவான சொத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு, அதனைச் சூறையாட முயல்கிற வெஸ்ட்டு இன்டர்ஸ்டிடம்ருந்து கைப்பற்ற எடுக்கின்ற முயற்சியைத் தடுக்க முயற்சிப்பவர்களுக்கு ஏன் லூப் ஹோலைக் கொடுக்கிறார்கள் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். எனவே நான் என்னுடைய முழு வலிமையைக் கொண்டு இந்த மாநில அரசினிடத்தில் வலியுறுத்த விரும்புவது என்னவென்றால், பெர்மனன்ட் டேக் ஓவர் செய்தால்தான் ஒரு முடிவு ஏற்படும். அவ்வாறு பெர்மனன்ட் டேக் ஓவர் செய்வதில் அரசாங்கம் கொஞ்சம் கூட பின்வாங்கக்கூடாது. மத்திய அரசு அனுமதிக்கவில்லை என்றால் மத்திய அரசினிடத்தில் உரியபடி போராடவேண்டும். அப்படி போராடி பச்சையப்பன் அறக் கட்டளையைப் பெர்மனன்ட் டேக் ஓவர் செய்வதற்குரிய கூர்மையான, பொருத்தமான வழிமுறைகளில் ஈடுபடவேண்டும். ஆனால் அவர்கள் பல வழிமுறைகளைக் கண்ட புலிகள். அவர்கள் உங்களைச் சுலபமாக விட்டு விட மாட்டார்கள் என்று நான் முன்பே குறிப்பிட்டேன். மீண்டும் அவர்கள் சட்டத்தின் துணையை வலுவோடு நாடுவார்கள். ஆகவே அத்தகைய சட்ட சந்துகளை வழங்காத வகையில் பொருத்தமான ஒரு சட்ட முன் வடிவை வரும் கூட்டத் தொடரிலாவது கொண்டு வர வேண்டும் என்று நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

அதேபோல அறக்கட்டளை என்ற பெயராலே, இந்தப் பச்சையப்ப அறக்கட்டளை மட்டும் அல்ல, நாட்டில் பல்வேறு பகுதிகளில் அரசை ஏமாற்றுவதற்கும், சட்டத்திலே இருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்கும், பொதுப் பணத்தை சூறையாடி வதற்கும் உரிய ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கும் ஒரு நிலையைத் தொடர்ந்து நீடிப்பதைத் தடுக்க வேண்டுமானால், இந்த அறக் கட்டளையை நடத்திக் கொண்டிருக்கிற பல்வேறு நிறுவனங்களை அரசாங்கம் ஏற்கவேண்டும் என்பது காலத்தின் தேவை என்பதைத் தான் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதில் சட்ட இடையூறு இருக்கிறது, கோர்ட் தலையிடும் நிலை இருக்கிறது என்றால், சட்டமன்றம் கோர்ட்டிடமும் சண்டையிட

1987 நவம்பர் 17] [திரு. கே. சுப்பராயன்]

வேண்டிய அவசியம் ஏற்படலாம். சட்டமன்றத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும் மக்களின் வளர்ந்து வருகிற தேவைகளுக்கு ஏற்ப, ஒரு சிறப்பான கருவியாகத் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட அமைப்புகள் நடைமுறையில் இயங்க வேண்டும் என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக இருக்க வேண்டும். ஆகவே தனிப்பட்ட நபர்கள் சிலர் கூடி இத்தகைய நிறுவனத்தை நடத்துவது என்பது பொருத்தமாகாது. எனவே அரசாங்கமே முழுக்க மேற்கொள்வதுதான் பொருத்தமான தீர்வு என்பதையும், அமைச்சர் அவர்கள் இறுதியான பதில் அளிக்கிற நேரத்தில் இதற்குப் பொருத்தமான முறையில் பதில் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, இதுபோன்ற பல சிறு அறக்கட்டளைகளைக் கவனத்தில் கொண்டு முடிவு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. மா. சின்னராசு : மாண்புமிகு மன்றத்தின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற பச்சையப்பன் அறக்கட்டளை நிர்வாகத்தை மேற்கொள்ளுகின்ற சட்டத்தின்மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களை இங்கே முன் வைக்க விரும்புகிறேன். பச்சையப்பன் அறக்கட்டளை கல்வியை வளர்க்க, கல்வி வளர்ந்த ஒரு குடும்பத்திலிருந்து, அறப்பணிக்கு காலம் காலமாக அது இருக்க வேண்டும் என்று. அது வளர்ந்து வருவதற்கு அந்தக் குடும்பத்தினர் பலர் காரணமாக இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்காக இங்குச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுகிற நேரத்தில், அந்த வள்ளல் குடும்பத்தினருக்கு நாம் அனைவரும் நன்றியையும், நம்முடைய பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

ஆனால் எந்த நோக்கிற்காக, அந்த அரும்பெரும் மனிதர் கொடை வள்ளல் இந்த மாபெரும் அறக்கட்டளையை நிறுவி தமிழகத்தில் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் பயன் பெற வேண்டும் என்று கருதினார்களோ அந்தப் பயனை உரியவர்கள் அடைய விடாமல் வசற்கென ஒரு கூட்டம் பல காலம் முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறா என்பதை இங்கே நாம் மறந்து விடக் கூடாது. தொடர்ந்து அதே கூட்டம், அந்த அறக்கட்டளையைத் தன்னுடைய சுய நலத்திற்காக தொடர்ந்து பயன்படுத்தி வந்த

[திரு. மா. சின்னராசு] [1987 நவம்பர் 17]

அந்தக் கூட்டம், மீண்டும் அதைக் கைப்பற்ற, அதிலே தங்கள் சுயநலத்திற்காக எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவையும் சுருட்ட வேண்டும் என்று கங்கணம் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதால் நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய திரு. சுப்பராயன் அவர்கள் கூட்டிக் காட்டியதைப்போல நாம் அவர்களிடம் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் என்பதை நானும் இந்த நேரத்திலே நினைவு படுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அதிலே உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமென்றால், இதில் மீண்டும் தேர்தல் நடத்தி, தனியார்களிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்று துடிக்கின்றவர்கள் சட்டமன்றத்திலானாலும், அதே நேரத்தில் நீதிமன்றத்திலானாலும், அதற்கான வாதங்களை எழுப்புகிறபோது எனக்கு ஒரு அச்சம்தான் ஏற்படுகிறது.

இதை அரசாங்கம் எடுப்பதற்கு முன்னால் இருந்த நிலை என்ன? எடுத்த பின்னால் இருக்கிற நிலை என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். எடுப்பதற்கு முன்னால் இதில் நடந்த தவறுகளை எல்லாம் கணக்கிலே எடுக்காமல் இருக்க முடியாது பலமுறை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையிலே, இந்த அறக்கட்டளையில் நடந்துவிட்ட தவறுகளையும், அதைத் தடுக்க முயற்சிகள் எடுத்ததையும், அதிலே எப்படி தப்பித்துக் கொண்டார்கள் என்பதை எல்லாம் எடுத்து விளக்கி இருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் மேற்கொண்டதற்குப் பின்னால் தவறுகள் களையப்பட்டு, பல வளர்ச்சிகளை நாம் கண்டு விட்டதற்குப் பின்னால் எந்த நோக்கத்திற்காக இந்த அறக் கட்டளை ஏற்படுத்தப்பட்டதோ, அந்த நோக்கங்கள் இன்றுதான் நிறைவேற்றப்படுகின்றன என்று தெரிந்த பின்னால், அதை நிறைவேற்றுகின்ற முறையிலே அரசாங்கத்தின் கூட்டுப்பாட்டிலே இருக்க வேண்டும் என்று வாதாட வேண்டிய நாம், ஏதோ அந்த தனியார்களுக்காக வாதாட வேண்டிய நிலைமைக்கு தள்ளப்பட்டிருக்கிறோம் என்று நினைக்கிற போது உள்ளபடியே நான் வருந்துகிறேன்.

ஒன்னொன்றையும் இங்கே கூட்டிக் காட்டினார்கள். உயர்நீதிமன்றம் கிரீப்ப வடிவங்கி விட்டது என்று சொன்னார்கள். மரியாதைக்கூரிய நீதிபதி இராமசாரி அவர்கள் நம்முடைய மாநிலத்திலேயிருந்து மாறுதலாக மரியாதை உயர்நீதிமன்றத்திற்கு தலைமை நீதிபதியாக பொறுப்பு ஏற்றிருக்கிறார்கள் பொறுப்பு

1987 நவம்பர் 17] [திரு. மா. சின்னராசு]

ஏற்பதற்கு முன்னால் அந்தத் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் அதற்கு உள்நோக்கம் கற்பிக்க வரவில்லை. ஏனென்றால் மனு செய்திருப்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும் உரிய தீர்ப்பை நீதிமன்றம் வழங்க வேண்டும். ஆனால் தீர்ப்பு வழங்குவதற்கு முன்னால் அரசாங்க வழக்கறிஞருக்கு உரிய அவகாசம் கொடுக்கப்பட்டதா என்று அரசாங்கம் ஆய்ந்து பார்க்க வேண்டும். அதோடல்லாமல், நம்முடைய 81-வது சட்டத்தினை உருவாக்குகிறபோது 'கான்ஸ்டிடியூஷனல் வலிடிட்டி'-ஐ அறுதியிட்டுக் காட்டித் தான் நம்முடைய அரசாங்கம் சட்டத்தை நிறைவேற்றி இருக்கிறது. இது மீண்டும் உயர்நீதிமன்ற ஸ்கீமுக்குப் போய் அனுமதி வாங்க வேண்டியதில்லை என்று சட்டத்தின் 7-வது ஷரத்தில் நம்முடைய அரசு சி.பி.சி.-யின்கீழ் கோடிட்டுக் காட்டுவதற்காக ஓவர்-ரைடிங் எபக்ட் என்ற முறையில் ஒரு பிரிவை சேர்த்திருக்கிறது. நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

"The provision of the Act shall have effect notwithstanding anything inconsistent therewith contained in Section 92 of the C.P.C."

என்று தெளிவாகக் கொடுக்கப்பட்ட பின்னால், இதை மற்ற சட்டங்களால் கட்டுப்படுத்த முடியாது என்ற அளவிற்குத் தெளிவான ஒரு சட்டத்தை நாம் இங்கே நடைமுறைப்படுத்தி இருக்கிறோம் என்பதை அருள்கூர்ந்து குறை கூறுபவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

(மாலை 4-30)

அதோடு மட்டுமல்லாமல், இது அரசியல் சட்டத்தையோ, மற்ற சட்டத்தையோ புறக்கணிப்பதாகவோ அல்லது சட்டங்களுக்குப் புறம்பாக இருக்கிறது என்றோ வாதிட முடியாது. நீதிமன்றத் தினுடைய தீர்ப்பை நிச்சயமாக அரசாங்கம் மேல் முறையீட்டிற்கு எடுத்துச் சென்றிருக்கும் என்பதை நாம் உணர்ந்து இருக்கிறோம். ஆகவே அதனுடைய பயன் நமக்குக் கிடைக்கவேண்டுமென்றால் இந்தச் சட்டம் எப்படியும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் அந்த வகையில் அரசாங்கம் முயற்சியெடுத்து தொடர்ந்து ஓராண்டுக்கு அல்ல, இரண்டு ஆண்டுகளுக்கும் நிறுவனத்தை அதிகாரிகளை வைத்து இன்னும் சிறப்பான முறையில் நிர்வகித்து வகுத்துப் பயன் உரியவர்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. மா. சின்னராசு] [1987 நவம்பர் 17]

ஆர்டிகில் 31-ஏ நமக்கு முழு அளவிற்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கிறது. அரசியல் சட்டத்திற்கு மீறிய ஒரு சட்டம் இந்த நாட்டிலே இருக்க முடியாது. ஆகவே 31-ஏ-ல் ஒரு தனிச் சொத்தை அல்லது ஒரு நிறுவனத்திற்குச் சேர்ந்த சொத்தை முழு அளவிற்கு அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்வதற்கு வழிவகை செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே எத்தனையோ துறைகளை அரசாங்கத்திற்கு உரியதாக ஆக்கி ஒரு சோஷலிச சமுதாயத்தை உருவாக்கிட எண்ணியிருக்கிற நாம், ஒரு தனிப்பட்ட பெருமகனார் சொத்து, பொதுமக்களுக்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்ட சொத்து சில தனியார்களுக்குச் சொந்தமாக்கதைத் தடுப்பதற்கு, தனியாருடைய சுரண்டலுக்கு ஆளாவதைத் தடுப்பதற்கு இந்தச் சட்டம் நீடிக்க வேண்டும். இந்த அறக்கட்டளையின் சொத்துக்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். இதனுடைய நோக்கங்கள் இன்னும் நிறைவேறி அரசாங்கத்தின் முழுப் பாதுகாப்போடு மாணவ சமுதாயத்திற்கும், ஏழை எளியவர்களுக்கும் பயன்பட வேண்டுமென்று என்னுடைய விருப்பத்தைத் தெரிவித்து, வாய்ப்பிற்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன், உணக்கம்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1980-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் முதல் 1987-ம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் வரையில் பச்சையப்பன் அறக்கட்டளை நிர்வாகத்தை அரசு மேற்கொண்டு பல நல்ல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது என்பது அரசாங்கத்தினுடைய வாதம். அது சம்பந்தமான விவரங்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுத்திருக்க வேண்டும். ஆனால் தூதிருஷ்டவசமாக அந்த விவரங்கள் கொடுக்கப்படவில்லை.

ஒன்றை மட்டும் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இப்படி ஒவ்வொரு வருடமும் இந்த முறையில் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்குப் பதிலாக 1980-ம் ஆண்டில் எந்த நோக்கத்தோடு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து. இன்றைக்கு அதிலே அடிலிருத்தி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று அரசு வாதிகிறதோ, அதற்குப் பிறகு இந்த நிறுவனத்தை திருப்பித் தனியாருக்கு விட்டுவிடுவது என்பதை நிச்சயமாக எங்களால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை, வரவேற்க முடியவில்லை. நான் இந்த நேரத்தில் ஒன்றைத் தெள்ளத்தெளி

1987 நவம்பர் 17] [திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

வாகச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புவது, 10 ஆண்டுகள் அல்லது 7 ஆண்டுகள் அரசு அந்த அறக்கட்டளையை நிர்வகித்து நல்லமுறையில் நிலைமையைக் கொண்டு வந்ததற்குப் பின்னால், மீண்டும் உயர்நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. நாங்கள் எல்லாம் அதைப் படித்தோம். அதிலே என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால் அரசு இந்த நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்கு உரிமையில்லையென்றும், ஒரு ஸ்கீமை உயர்நீதிமன்றமே தயார் செய்திருக்கிறது, அந்த ஸ்கீம் படி அந்தப் பிரச்சினையை மீண்டும் உயர்நீதிமன்றத்திற்குத்தான் கொண்டு வரவேண்டுமே தவிர, அரசு இந்த முறையில் நடவடிக்கை எடுத்தது சரியல்ல என்றும் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறது. நான் இந்த நேரத்திலே ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். குறை சொல்லவேண்டும் என்ற நோக்கத்திற்காக நான் இதைச் சொல்லவில்லை. உச்ச நீதிமன்றம் சம்பந்திலே நேஷனலைசேஷன் ஆப் டிரான்ஸ்போர்ட் சம்பந்தமாக ஒரு தீர்ப்பு கொடுத்திருக்கிறது. அதிலே எங்களுக்குக் கருத்து வேறுபாடு இருக்கலாம். நீங்கள் அதிலே உங்களுடைய லட்சியத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தீர்கள். ஏன் இந்த விஷயத்திலே **Permenent take-over of the entire property** என்ற முறையிலே ஒரு சட்டம் கொண்டு வருவதற்கு இந்த அரசு முன்வரவில்லை?

இந்த நேரத்திலே நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புவது, இந்த நிர்வாகத்தை ஆண்டுக்காண்டு ஏற்று நடத்துவதற்கு உரிமை வழங்குவதற்காக வேண்டி உள்ள ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதைவிட, நிரந்தரமாகவே அரசு இந்த அறக்கட்டளையை, நல்லமுறையில் நடத்தக்கூடிய முறையில், அதற்கு அதிகாரம் வழங்கக்கூடிய முறையில் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

அதேநேரத்தில் நான் ஒருசில விஷயங்களைக்கூட சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இங்கே என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால்

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்] [1987 நவம்பர் 17]

'At present an Official Committee consisting of Government Officials constitutes the Committee of management.'

அப்படி அரசு அதிகாரிகளை மட்டும் கொண்ட ஒரு குழுவாக இன்றைக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டிருக்கிறது. கொஞ்சம் நான்-அப்சியல்களையும் சேர்த்து இந்தக் கமிட்டியை மாற்றியமைப்பது ஒரு நல்ல முறையாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்து. இன்றைக்கு யூனியர்ஸிட்டி மற்றும் உள்ள நிர்வாக சமிதிகளிலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை அங்கத்தினர்களாகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறது. எனவே அந்த முறையிலே இந்த நிர்வாகத்திலேயும் அரசு ஊழியர்களை மட்டும் வைப்பது என்பதற்குப் பதிலாக, கல்வித்துறையிலே சிறந்த நிபுணர்களாக இருப்பவர்களையும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும் கொண்டு நான்-அப்சியல்களைக் கொண்ட ஒரு நிர்வாக சமிதியை இது சம்பந்தமாக ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து.

இன்னொன்றை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையில், உயர்நீதி மன்றம் என்ன தீர்ப்பு கொடுத்திருந்தாலும், அந்தத் தீர்ப்பு நாளைய தினம் அரசைப் பொறுத்தவரையில் திரும்பக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலையை உருவாக்குவதற்கு இடம் கொடுக்காமல், எவ்வளவு விரைவிலே இது சம்பந்தமாக பெர்மனென்ட் டேக்-ஓவருக்கு இடம் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் உள்ள ஒரு சட்டத்தை உருவாக்க முடியுமோ, அந்த முறையில் உள்ள நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு விரைவிலே அதிவேகமாக எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இந்த நேரத்திலே நான் இன்னொன்றையும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த அறக்கட்டளை அரசினுடைய நிர்வாகத்திற்கு வந்ததற்குப் பிறகு, ஊழியர்களைப் பொறுத்தவரையிலும் சில விஷயங்கள் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன என்று அரசு தரப்பிலே சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக நான் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு ஒரு விஷயத்தைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதாவது சமீபத்திலே கல்லூரி ஊழியர்கள் அவர்களுடைய உரிமைக்காக வேண்டி ஒரு வேலை நிறுத்தம் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டார்கள். அந்தப் போராட்டம் மூடாத பிறகு, மத்திய அரசினுடைய தலையீட்டின் பிறகு, மத்திய அரசினுடைய பிரதிநிதிகளும் இருந்து, யூனியர்ஸிட்டி கிரான்ட்ஸ் கமிஷனுடைய பிரதிநிதிகளும் இருந்து, அதற்கு ஒரு

1987 நவம்பர் 17] [திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்]

முடிவு ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் அதிலே உள்ள ஷரத்துக்களை இன்றைக்கு இந்த அரசு அமல்படுத்துவதற்கு மறுக்கிறது என்ற ஒரு எண்ணம் கல்லூரி ஆசிரியர்களுடைய மத்தியில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே இதை மாற்றுவதற்கு இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டு, அமைகிறேன்.

* திரு. செ. செம்மலை: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற பச்சையப்பா அறக் கட்டளைச் சட்டத்தை மேலும் திருத்துவதற்கான இரண்டு சட்ட முன்வடிவுகளையும் நான் முதலிலே வரவேற்று ஆளுகின்ற பொறுப்பிலேயிருக்கிற கட்சியின் சார்பில் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திருவாளர்கள் சமரசம், சின்னராசு ஆகியவர்களுடைய கருத்துக்களோடு என்னுடைய கருத்துக்கள் ஒன்றிரண்டையும் இணைத்து என்னுடைய பேச்சை நிறைவு செய்யலாம் என்று கருதுகிறேன். இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசும்போது, உயர்நீதிமன்றத்தினுடைய தீர்ப்பை இங்கே சுட்டிக்காட்டி, இதை மேலும் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்வது முறைதானா, காலநீட்டிப்பு அவசியம்தானா என்றெல்லாம் கேட்டார்கள்.

(மாலை 4-40)

உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகூட பதவி உயர்வு பெற்று வேறு மாநிலங்களுக்கு மாற்றப்படுவதுபோல் அவர்களால் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்புகளும் மேல் முறையீட்டின் காரணமாக திருத்தப்படலாம், தீர்ப்புகள் திருத்தப்படலாம் என்று அவருடைய பாணியிலேயே நான் அவருக்குப் பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரே ஒரு கருத்தை அவருக்கு நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த நீதிபதியின் தீர்ப்பில் கூட அரசாங்கம் நியமித்த இந்த பொறுப்புக் குழுவின் மீது, நிர்வாகக் குழுவின் மீது எந்தவகையான மாறுபட்ட கருத்தையும் 'அட்வர்ஸ் ரிமார்க்ஸ்' எய்யும் அந்த நீதிபதி கொடுக்கவில்லை என்பதை அவருடைய மேலான கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆனந்தகிருஷ்ணா அவர்கள் பேசுகிறபோது பச்சையப்பன் போன்ற தர்ம சிந்தனைபாளர்கள் இப்படிப்பட்ட தர்ம காரியத்தைச் செய்கிறபோது

[திரு. செ. செம்மலை] [1987 நவம்பர் 17]

ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் இதை நிர்வகிக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்பி இருக்க மாட்டார்கள் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் அவருக்குப் பதிலாக சொல்ல விரும்புகிறேன், ஆனால் அதே சமயத்தில் இந்த டிராஸ்ட்டில் இருக்கிற உறுப்பினர்கள் இப்படிப்பட்ட தவறுகளைத் தொடர்ந்து செய்துகொண்டு இருக்கவேண்டும் என்று அந்த தர்ம சிந்தனையாளர் அவர்கள் நிச்சயமாக விரும்பி இருக்க மாட்டார்கள். நல்ல முறையில் இந்தச் சொத்துக்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், அந்தச் சொத்துக்களின் மூலமாகப் பல தர்ம காரியங்கள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்றுதான் அந்த தர்ம சிந்தனையாளர்கள் எண்ணி இருப்பார்கள். அந்த எண்ணம் நிறைவேற வேண்டும் என்று அரசாங்கம் இந்த அவசர நடவடிக்கையை எடுத்து இருக்கிறது என்பதை நான் அவருக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்தான் அவர்கள் இன்னொரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். நீங்கள் போட்டிருக்கிற அதிகாரிகள் அதே தவறைச் செய்ய மாட்டார்களா? அதற்கு என்ன உத்தரவாதம் இருக்கிறது என்று கேட்டார்கள். அதைத் தான் நான் சொன்னேன், அந்த தீர்ப்பு சொன்ன நீதிபதிகுட அந்தக் குழுவின் மீது எந்தவிதமான 'அட்வர்ஸ் ரிமார்க்ஸையும்' சொல்லவில்லை. அதைத்தான் நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல வேண்டும் என்று கருதுகிறேன்.

இதிலேகூட ஒரு கருத்தைச் சொல்லுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஒரு வீட்டை வாடகைக்கு விடுகிறோம். குடியிருப்பவர் அந்த வீட்டை பாழ்படுத்தியிருக்கிறார் என்று சொன்னால் அந்த வீட்டிச் சொந்தக்காரர் என்ன செய்வார்? அந்த வீட்டில் குடியிருக்கிற அந்த வாடகைதாரரை வெளியேற்றிவிட்டு வீட்டை ரிப்பேர் செய்து மீண்டும் புதியவருக்கு அந்த வீட்டை வாடகைக்கு விடுவார். இதுதான் நடைமுறையில் இருக்கிற முறை. அதைத்தான் இன்றைக்கு இந்த அரசும் செய்து கொண்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே நிர்வாகப் பொறுப்பில் இருந்த அந்த பொறுப்பற்றவர்கள் செய்த தவறைக் களைந்து, அதைச் சீர் செய்து, சரி செய்து இன்றைக்கு அரசு ஒரு நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டு வந்து இருக்கிறது.

1987 நவம்பர் 17] [திரு. செ. செம்மலை]

கம்ப்யூனிஸ்டு கட்சி உறுப்பினர்கூட சொன்னார்கள், ஒரு ஆண்டு, இரண்டு ஆண்டு தேவையில்லை பர்மனென்ட் டேக் ஓவர் என்று சொன்னார்கள். அந்த அளவுக்குக்கூட அரசாங்கம் போக வில்லை. ஒரு ஆண்டு கால அவகாசம் கேட்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன், ஒரு ஆண்டு என்று சொல்லி அடுத்த ஆண்டு ஒரு சட்டத் திருத்தத்தை கொண்டு வந்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்களுக்கு இன்னொரு முறை பேச வாய்ப்பை தயவுசெய்து அளிக்காதீர்கள். இரண்டு ஆண்டோ, மூன்று ஆண்டோ எப்போது முடியுமோ 2 ஆண்டு, 3 ஆண்டு என்றுகூட நீங்கள் நீட்டித்துக்கொள்ளுங்கள். அந்த அளவுக்கு அவகாசம் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். நமக்கு அவசரம்கூடத் தேவையில்லை. நிதானமாக காரியங்களை செய்யலாம் என்று நான் கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

நான் இன்னொரு கருத்தை வலியுறுத்துகிறேன். ஏதோ நம்முடைய அரசாங்கம் நியமித்த இந்த நிர்வாகக் குழுதான் தவறு செய்துவிட்டது என்று பேசுகிறார்கள். ஆனால் 1980 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்களில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அமைத்த நிர்வாகக் குழு அன்றைக்கு பொறுப்பில் இருந்தது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் தலைவராக இருக்கிற மரியாதைக்குரிய திரு. ஆற்காடு வீராசாமி அவர்கள் அன்றைய தினம் ஆளுநர் அவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் வைத்து இருக்கிறார்கள். இந்த போர்டை 'ரீ-கான்ஸ்டிடியூட்' செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவரே சொல்லியிருக்கிறார்.

"It will take a number of years to repair the damage caused by the Board of Trustees" என்று சொல்லுகிறார். அப்படி என்றால் என்ன அர்த்தம்? இதைச் சரி செய்ய 1 ஆண்டு காலம் போதாது என்று அவரே கவர்னருக்கு மனு கொடுத்து அது சரி செய்யப்படவேண்டும், எனவே அந்தப் போர்டை நீங்கள் 'ரீ-கான்ஸ்டிடியூட்' செய்யுங்கள் என்று அவரே அன்றைக்கு சொல்லியிருக்கிறார் அதையும் இந்த நேரத்தில் நான் வலியுறுத்திக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. செ. செம்மலை] [1987 நவம்பர் 17]

இன்றைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். 1909 ஆம் ஆண்டில் உயர்நீதிமன்றம் போட்ட ஸ்கீமில் நீங்கள் ஏன் குறுக்கிட்டீர்கள், அந்த ஸ்கீமில் மாற்றம் செய்ததால்தான் இந்தத் தீர்ப்பு வந்தது என்று எல்லாம் சொன்னார்கள். அவருக்கு நான் என்னுடைய பதிலாகச் சொல்லுகிறேன். அந்தத் தீர்ப்பு திருத்தப்படவேண்டும் என்று சொன்னால், அதில் தலையிட வேண்டும் என்று சொன்னால் அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை. மீண்டும் அதிலே மாற்றம் செய்யவேண்டும் என்று சொன்னால் உயர்நீதிமன்றம் தான் மாற்றம் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் அதே உயர்நீதிமன்றம் இந்து சமய அறநிலையத் துறை சட்டத்திலே இப்படிப்பட்ட ஒரு ஸ்கீமை அறிவித்திருக்கிறது. அந்த ஸ்கீமில் ஏதாவது மாறுதல் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், துணை ஆணையர், டி. சி. செய்யலாம் என்று ஒரு வழிவகை செய்திருக்கிறது. எனவே ஹைக்கோர்ட் போட்ட ஸ்கீமை ஹைக்கோர்ட்தான் மாற்றவேண்டுமென்று சொல்கிற வாதம் நிச்சயமாகப் பொருந்தாது என்று நான் கருதுகிறேன். அப்படிப்பட்ட திருத்தங்களை—இன்னும் சொல்லப் போனால், அந்தத் தீர்ப்பிலேகூட, அறக் கட்டளைகளை அரசு ஏற்புச் சட்டம் 11/81-ல் கூட அவர் தீர்ப்பு எப்படி சொல்லியிருக்கிறார்? இந்த பச்சையப்ப அறக்கட்டளையைப் பொறுத்தவரையில், நீங்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற சட்டம், செங்கல்வராய நாயக்கருடைய பொது அறக் கட்டளைக்கு பொருந்தாது என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர, வேறு ஒன்று மில்லை. எனவே அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையில் இந்தத் தீர்ப்பினுடைய அடிப்படையில், சில மாற்றங்களைச் செய்து, அந்த சீர்கெட்ட நிர்வாகத்தைச் சீர்செய்து, அந்த நிர்வாகக் குழுவைப் புதியதாக அமைத்து, அதை ஒப்படைப்பதற்குத்தான் இந்தக் கால அவகாசத்தை கேட்டிருக்கிறார்கள் அமைச்சரவர்கள். அந்த அடிப்படையில் இந்த 2 சட்ட முன்வடிவுகளை நான் நிச்சயமாக வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த வகையில் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களை வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் இந்தத் திருத்தத்தை ஒரு ஆண்டு என்று அல்ல, இரண்டு ஆண்டுகால அவகாசம் எடுத்துக் கூட, அந்தத் தீர்ப்பினுடைய அடிப்படையில் என்னென்ன மாற்றங்களைச் செய்யவேண்டுமோ அதைப்பற்றிக் கவனிக்க வேண்டும். இதிலே

1987 நவம்பர் 17] [திரு. செ. செம்மலை]

கூட சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'மாடிஃபைடு ஸ்கீம்' கொடுத்து இருக்கிறோம் என்று. அந்த ஸ்கீம் அப்ரூவ் செய்யப்பட்ட பிறகு, நிர்வாகக் குழுவிற்கு ஒப்படைப்போம் என்ற கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள்—அதை நிதானமாக, அவசரப்படாமல் 2 ஆண்டுகால அவகாசம் கூட எடுத்துக்கொண்டு அதைச் செய்யலாம் என்று சொல்லி, இதிலே தவறு இல்லை என்று சொல்லி, இங்கே பேசிய உறுப்பினர்களுக்கு நான் சொல்வேன். அரசாங்கத்தால் அமைக்கப்பட்ட அந்தக் குழு எந்த அளவிற்கு இந்த அறக்கட்டளைகளை நிர்வகித்து வருகிறது என்பதை மட்டும் தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சின்னராசு அவர்கள் சொன்னதைப் போல், அன்றைக்கு ரூ. 25 இலட்சம்தான் வருமானம் வந்தது என்ற அந்த நிலைமையை மாற்றி, இன்றைக்கு ரூ. 45 இலட்சம் என்ற அளவிற்கு உயர்ந்து, ஒரு கட்டிடத்திற்கு மட்டும் ரூ. 20 இலட்சம் வருமானம் வருகிற ஒரு வாய்ப்பை உருவாக்கி இருக்கிறார்கள். அதைத்தான் அந்த தர்மவான்கள் எண்ணினார்கள். இந்தச் சொத்து பாதுகாக்கப்பட்டு, வருமானம் உயர்த்தப்பட்டு, அந்த வருமானத்தின் மூலம் தர்ம காரியங்கள், அதிலும் நல்ல காரியங்கள் நடக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மருத்துவமனைகள் கட்டப்படவேண்டும். இன்னும் சொல்லப்போனால், மருத்துவமனைகள் மட்டுமல்ல, அநாதை இல்லங்கள் எல்லாம் கட்டப்படவேண்டுமென்று அவர்கள் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அந்தத் தர்மவான்களுடைய கனவு நினைவாக வேண்டுமென்று சொன்னால், அவர்களுடைய ஆத்மா சாந்தியடையவேண்டுமென்று சொன்னால், அரசாங்கம் எடுத்திருக்கின்ற முடிவு நிச்சயமாக வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும் என்று சொல்லி, இந்த இரண்டு சட்ட முன்வடிவுகளையும் வரவேற்று, அமைகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எந்த நோக்கத்தோடு, இந்தச் சட்டமுன்வடிவுகள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பேசிய பொருள்பான்மையான மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உணர்ந்து இதனை வரவேற்றுப் பேசியமைக்காக அரசின் சார்பிலே நான் முதற்கண் என்னுடைய நன்றியைக் கூறக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1987 நவம்பர் 17]

கடந்த காலத்தில் உன்னதமான நோக்கோடு துவக்கப் பட்ட அறக்கட்டளைகள் செயலிழந்த நிலையில் இருந்த காரணத்தால், அந்த நிலைக்கு இழுத்துச் செல்லப்பட்ட காரணத்தால், இந்த அறக் கட்டளைகளை அரசு நிர்வாகக் குழுவின் பொறுப்பிற்குக் கொண்டுவரக் கூடிய சூழல் உருவானது பற்றி ஏற்கனவே தெளிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஏற்கனவே எடுத்தியம்பியதைப் போல் பல்கலைக் கழகத்திற்குக் கொடுக்கவேண்டிய பிணையத் தொகையைக் கூட கொடுக்காத அளவிற்கு முறைகேடுகளும், ஒழுங்கீனங்களும் கடந்த காலத்தில் நிர்வாகக் குழுவின் பொறுப்பிலேயுள்ள காலத்தில் இருந்த காரணத்தினால், பல்கலைக் கழகத்தினுடைய மானியம்கூட பச்சையப்பன் அறக் கட்டளைக்குட்பட்ட கல்லூரிகளுக்குக் கிட்டாத ஒரு வேதனையான நிலை உருவாகியது. அந்த அளவிற்கு முறைகேடுகள், ஒழுங்கீனங்கள் அன்றிருந்த நிர்வாகக் குழுவால் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதுபோன்ற பல்வேறு குறைபாடுகளின் காரணமாகத்தான் பச்சையப்ப முதலியார் அவர்களும், அதைப் போலவே செங்கல்வராய நாயக்கர் அவர்களும், அதுபோன்று பல அருள் உள்ளம் கொண்ட நல்லோர்களும் உருவாக்கிய அறக் கட்டளைகளுடைய எண்ணங்களை சுடேற்ற செம்மைப்படுத்த, நிர்வாகக் குறைபாடுகளைச் சரிப்படுத்த, முறைகேடுகளையும், ஒழுங்கீனங்களையும் அறவே நீக்க அரசு நிர்வாகக் குழுவிற்கு வர வேண்டிய நிலை உருவாகியிருக்கிறது. எத்தகைய முறைகேடுகள் நடந்தன என்பன பற்றியெல்லாம் ஏற்கனவே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் டாக்டர் சமரசம் அவர்களும், திரு. சின்னராசு அவர்களும், திரு. செம்மலை அவர்களும் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்ற காரணத்தால் அதன் உள்ளே நான் செல்ல வேண்டிய தில்லை என்று கருதுகிறேன். இந்தச் சட்டத்தை கொண்டு வருகின்றபோது சில சட்டப் பிரச்சினைகள் குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசுகின்றபோது குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு நான் விளக்கத்தைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[1987 நவம்பர் 17] [திரு. சி. பொன்னையன்]

(மாலை 4-50)

பச்சையப்பன் அறக்கட்டளை ஆங்கு நடந்த முறைகேடுகள் காரணமாக அரசு நிர்வாகக் குழுவிலுடைய பொறுப்பிற்குக் கொண்டு வர நடவடிக்கை எடுத்தது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு அதிர்ச்சியைத் தந்திருப்பதில் நான் ஆச்சரியப்படவில்லை அரசு ஆச்சரியப்படவில்லை. ஒருவேளை அந்த காலத்திலே அத்தகைய நிர்வாகக் குழுவிலே இடம் பெற்றிருந்த உறுப்பினர்களான மரியாதைக்குரிய என். வி. என். சோமு, என். வீராசாமி, முரசொலி மாறன் போன்றவர்கள் தற்போது இந்தக் குழுவில் இடம் பெறாத நிலை இருக்கிறது என்ற ஆதங்கத்தின் காரணமாக உணர்ச்சி வசப்பட்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசினாரோ என்று கூட அச்சப்படுகிறேன். எண்ணற்ற குறைபாடுகள். மிகக் குறைந்த வாடகைக்கு பாரீஸ் கார்னரிலே, ரட்டன் பஸாரிலே, அண்ணா சாலையிலே, பூந்தமல்லி ஹைரோடிலே மற்றும் சென்னை மாநகரத்தின் மிக முக்கிய கேந்திரப் பகுதிகளில் இருக்கின்ற பல கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள கட்டிடங்கள் எல்லாம், சில நூறு ரூபாய்களுக்கு வாடகைக்கு விடக்கூடிய ஒரு துர்ப்பாக்கியமான நிலையை அன்று அந்த நிர்வாகத்தின் பொறுப்பிலே இருந்தவர்கள் உருவாக்கிய காரணத்தால், ஆண்டுக்கு ஆண்டு இழப்பு தொடர்ந்து ஏற்பட்டு, நட்டம் ஆண்டுக்கு ஆண்டு தொடர்ந்து ஏற்பட்டு, பல்கலைக் கழகம் அறப்பணி கல்விப் பணிக்காக பச்சையப் முதலியார், செங்கல்வராய நாயக்கர் போன்றவர்கள் எல்லாம் உருவாக்கிய அந்த அறக் கட்டளையிலுடைய உன்னத நோக்கமான மேல் கல்வி நிலையைப் பொறுத்தவரைக்கும் அது ஈடேற்ற முறைக்கு, பல்கலைக் கழகத்திற்குக் கட்ட வேண்டிய மானியத்தைக்கூட கட்டாத ஒரு கேவலமான நிலையை உருவாக்கி, எந்த அறப்பணியை, பச்சையப் முதலியார் அவர்கள் ஈடேற்ற வேண்டுமென்று விரும்பினாரோ, எந்த கல்வி அறப்பணியை.

(குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சர் முடித்தவுடன் சொல்லுங்கள். நினைத்தவுடன் நீங்கள் பதில் சொல்ல முடியாது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, எந்தக் கல்வி அறப்பணியை ஈடேற்ற வேண்டுமென்று செங்கல்வராய நாயக்கர் அவர்கள் எண்ணினார்களோ, ஏனைய

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1987 நவம்பர் 17]

உறுப்பினர்கள் எல்லாம் எண்ணினார்களோ அந்த உன்னத நோக்கத்தை, நிறைவேற்றும் வகையில் பொன்மனச் செம்மல் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் “எங்கள் தங்கம்” படத்தை எடுத்து, நடித்துக் கொடுத்து, வாழ்வுக்கு வழி தந்தார். அது கோப்பிலே இருக்கின்ற உண்மை உங்களுக்குத் தெரியும். இப்படி உன்னத நோக்கோடு பச்சையப்ப முதலியாரால் 1909 ஆம் ஆண்டு ஒரு அறக்கட்டளை கொணரப்பட்டது. ஒரு நன்னோக்கோடு கோடிக்கணக்கான மதிப்புள்ள சொத்து சென்னை நகரத் திலே, பல்வேறு பகுதியிலே இருக்கின்ற பல ஏக்கர் நிலங்கள், கட்டிடங்கள், அந்த காலத்திலே கட்டப்பட்ட மாடி கட்டிடங்கள் எல்லாம் கொடுக்கப்பட்டன. அந்த உன்னதமான அறக்கட்டளையினுடைய எண்ணங்களை, அறப்பணி, கல்விப் பணிகளை ஈடேற்றுவதற்கு இவர்களைப் போன்றவர்கள்தான் அந்த அறக்கட்டளையினுடைய பொறுப்பாளராக வரவேண்டுமென்று ஒரு காலத்திலும், பச்சையப்ப முதலியாரோ, செங்கல்வராய நாயக்கரோ எண்ணியிருக்க மாட்டார்கள் என்பதை நாடு உணரும், அவை உணரும் என்று நான் நம்புகிறேன். அப்படி இந்த நிர்வாகம் தவறான முறைக்குச் சென்றபோது ஆட்சி இயந்திரத்தைப் பயன்படுத்தி, அதிகார பலத்தைப் பயன்படுத்தி, பல கோடி ரூபாய்க்குச் சொந்தமான பச்சையப்பன் அறக்கட்டளை, பிற அறக்கட்டளைக்குச் சொந்தமான சொத்துக்களுடைய லாபத்தை சுயநலத்தோடு ஒரு கும்பல், ஒரு குடும்பம் அனுபவிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கோடு அரசு இயந்திரம் பயன்படுத்தப்பட்ட போதுதான் அன்று ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் பச்சையப்பன் அறக்கட்டளைக்கே, அதைப்போலவே பிற அறக்கட்டளைக்கு பொறுப்பாளர்களாக வரக்கூடிய ஒரு விபரீதமான நிலை. பச்சையப்ப முதலியார், செங்கல்வராய நாயக்கர் போன்றவர்கள் எல்லாம் எண்ணிய எண்ணக் கோட்பாடுகள் ஈடேற முடியாத வேதனையான நிலை உருவானது.

அதன் காரணமாகத்தான், இந்த அறக்கட்டளைகளை அரசுக்குழு எடுக்கவேண்டிய ஒரு சூழல் உருவாகி, அதை அரசு நிர்வாகக் குழுவினுடைய பொறுப்பிற்கு நாம் கொண்டு வந்தோம். ஆனால் 1980 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்திலிருந்து நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட பச்சையப்பன் அறக்கட்டளையினுடைய டேக்-ஓவர்-நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்கின்ற சட்டத்தைப் பொறுத்

1987 நவம்பர் 17] [திரு. சி. பொன்னையன்]

தவரைக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் சட்டச் செயலர் அதற்குப் பொறுப்பு என்று கூறுகிறார். அவர் சற்று பொறுப்போடு உணர்ந்து பேசவேண்டும் என்பதற்காக இதை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (குறுக்கீடு—திரு. அ. ரகுமான்கான் எழுந்து நின்றார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அமைச்சர் பதில் சொன்ன பிறகு உங்களுக்கு அனுமதி தருகிறேன். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: தவறான தகவலைச் சொல்கிறபோது அதற்குத் தக்க பதில் வருகிறபோது அதைத் தாங்குகிற உளச் சக்தியும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்களுக்கு இப்பதுதான் அரசியல் நாகரீகம், அரசியல் பண்பு. எனவே தயவுசெய்து, விளக்கம் சொல்கிறபோது பொறுமை இழக்காமல் அமைதியான முறையில் விளக்கத்தைக் கேட்க நான் பணிவோடு வேண்டுகிறேன்.

எந்த ஒரு துறையாக இருந்தாலும்—மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் அரசு நிர்வாகம் என்ன என்பது பற்றியும் தெரிந்து கொள்வது அவருக்கும் நன்றாக இருக்கும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

எந்த ஒரு சட்டத்திற்கும் கொள்கையை வகுப்பது சட்டத் துறை அல்ல. காரணம், அந்தந்த இலாகா—அதாவது கல்வி இலாகா என்றால் கல்வித் துறை தான் கொள்கையை வகுத்து, கொள்கை முடிவு எடுக்கப்பட்ட பிறகு அந்தக் கொள்கைக்கு வடிவு கொடுக்கவேண்டும் என்று பணிக்கப்படுவதுதான் அந்தத் துறை, சட்டத்துறை. நீங்கள் கொள்கை முடிவைத் தவறாக எடுத்திருக்கிறீர்கள், இப்படிக் கொள்கை முடிவை மாற்றி எடுங்கள் என்று சட்டத்துறை செய்வதில்லை—இந்த மாநிலத்தில் அல்ல, எந்த ஒரு மாநிலத்திலும், கல்வித்துறையாக இருந்தாலும், பொதுப் பணித் துறையாக இருந்தாலும், வீட்டு வசதித் துறையாக இருந்தாலும், வருவாய்த் துறையாக இருந்தாலும் கொள்கை முடிவு எடுக்கின்ற துறை வேறு. சட்ட வடிவைத் தருகின்ற துறை வேறு. கொள்கை முடிவு என்று ஒன்று எடுக்கப் படுகிறபோது—அது சம்பந்தப்பட்ட துறை அமைச்சரும்,

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1987 நவம்பர் 17]

அமைச்சரவையும், முதலமைச்சரும் கலந்து கொள்கை முடிவு எடுத்துவிட்டு, பிறகு சட்ட வடிவைத் தரவேண்டும் என்று பணிக்கப்படுகிறபோது, சட்டத்துறை வருகிறது.

அந்தக் குறிப்பிட்ட சட்டத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும்—இது ஏதோ தமிழகத்தில் மட்டும் இருப்பது அல்ல; இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும், மத்திய அரசிலும் இருக்கிற யதார்த்தமான நிலை இதுதான். கொள்கை முடிவு எடுக்கின்ற துறை வேறு. எடுக்கப்பட்ட கொள்கைக்கு சட்ட அமைப்பை, வடிவைத் தரக்கூடிய பணி வேறு. கொள்கை மாற்றப்படுகிறபோது அதற்கேற்ற முறையில் மீண்டும் திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்படுகின்றன. இதுதான் நாட்டில் நடக்கின்ற யதார்த்தமான உண்மை நிலை.

ஆனால் பச்சையப்பன் அறக்கட்டளை அரசு நிர்வாகக் குழுவினுடைய பொறுப்பிற்கு வரவேண்டும் என்று அரசு ஒரு கொள்கை முடிவு எடுத்தபோது—மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் இதைக் கவனிக்கவேண்டும் என்று கோருகிறேன்—1980 ஆம் ஆண்டு அரசினுடைய நிர்வாகக் குழுவினுடைய பொறுப்பிற்கு பச்சையப்பன் அறக்கட்டளை மட்டும் தான் வரவேண்டும் என்றுதான் கொள்கை முடிவு எடுக்கப்பட்டது. அதையொட்டித்தான், 1980 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 22-ஆம் தேதியிலிருந்து நடைமுறைக்கு வந்திருக்கிற 81-வது ஆண்டு சட்டத்தின்படி, பச்சையப்பன் அறக்கட்டளையினுடைய நிர்வாகத்தை நிர்வகிக்க குழு அமைக்கப்பட்டு அந்தக் குழு அன்று நடைமுறைக்கு வந்தது.

ஆனால், அந்தக் குழு பொறுப்பேற்ற பிறகு, பச்சையப்பன் அறக்கட்டளை சம்பந்தப்பட்ட நிர்வாகத்தை மட்டுமே கவனிப்பதற்காக அந்தக் குழு பொறுப்பினை ஏற்ற பிறகுதான் பச்சையப்பன் அறக்கட்டளையினுடைய முன்பிருந்த குழுவினுடைய பணிகள் என்ன என்பதை ஆயக்கூடிய வாய்ப்பு அரசினுடைய நிர்வாகக் குழுவிற்குக் கிடைத்தது. அப்படி ஆய்ந்தபோதுதான் பி.டி.லீ. செங்கல்வராய நாயக்கர் டிரஸ்ட் என்ன கூறுகிறது என்பதை ஆய்ந்து அதிலே அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். 4—10—1870-ல் திரு. செங்கல்வராய நாயக்கர் அவர்கள்,

1987 நவம்பர் 17] [திரு. சி. பொன்னையன்]

"It is provided in the will, dated 4th October 1870 as follows: With regard to the properties that may remain after my death, all the Trustees who are administering the charities of the benevolent man, Maa. Raa. Sri Pachaiyappa Mudaliar should add to themselves four persons from among those who may be respectful and well-educated in the Vaniya caste, people who are may caste people, and after departing his life; the aforesaid Trustees should take charge of all my properties and conduct the matters according to this Will"

என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். இன்னம்கூட ஒரு படி அதிகமாகச் சென்று, அதற்குப் பிறகு அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

under the Codicil, dated 30 4 1873 executed by Sir Chengalvaraya Naicker it is provided as follows: That in case the Pachaiyappa Mudaliar Trustees being unwilling to admit my own caste people, they should be expunged and Pachaiyappa Mudaliar Trustees themselves should look after the property . . .

என்று அவர்கள் ஒரு 'வில்'-லிலே எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு மீண்டும் எழுதுகிறார்—அதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்—எந்தப் பணிக்காக செங்கல்வராயர் அறக்கட்டளை,

That is a separate Trust, no doubt. But, as our Hon'ble Member Mr. Rahmankhan is well aware,

சட்டரீதியாக ஒரு 'வில்'-லை எழுதி வைத்து இந்தச் சொத்துக்களைப் பராமரிக்கக்கூடிய அதிகாரத்தையும் பச்சையப்பன் அறக்கட்டளையினுடைய நிர்வாகத்திற்கு அன்று அவர் எழுதி வைத்திருக்கிறார். அதிலே மீண்டும் எழுதுகிறார்.

(மாலை 5-00)

"... Further, although I have made arrangements with regard to the schools with regard to the hospitals and with regard to the matter of the pension to be directed to be given to poor people, still, should the Trustees wish to conduct any other and more important Charities than this charity they are at liberty to do so. Further, should the fund be insufficient to conduct these four charities, viz. the Orphan Schools, the Industrial School, the Charity hospital and Pensions to poor people, simultaneously they should be conducted accordingly by reducing the list by one or two and conduct other charities. . . ."

என்று தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார். அதையொட்டித்தான்.

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1987 நவம்பர் :17]

பச்சையப்பன் அறக்கட்டளைக்கு அரசால் நியமிக்கப்பட்ட குழு, 1980 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 22 ஆம் தேதியிலிருந்து பொறுப்புக்கு வந்து, அந்த 'வில்'-படி அவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிற அதிகாரத்தை வைத்து, இந்தச் செங்கல்வராயன் டிரஸ்ட் போன்றவற்றுக்கு, எங்கெங்கு இந்த அதிகாரம் அளிக்கப் பட்டிருக்கிறதோ அவற்றை அந்த 'வில்'-படி நடத்தக்கூடிய பொறுப்பை எடுத்தார்கள். அதற்குத்தான், சட்டரீதியான ஒரு நிலையைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்ற நோக்கோடு, பிறகு கோர்ட்டுக்குச் சென்றார்கள்.

செங்கல்வராயன் அறக்கட்டளையை பச்சையப்பன் அறக் கட்டளை நிர்வகிக்கக்கூடிய அதிகாரமே இல்லையென்று நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றார்கள். அதைப்பற்றி நான் அதிகமாக, விவரமாகப் பேச விரும்பவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. செம்மலை அவர்களும், திரு. சின்னராசு அவர்களும் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். நான் இதுபற்றித் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புவது, செங்கல்வராயன் அறக்கட்டளையைப் பொறுத்தவரைக்கும், பச்சையப்பன் அறக்கட்டளையினுடைய நிர்வாகக் குழுவின்கீழ் இந்த 'வில்'-வினுடைய அடிப்படையில் தான் வந்திருக்கிறது; சட்டத்தின் அடிப்படையில் அல்ல. அதற்குப்பிறகு, அப்படி செங்கல்வராயன் அறக்கட்டளையில் இருக்கிற பணத்தை, சொத்தை அல்லது அதனுடைய பகுதிகளை யெல்லாம் பொதுவாகப் போட்டு செய்யக்கூடாது என்ற ஒரு தீர்ப்பை உயர்நீதி மன்றம் வழங்கியபிறகு, உச்சநீதி மன்றம் அதற்குத் தடை ஆணை வழங்கி இருக்கிறது என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதே நேரத்திலே இன்னும் ஒன்றைச் சொன்னார்கள், 1909 ஆம் ஆண்டில்

"Advice by the Supreme Court being in vogue"

எப்படி இதை மாற்றக்கூடிய அதிகாரம் அரசுக்கு கிடைத்தது, அது சரியா என்ற ஒரு வினாவை எழுப்பினார்கள். அதற்கு நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். 1980 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 22 ஆம் தேதியிலே நடைமுறைக்கு வந்த சட்டத்திலேயே, ஏற்கெனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சின்னராசு என்று கருதுகிறேன், அவர்கள் எடுத்தியம்பியதுபோல், அதிலே மிகத் தெளிவாகக் காட்டப்படுகிறது. 7-வது பிரிவை நீங்கள் எடுத்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Over-riding effect of the Act is provided in Section 7.

1987 நவம்பர் 17] [திரு. சி. பொன்னையன்]

சிலில் புரொசிஜர் கோட் 92 ஆவது செக்ஷன் பிரகாரம், "The provisions of the Act shall have effect notwithstanding anything contained in Section 92 of the Code of Civil Procedure."

அந்த சிலில் புரொசிஜர் கோடினுடைய 92-ஆவது பிரிவையொட்டி உயர்நீதிமன்றம் எவால்வ் செய்யக்கூடிய அந்த ஸ்கீமைப் பொறுத்தவரைக்கும், அதற்கே ஓவர்-ரைடிங் எபக்ட் இந்தச் சட்டத்திற்கு வேண்டுமென்ற முறையிலேதான் இந்தச் சட்டத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டு, இந்தச் சட்டத்திலே அந்தப் பிரிவு சேர்க்கப்பட்டு, . . . the provisions of the Act shall have effect notwithstanding anything inconsistent therewith' என்று கொண்டு வந்து,

"Section 92 of the Code of Civil Procedure of 1908 or any other law for the time being in force or the Pachaiyappa's Trust Scheme or any other scheme for the time being in force"

என்று தெளிவாக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இந்தப் பிரிவினை உயர்நீதிமன்றம், ஒரு ஸ்கீமை கொண்டு வந்தபிறகு, ஹைகோர்ட் தான் அந்த ஸ்கீமை மாற்ற வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் கூறியதை உயர்நீதிமன்றமும் ஒரு கட்டத்திலே கூறியது. அது தவறு என்ற நிலையை எடுத்து, அது சட்ட விகிதங்களுக்கு உட்பட்டது அல்ல. செக்ஷன் 7 என்று இருப்பதை உயர்நீதிமன்றம் கவனிக்கவில்லை. அதற்குத் தக்க விளக்கத்தைத் தரவேண்டுமென்பதற்காக அரசு வாய்ப்பு வேண்டுமென்று கேட்டது. அரசுக்கு வாய்ப்புகூட. தரப்படாத நிலையிலே அந்தத் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்ட காரணத்தால்தான் நாங்கள் மேல் முறையீட்டுக்குச் சென்று, மேல் முறையீட்டிலே இந்த 7-வது பிரிவு விளக்கமாகச் சட்டிக் காட்டப்பட்டு அட்வகேட் ஜெனரல் அவர்களால் வாதிடப்பட்டு அதற்குத் தடையாணை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நான் தெளிவாக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதைப்போலவே, இன்னும் ஒரு வகையில் அரசுக்கு இருக்கின்ற அதிகாரத்தையும் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். செக்ஷன் 7 ஆப் தி ஆக்ட் 1981-ன்படி மட்டுமல்ல, அரசியல் சட்டத்தின் ஆர்ட்டிகிள் 31-ஏ பற்றியும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெளிவாக அறிவார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1987 நவம்பர் 17]

ஆகாவது செம்மையான முறையில் ஒரு நிர்வாகம் இல்லை என்று வருகிறபோது—அங்கே சீர்கேடுகள் இருக்கிறபோது— அதைத் தற்காலிகமாக poured liquidum e ioy எடுக்கலாம் என்று அதிலே தெளிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

Article 31-A of the Constitution reads as follows :

“31-A : Saving of laws providing for acquisition of estates, etc

(1) Notwithstanding anything contained in article 13 no law providing for

(b) the taking over of the management of any property by the State for a limited period either in the public interest or in order to secure the proper management of the property shall be deemed to be void on the ground that it is inconsistent with, or takes away or abridges any of the rights conferred by Article 1, 4, 19 or Article 31 என்று தெளிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த டேக்-ஒவரைப் பொறுத்தவரையில் அரசியல் சட்டத்தின் ஆர்டிகிள் 31-ஏ ரெட் வித் செக்ஷன் 7 ஆப் தி 1981 ஆக்ட் என்ற இரண்டின் அடிப்படையில் தற்போது அரசு மேற்கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கை சட்டப்படியாகச் செல்லுபடியாகக்கூடிய நடவடிக்கை என்று உயர்நீதிமன்றத்தின் மேல்முறையீட்டிலும், உச்ச நீதிமன்றத்திலும் எடுத்து இயம்பிய பிறகுதான் இந்த இரண்டு மன்றங்களும் அரசின் இந்த வாதம் சரியான வாதம் என்று ஏற்று அரசின் சார்பில் தற்போது தடை ஆணை வழங்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்களுக்குத் தெளிவுபடுத்த நான் விரும்புகிறேன்.

அடுத்து அவர் இன்னொரு கருத்தையும் சொன்னார். இரண்டு வருஷத்திற்குள் தேர்தலை நடத்த வேண்டும் என்று மத்திய அரசு ஒரு தாக்கீது அனுப்பியிருக்கிறதே அதை ஏன் செய்யவில்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் கேட்டார்கள். அது ஒரு தவறான தகவல். இரண்டு வருஷத்திற்குள் தேர்தலை நடத்துங்கள் என்று மத்திய அரசு எந்தக் காலத்திலும் எங்களுக்குத் தாக்கீது அனுப்பவில்லை. ஒரே ஒரு முறை

“... the temporary taking over of the management of the affairs of the Pachaivappa's Trust, when sent for the President's assent it was indicated ...”

இந்தத் தேர்தல் முடிந்த பிறகு அடுத்த முறை எப்போது தேர்தல் வினா எழுந்தபோது அவர்கள் கூட்டிக்காட்டினார்கள்.

1987 நவம்பர் 17] [திரு. சி. பொன்னையன்]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. செம்மலை அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப்போல் முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்—உங்கள் இயக்கத்தைச் சார்ந்தவர்—திரு. வீராசாமி அவர்கள் ஆளுநரிடம் போய் மனு தந்து கேட்டபோது

“... the reparis, he damages raised to the property of the Pachaiyappa's Trust are so grave that it takes more time for setting right the entire thing...”

என்று தெளிவுபடுத்தியிருக்கிற நிலையில் அதிலே பல்வேறு பிரச்சினைகள், கோளாறுகள் இருந்த காரணத்தால்தான் அந்த அறக்கட்டளை பல நடவடிக்கையும் தாங்க வேண்டிய நிலைமை இருந்தது. ஒரு ஆண்டுக்கு ஒரு லட்சம் அல்ல, இரண்டு லட்சம் அல்ல, ரூ. 10 இலட்சம் வருமானம் வருகிற இடங்களையெல்லாம் ஆயிரம் ரூபாய்க்கும், ஆயிரத்து ஐதூறு ரூபாய்க்கும், 2,000 ரூபாய்க்கும் விட்டு இருந்த காரணத்தால் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று பிறகு நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பின் அடிப்படையிலும் செட்டில்மெண்டின் அடிப்படையிலும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. இப்படி கடந்த எட்டு ஆண்டுகளாக நிர்வாகத்தைச் செம்மையான முறையில், நேர்மையான முறையில் அரசு அதிகாரிகளாக இருக்கிற மரியாதைக்குரிய திரு. கருப்பண்ணன் அவர்களும், திரு. காசிராஜன் அவர்களும் மேலும் மூன்று அங்கத்தினர்களும் நடத்திய காரணத்தால்தான் பன்னெடுங்காலமாக ஏற்பட்டு வந்த இழப்புகள் தடுத்து நிறுத்தப் பட்டன.

திரு. வீராசாமி அவர்கள் ஆளுநர் இடத்தில் மனுகொடுத்து அவரால் சுட்டிக் காட்டப்பட்ட பல்வேறு இழப்புகளைக் களைவதற்காக ஒவ்வொரு ஆண்டும் நடவடிக்கை எடுத்து, இன்றைக்கு இந்த நிலைமையை எய்தி இருக்கிறோம் என்பதை நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மத்திய அரசும் இதை ஏற்றுக்கொண்டு தான் ஒவ்வொரு முறையும் இதற்கு அசென்ட் தந்திருக்கிறது என்பதையும் நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப் போலவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பராயன் அவர்கள் பேசுகிறபோது ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். இப்படி ஆண்டுக்காண்டு நீட்டிப்பு என்று கொண்டு வந்து பலகோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள பச்சையப்பன் அறக்கட்டளைக்குச் சொந்தமான சொத்துக்களை நிர்வகிப்பதற்கான அரசின் குழுவிற்கு

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1987 நவம்பர் 17]

நீட்டிப்புத் தருவதைவிட அரசே நிரந்தரமாக அந்தப் பொறுப்பை எடுத்துக் கொண்டு அந்த உன்னதமான அருட்செல்வர்கள் எல்லாம் எண்ணிய எண்ணக் கோட்பாடுகளை ஈடேற்றக்கூடிய நடவடிக்கையை எடுக்க அரசு முன்வர வேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கூறினார்கள்.

(மாலை 5-10)

நல்ல ஆலோசனையைச் சொல்லியிருக்கிறார். இது ஒரு கொள்கை முடிவு. கட்டாயம் அரசு இதற்கு முடிவெடுக்கும். சட்ட ரீதியாக இருக்கின்ற நிலை—மைய அரசு இதற்கு சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டியிருக்கிறது. These are all properties belonging to the public trust எனவே மாநில அரசு மைய அரசுக்கு இதை எடுத்துச் சென்று மைய அரசு சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வரலாம். அப்படிக் கொண்டு வர வகை இருக்கிறது. பொதுமக்களின் நலன் கருதி, அருட்செல்வர் பச்சையப்பா முதலியார், செங்கல்வராய நாயக்கர் ஆகியவர்களின் எண்ணக் கோட்பாடுகள் எல்லாம் மக்கள் நலம் கருதி ஈடேற வேண்டும், அந்த நல்ல எண்ணங்கள் நடைமுறைக்கு வர வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பராயன் கோரிக்கையை அரசு கட்டாயம் ஏற்று பரிசீலித்து நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதை இங்கு நான் அரசின் சார்பிலே கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் உயர்திரு. ஹேமச்சந்திரன் பேசும்போது இடையே ஒன்றைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்காக மைய அரசிலே, யூ.ஜி.சி.-யிலே எடுக்கப்பட்டுள்ள முடிவுக்கு மாநில அரசு இணக்கம் தரவில்லையே என்ற எண்ணம் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அது தவறான எண்ணம். இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே முதன் முறையாக, முதற் கட்டமாக யூ.ஜி.சி. அறிவித்த சம்பள விகிதத்தைத் தருவோம் என்று அறிவித்த ஒரே அரசு மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அரசுதான் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்களுக்கு நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இதுகாறும் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே காங்கிரஸ் ஆள்கிற மாநிலங்களில் எந்த ஒரு மாநிலமும் புதிய சம்பள விகிதத்தை நடைமுறைப்படுத்துவோம் என்று வெளிப்படையாகச் சொல்லவில்லை, மறைமுகமாகவும்

1987 நவம்பர் 17] [திரு. சி. பொன்னையன்]

நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. நாம் மட்டும் சொல்லியிருக்கிறோம். மேற்கு வங்கம், திரிபுரா, கேரளம் ஆகிய அரசுகளுக்கூட இந்த திட்டத்தை மாநில அரசு செலவிலேயே ஈடேற்றுவோம் என்று வரவில்லை, சொல்லவில்லை.

இதிலே முக்கியமானதொரு பிரச்சினை இருக்கிறது. இந்தச் சட்ட முன்வடிவிற்கும் இதற்கும் நேரிடை சம்பந்தம் இல்லை யென்றாலும், பச்சையப்பன் அறக்கட்டளை, செங்கல்வராயன் அறக்கட்டளை ஆகியவற்றுக்கு உட்பட்டு பல பள்ளிகள், கல்லூரிகள் இருப்பதால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் இந்தப் பிரச்சினையை எழுப்பினார் என்று கருதுகிறேன். யூ.ஜி.சி. ஸ்கேல்சைப் பொறுத்தவரையிலும் மைய அரசின் அரசு ஊழியர் களுக்குச் சமமாக சம்பள விகிதத்தை கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்குத் தர வேண்டும் என்ற முறையிலே அந்தச் சம்பள விகிதத்தை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். மைய அரசு இன்னுமொரு கோட்பாட்டைச் சொல்லுகிறது. ரிசர்ச் அண்டு டெவலப்மெண்ட் என்று சொல்லக்கூடிய ஆய்வுப் பணியில் ஆசிரியர்கள் அதிக நேரம் செலவழிக்க வேண்டும் என்றும் அப்படிப்பட்ட உடன்பாட்டோடு இந்த அதிகப்படியான சம்பளத்தைத் தர வேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறது. மைய அரசு சம்பள விகிதத்திற்குச் சமமாக மாநிலங்களில் பணியாற்றுகிற கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு அந்த அளவிற்கு உயர்ந்த சம்பளம் தர வேண்டு மென்று சொல்லுவதற்குக் காரணம், நாட்டிலுடைய அறிவியல், விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப மேம்பாட்டிற்குத் தேவையான ஆராய்ச்சி அணுகுமுறைகளில் அவர்களை முழுமையாக ஈடுபடுத்த வேண்டும், ஊக்கப்படுத்த வேண்டும், உற்சாகப்படுத்த வேண்டும் என்ற அடிப்படைதான். இந்த அதிகப்படியான சம்பளத்தைத் தரலாம் என்ற தாக்கீதை மாநிலங்களுக்கு அனுப்பி யிருக்கிறார்கள். தமிழக அரசு அதை ஒத்துக்கொண்டது. மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசு ஒத்துக்கொண்டு அந்த சம்பள விகிதத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரலாம் என்று சொன்னோம். தமிழக அரசு அறிவித்தபோதிலும், அகில இந்திய அளவிலே போராட்டக் குழு எடுத்த முடிவு—மற்ற மாநிலங்களில் உள்ள நிலைமைகளையொட்டி போராட்டம் பல நாட்கள் தொடர்ந்த காரணத்தால் மைய அரசோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி ஏற்கெனவே ஒத்துக்கொண்ட முடிவுகளில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி அந்த மாற்றத்தின் அடிப்படையில் பிரச்சினைகளை

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1987 நவம்பர் 17]

அணுக வேண்டுமென்று மைய அரசு மாநில அரசுகளுக்கு தாக்கீது தந்திருக்கிறது. மாநில அரசுக்கு அந்த தாக்கீது வரப்பெற்றிருக்கிறது. தற்போது தீவிரமாக அதை ஆய்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். எந்தக் கட்டத்திலும் சுணக்கம் கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறோம்.

இதிலே இன்னும் சில பிரச்சினைகள் வருகின்றன. மாநில அரசு ஊழியர்களாக இருக்கின்ற கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு மைய அரசு அதிகாரிகளுக்குச் சமமாக, ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளுக்குச் சமமாக சம்பளத்தைத் தருகிறபோது, அதைப்போல பள்ளிகளில் பணியாற்றுகின்ற மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றுகின்ற, உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றுகின்ற நடுநிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றுகின்ற, தொடக்க நிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்களுக்கும்—ஹையர் எஜுகேஷனுக்கு வேண்டிய அடிப்படை அஸ்திவாரமே ஸ்கூல் எஜுகேஷன் என்ற முறையில் எங்களுக்கு—அதே சம்பள விகிதத்தைத் தர வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் அந்தச் சம்பளத்தைத் தர மைய அரசு தயாரா என்று கேட்டிருக்கிறோம். காரணம், ஐந்தாண்டுகளுக்கு மட்டுமே கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்குத் தருகிற யூ.ஜி.சி. கூறுகிற உயர்ந்த ஊதியத்தையெல்லாம் அரசு தர இசைவு தந்திருக்கிறது. ஐந்தாண்டுகளுக்குப் பிறகு மாநில அரசின் தலை மீதுதான் பெரிய சுமையாக சுமத்தப்படும். பல கோடி ரூபாய் உயர்வு ஏற்படும். கல்லூரி ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை குறைவு, பரவாயில்லை. பள்ளி ஆசிரியர்கள் 4 இலட்சம், 5 இலட்சம் ஆசிரியர்களுக்கு மைய அரசின் ஊதிய விகிதத்தைத் தருகிறபோது, மைய அரசு இந்த நிதியை ஏற்க மறுக்கிறபோது, மாநில அரசே அந்தச் சுமையை தாங்க முடியாத நிலை உருவாகும் என்பதால் இதற்கு என்ன கூறுகிறார்கள் என்பதை தமிழக அரசு, மேற்கு வங்காள அரசு, திரிபுரா அரசு, கேரளா அரசு கேட்டிருக்கின்றன. நாமும் கேட்டிருக்கிறோம். மத்திய அரசிடத்திலிருந்து இதற்குத் தக்க விடையில்லை. இதைவிட மிக முக்கியமானது சில காங்கிரஸ் ஆளுகிற மாநிலங்களே கேட்டிருக்கிறார்கள், கேட்கின்றன. மேற்கு வங்கம், தமிழகம் உள்ளிட்ட பல மாநிலங்கள், மத்திய அரசு ஊழியர்கள் என்ற முறையில் உள்ள கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு உயர்ந்த சம்பளம் தந்து, பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் மத்திய அரசு அதிகாரி

1987 நவம்பர் 17] [திரு. சி. பொன்னையன்]

களுக்குச் சமமான, ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளுக்குச் சமமாக சம்பளம் தந்துவிட்டால், மீதமுள்ள 16,000 என்.ஜி.ஓ.-வினர் தமிழகத்திலே அரசு ஊழியர்களாக இருக்கிறார்களே, அவர்களும் ஊதிய உயர்வு கேட்கும் சூழல் கட்டாயம் உருவாகும். பே கமிஷன் வரையறையைப் பொறுத்தவரைக்கும், They are all treated in equal parity. ஒரு அரசால் ஒதுக்கப்படுகிற நிதியிலே 80 சதவிகிதம், 90 சதவிகிதம் அரசு ஊழியர்களுக்கு ஊதியமாகச் சென்றுவிடும் நிலை உருவாக இருக்கிறது, இதை மத்திய அரசு ஏற்கத் தயாராக இருக்கிறதா என்றும், இதை ஏற்க வேண்டுமென்றும் கேட்டிருக்கிறோம். இதுதான் இருக்கின்ற நிலை. இதற்கும் விளக்கம் கிடைத்தவுடன் விரைவிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எண்ணிய எண்ணம் ஈடேறும் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பல மாநிலங்களில் தரப்பட்டிருக்கிறது என்பது தவறு. நான் ஏற்கெனவே சொல்லி இருக்கிறேன், வெளியிலும் சொல்லி இருக்கிறேன். அந்தப் போராட்டக் குழுவிடமும் சொன்னேன். இந்த அரசைப் பொறுத்தவரைக்கும் ஊதியத்தை ஈடேற்றுகிறோம், உங்கள் கொள்கை ரீதியாக உங்கள் எதிர்ப்பை தெரிவியுங்கள், அது வேறு; ஆனால் பள்ளிக்கும் கல்லூரிக்கும் செல்லாமல் இருக்காதீர்கள்; காரணம் உங்கள் கோரிக்கையை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்று சொன்னேன். காரணம், மத்திய அரசை வலியுறுத்த வேண்டும்; பிற மாநிலங்கள் குரல் எழுப்ப வேண்டுமென்பதற்காக. ஆனால் நமது பிள்ளைகளுக்குச் சோதனை தருவது முறையாகாது என்று அரசு கருதி, 'நோ ஓர்க், நோ பே' என்ற முடிவை எடுத்து, அவர்களுக்கு அறிவிப்பு தந்திருக்கிறது. இந்த நிலையில் மாண்புமிகு பேரவையினுடைய துணைத் தலைவரவர்களே, பச்சையப்பன் அறக்கட்டளை, பிற இரு அறக்கட்டளைகள் சார்பாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற 2 சட்ட முன்வடிவுகளுக்கும் அவையினுடைய ஏற்பை வழங்குமாறு வேண்டுகிறேன். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: உங்களுடைய இடத்திலிருந்து பேசுங்கள். சுருக்கமாகக் கேளுங்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: துணைத் தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்களிடத்தில் நல்ல நோக்கத்தோடு சில விளக்கங்கள் பெற விரும்புகிறேன். இங்கே அவர்கள் சொல்கிறபோது, பச்சையப்பன் அறக்கட்டளை நிர்வாகத்தையும், செங்கல்வராய

1987 நவம்பர் 17] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

நாயக்கருடைய பப்ளிக் டிரஸ்ட் நிர்வாகத்தையும் அரசாங்கம் ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்டது. “பாவிசி டெசிஷன் ஹேஸ் பின் டேக்கன்”—முடிவாகிவிட்டது. எனவே இந்தச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் ஏன் ஏற்பட்டது என்று சொல்லும்போது தெளிவாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

It is expedient and necessary to make it clear that the Act shall apply and shall be deemed to have applied to all public trusts (including P.T. Lee Chengalvaraya Naicker's Public Trust and endowments)

என்று அவர்கள் சொல்கிறபோது, சந்தேகங்கள் வருகின்றன. அதாவது செங்கல்வராய நாயக்கர் டிரஸ்டிக்கும் இது பொருந்துமா, பொருந்தாதா என்ற சந்தேகம் வருவதால்தான் இந்தச் சட்டமே வருகிறது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவசவர்களே, சந்தேகம் என்பதே இல்லை. உயர் நீதி மன்றத்தினுடைய நீதிபதி ஒரு தீர்ப்பை வழங்கினார்கள். அரசுக்கு வாய்தா வேண்டுமென்று கேட்டபோது, வாய்தாகுட மறுக்கப்பட்டுவிட்டது. இந்தநிலையில் விபரீதங்கள் வந்துவிடக் கூடாது என்று உடனடியாக அவசரச் சட்டம் கொண்டுவரும் சூழல் ஏற்பட்டது. செங்கல்வராய நாயக்கரும், பிற கொடை வள்ளல்களும், 7, 8 பேர்கள் தெளிவாக ‘வில்’ எழுதி, பச்சையப்பன் அறக்கட்டளை நிர்வாகக் குழுவே பிற அறக்கட்டளைகளின் நிர்வாகங்களையும் தொடர்ந்து நிர்வகிக்கலாம் என்று ஆணித்தரமாக எழுதி வைத்த அடிப்படையில், எந்த ஒரு நிர்வாகக் குழு பச்சையப்பன் அறக்கட்டளைக்கு தேர்தல் மூலமாக அல்லது அரசு சட்டத்தின் மூலமாக நியமிக்கப் படுகிறதோ, அந்த நிர்வாகக் குழுவினுடைய தலையிலே இந்த சுமை போடப்படுகிறது, அந்த வில்லின் அடிப்படையிலே அரசுக்கும் அதற்கும் தொடர்பில்லை. நிர்வாகக் குழு அமைக்கப் பட்டு விட்டது, பச்சையப்பன் அறக்கட்டளைக்கு.

Once the Managing Trustees take over the charge of management, automatically the responsibility of managing and maintaining the Trust properties belonging to the Chengalvaraya Naicker Trust and other Trusts devolves on the Trustees without any Government direction and without any interference by the Government because of the provisions of the Will.

1987 நவம்பர் 17] [திரு. சி. பொன்னையன்]

உயர்நீதி மன்றத்திலே சட்டத்திலே உங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை. 909-லே உள்ள அந்த ஸ்கீம் பிரகாரம்தான் உயர்நீதி மன்றத்திற்குத்தான் அந்த பொறுப்பு இருக்கிறது என்று அவர்கள் முடிவு எடுத்து, வாய்தா கேட்ட நேரத்தில் வாய்தாகூட அரசுக்கு கொடுக்காமல் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டபோது உடனடியாக அவசரச்சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து உச்சநீதி மன்றத்திலேயே தடையாணை பெறப்பட்டிருக்கிறதேயொழிய இது சந்தேகத்தின் அடிப்படையிலே எழுந்ததேயொழிய, உயர்நீதி மன்றத்தின் ஒரு தீர்ப்பு வந்து, அந்த தீர்ப்பின் காரணமாக எழுந்ததே தவிர வேறல்ல. அந்த தீர்ப்பே தவறு என்ற நிலையை நாங்கள் எடுத்தோம். ஆனால் உயர்நீதி மன்றத்தினுடைய தீர்ப்புக்கு மேல் உச்சநீதி மன்றத்திற்கு அரசு சென்று தடை ஆணை வாங்குவதற்கு இடைக்காலத்திலே விபரீதங்கள் வளர்ந்து விடக்கூடாதே என்பதற்காகத்தான் அவசரச்சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது.

(மாலை 5-20)

திரு. அ. ரகுமான்கான்: இன்னொரு சந்தேகம் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஒரு சந்தேகம் போதும். நிறைய சந்தேகம் வரக்கூடாது. இவ்வளவு சொல்லியும், ஒரு சந்தேகம் அனுமதித்தேன். அமைச்சர் அவர்கள் மீண்டும் விளக்கம் சொல்லிவிட்டார். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“1987 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்பு அறக்கட்டளை (மேலாண்மையை மேற்கொள்ளுதல்) இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 49/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெறவேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 11 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

[1987 நவம்பர் 17]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1987 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்ப அறக்கட்டளை (மேலாண்மையை மேற்கொள்ளுதல்) இரண்டாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 49/1987) நிறைவேற்றப்பெறவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(ஒள) பச்சையப்ப அறக்கட்டளை மற்றும் பட்டியல் பொது அறக்கட்டளைகள் மற்றும் நிலைக்கட்டளைகள் (மேலாண்மையை மேற்கொள்ளுதல்) மூன்றாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு, 1987.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1987 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்ப அறக்கட்டளை மற்றும் பட்டியல் பொது அறக்கட்டளைகள் மற்றும் நிலைக்கட்டளைகள் (மேலாண்மையை மேற்கொள்ளுதல்) மூன்றாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு * (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 50/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 மற்றும் 3 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

* 16—11—1987 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

1987 நவம்பர் 17]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1987 ஆம் ஆண்டு பச்சையப்ப அறக்கட்டளை மற்றும் பட்டியல் பொது அறக்கட்டளைகள் மற்றும் நிலைக்கட்டளைகள் (மேலாண்மையை மேற்கொள்ளுதல்) மூன்றாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 50/1987) நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன் வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(அஅ) தமிழ்நாடு மாநில வீட்டுவசதி வாரிய (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1987.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மாநில வீட்டுவசதி வாரிய (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு* (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 43/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற வேண்டும்.”

திரு. கு. ரமணி : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1961 ஆம் வருடத்திய இந்த சட்டத்திற்கு ஒரு திருத்தம் இப்போது முன் வைத்துள்ளதன் மூலம் a full time managing Director -ஐ*, போர்ட்-னுடைய மெம்பராகவும் இருந்து அதனுடைய முழு நேர ஊழியராக இருந்து, அரசினுடைய பல்வேறு வீட்டுவசதிகள் முழுவதையும் நிர்வகிப்பதற்கும், அதற்கான நிதி நிலைகளையும், நிதி செலவுகளையும் கூட நிர்வகிப்பதற்கான நோக்கத்தோடு ஒரு a full time managing Director -ஐ நியமிக்கக்கூடிய இந்த திருத்தம் ஒரு நல்ல திருத்தம்தான். இந்தத் திருத்தத்தைப் பற்றி நமக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணையோ அல்லது மற்ற பிரச்சினைகளோ இல்லை. ஆனால் வீட்டு வசதி வாரியத்தினுடைய நடவடிக்கைகள் பற்றி ஒரு குறை. சரியான நிர்வாக நடவடிக்கைகள் அங்கே இல்லாத காரணத்தால் பெரும் குறைகள் இன்றையதினம்

* 12—11—1987 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

[திரு. கு. ரமணி]

[1987 நவம்பர் 17]

இருப்பதைப் பற்றி நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த விஷயம் சம்பந்தமாக, இதே மன்றத்தில் பல சந்தர்ப்பங்களில் பேசியிருக்கிறேன். சாதாரணமான ஏழை எளிய மக்களுக்கு உதவி செய்யக்கூடிய முறையில் வீட்டு வசதி வாரியம் கோடிக் கணக்கான, மக்களுடைய பணத்தைக் கொண்டு வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்கிறது. இப்படி கோடிக்கணக்கில் வீடுகளை நிர்மாணிக்க செலவு செய்த பிறகு அந்த மக்கள் வீடுகளில் குடியிருந்து அனுபவிக்கும் காலத்தில் அவர்களுக்கு ஏற்படுகிற பலவிதமான குறைபாடுகளை நீக்குவதற்கு அங்கே நிரந்தரமான ஒரு பராமரிப்பு அமைப்பு கிடையாது. இப்படிப்பட்ட ஒரு பராமரிப்பு அமைப்பு அங்கே இல்லாதது மிக மிக பலவீனம். ஏராளமான வீடுகளைக் கட்டியிருப்பது ஒரு நல்ல அம்சம்தான். குறிப்பாக குடிசை மாற்று வாரிய வீடுகளில் அன்றாடம் கூலி வேலை செய்துவருகிற ஏழை எளிய சாதாரண மக்கள் குடியிருந்து வருகிறார்கள். மிகக் குறைந்த வாடகையில் அவர்கள் குடியிருந்து வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட வீடுகளிலும் சரி, அரசு ஊழியர்களாக, ஓரளவு மத்திய தர நிலையில் இருக்கிறவர்கள் குடியிருக்கும் வீடுகளிலும் சரி, குடியிருக்கிறவர்களுக்கு சொந்த மாக்கிக் கொடுப்பதற்காக தவணை முறையில் பணம் கட்டி குடியிருக்கிறவர்கள் வீடுகளிலும் சரி, அங்கேயெல்லாம் சரியான பராமரிப்பு இல்லாததால், மிகுந்த துன்பத்திற்கு ஆளாகி யிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அண்மையில் எடுத்துக்கூறி, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடமும் அது சம்பந்தமாக ஒரு மகஜர் கொடுத்திருக்கிறேன் என்பதை எடுத்துச்சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நிர்வாகத்தில் இருப்பவர்கள் பராமரிப்புக்குரிய அமைப்பினை முறையாக ஏற்படுத்தாமல் நிர்வாகம் செய்வதால் அங்கே குடியிருக்கிற ஏழையெளிய மக்களுக்கு எவ்வளவு கெடுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை சற்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

உதாரணமாக சுகாதாரம் மிக மிக குறைவாக இருக்கிறது. பிரதானமாக சொல்ல வேண்டுமென்றால் முனிசிபாலிட்டி, கார்ப்பரேசன் போன்ற அமைப்புக்களிடம் இந்த வீட்டுவசதி வாரிய வீடுகளை அவைகளினுடைய சுகாதார பராமரிப்பு களுக்காக ஒப்படைக்காத நிலைமை பல இடங்களில் இருக்கிறது. குறிப்பாக கோவை நகராட்சியை எடுத்துக்கொண்டால்

1987 நவம்பர் 17]

[திரு. கு. ரமணி]

செவ்வபுரம் பகுதியில் வடக்குப் பகுதியை ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் தெற்கு பகுதியில் இருக்கிற வீடுகளை அந்த மாதிரி ஒப்படைக்கவில்லை. அதேமாதிரி ஆறிஞர் அண்ணா ஹட்கோ காலனி என்று சொல்கிற பகுதி மற்றும் காந்திபுரம் பகுதியில் ஒரு சின்ன தெரு தகராறு காரணமாக, அப்ரோச் ரோடு பக்கத்திலே இருக்கிறது, அந்த ரோடுகளில் ஆக்கிரமிப்பு இருக்கிற காரணத்திற்காக அந்தப் பகுதியிலுள்ள இரு தரப்பு அதிகாரிகளிடையே, அதாவது உள்ளாட்சித் துறை அதிகாரிகள் மற்றும் வீட்டு வசதி வாரிய அதிகாரிகளிடையே இருக்கிற தகராறு காரணமாக அந்தப் பகுதியும் ஒப்படைக்கப்படாமல் இருந்து வருகிறது. அதுபோல டி.டி.கே. மேனன் ரோடு என்று சொல்கிற முதல் வார்டு, பாப்பாநாயக்கன் பரளையம் பகுதியில் இருக்கிற வீடுகளை ஒப்படைத்திருப்பதற்கு சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர எந்தவிதமான சுகாதாரப் பணிகளையும் அங்கே வந்து யாரும் செய்வதில்லை. அந்தமாதிரி அரசு ஊழியர்களுக்காக கலெக்டர் கேம்பர் ஆபீஸ் பகுதியில் கட்டப்பட்டிருக்கிற சுமார் 3,000 வீடுகள், டி.எப்.ஓ. ஆபீஸ் பகுதி வீடுகள், தாமஸ் பार्சு பகுதி வீடுகள் இப்படி அந்தப் பகுதி முழுவதும் உள்ள பல வீடுகளில் உடைந்த கதவுகள், உடைந்த நிலைகள் காணப்படுகின்றன. மேலேயிருந்து கீழே வருகிற கழிவுநீர் குழாய்கள் உடைந்து காணப்படுகின்றன. அங்கேயுள்ள மெயின் ரோடு கூட உடைந்திருந்தும் இதுவரை ரிப்பேர் பார்க்கப்படவில்லை. அங்கே யுள்ள காலனிகளுக்குள் செல்லக்கூட நல்ல ரோடு போடப்படவில்லை, வெறும் மண்தரைதான் அங்கே இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எம்.டி. பதவி ஏற்படுத்த வேண்டியதன் அவசியத்தைப் பற்றியும், அவருக்குப் பவர் கொடுக்க வேண்டியதன் அவசியத்தைப் பற்றியும் மட்டும் பேசுங்கள். பழைய பில்டிங்குகளில் உள்ள ரிப்பேர் பற்றி எல்லாம் பேசினால் நேரம் போய்க்கொண்டேயிருக்கும். உறுப்பினர்கள் பேசிய பிறகு அமைச்சர் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

(மாலை 5-30)

திரு. கு. ரமணி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் பாயின்ட்டைப் புரிந்து கொண்டேன். நான் எதற்காகப் பேசுகிறேன் என்று நீங்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லை. நல்லது. ஒரு எம்.டி. பதவியை ஏற்படுத்தவேண்டிய அவசியம் ஏன் வந்தது? நிர்வாகத்தில் இருக்கும்படியான குறைபாடுகள்

[திரு. கு. ரமணி]

[1987 நவம்பர் 17]

காரணமாகத்தான் இதெல்லாம் தேவையாக இருக்கிறது. அந்தக் குறைபாடுகள் மக்களைப் பாதித்து இருக்கின்றன. நான் அதிக நேரம் எடுத்துக்கொள்ளப் போவதில்லை. சுருக்கமாக முடித்து விடுகிறேன். முறையாக நிர்வகிப்பதில்லை. சாக்கடை வசதிகள் சரியாக செய்யாததினால் கழிவுநீர் சரிவர வெளியே போவதில்லை. இதைப்பற்றி நாங்கள் பல விண்ணப்பங்களை அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகளுக்கு நேரில் கொடுத்திருக்கிறோம். அவர்கள் அவைகளை நிவர்த்திச் செய்ய தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுப்பதில்லை. ஒரே ஒரு பதிலைத்தான் அவர்கள் தருகிறார்கள், எங்களிடம் பணம் இல்லை என்று. பணம் இல்லை என்று சொன்னால், அதனால் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று சொன்னால், அந்த வீடுகளில் எப்படி மக்கள் குடியிருக்க முடியும்? மாடியில் குடியிருப்பவர்கள் குறிப்பாக மிகவும் கஷ்டப் படுகிறார்கள். மாடியிலிருந்து கழிவுநீர் கசிகின்ற காரணத்தால், சுவர்கள் நனைந்து, கீழே இருப்பவர்கள் நரக வேதனைப்படக் கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமைக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைத்தாக வேண்டும். இந்த அதிகாரியை நியமிப்பது மூலம், இந்த மாதிரியாக இருக்கக் கூடிய நிலைமைகளைப் போக்குகின்ற நடவடிக்கைகளுக்குப் பொறுப் பேற்று. அந்த முறையில் அவர்கள் செயல்படவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உதாரணமாக 500, 1,000 அல்லது 2,000 வீடுகள் இருக்கக்கூடிய வளாகங்களிலே சமூகக் கூடங்கள் கட்டப்படாமல் இருந்து வருகின்றன. அவைகள் கட்டப்பட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. மேலும் மின்சார விளக்குகள் போட்டுக் கொடுக்கிறார்கள், கார்ப்பரேஷனிலிருந்து. ஆனால் சரியான விளக்குக் கம்பங்கள் போடாமல், மரக் கம்பங்களில் நட்டுவிடுகிறார்கள். எப்படி மின் வாரியத்தில் இரும்புக் கம்பங்கள் போட்டு விளக்குகளை நன்கு பராமரிக்கிறார்களோ, அந்த மாதிரி முறையாகப் பராமரிப்பதில்லை. அந்த மாதிரி மரக் கம்பங்கள் போடுவதினால், பல சந்தர்ப்பங்களில் விளக்குகள் எரியாமல் போய், தகராறு ஏற்படுகிறது. அந்த நிலைமையை மாற்ற வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, மின் கட்டணத்தைக் கட்டுவதற்கான காரியாலயங்களை வெகு தூரத்தில் அமைத்திருக்கிறார்கள். வீடுகளில் உள்ள ஆண்கள் பல வேலைகளுக்காக வெளியே

1987 நவம்பர் 17] [திரு. கு. ரமணி]

போகும்போது, வீட்டில் இருக்கக்கூடிய பெண்கள் வெகுதூரம் சென்று அந்தக் காரியாலயங்களில் பணம் கட்ட முடியாது. இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் அங்கே இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகளிடம் எடுத்துச்சொல்லியும், ஒன்றும் நடைபெறாமல் இருக்கிறது.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம், குடிசை மாற்று வாரியத்திலே அநேகமாக ரூ. 10,000 வரை பணம் கொடுத்து, வேறு ஆட்களுக்கு ரூ. 3, ரூ. 5 என்று . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இந்த சட்ட முன்வடிவு வீட்டுவசதி வாரிய எம்.டி.-ஐப் பற்றியது. நீங்கள் ஸ்லம் கிளியரன்ஸ் போர்க்குப் போகிறீர்கள். டைம் ஆகிறது. ஐந்து பேர் பேசுவதற்குத் தங்கள் பெயர்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

திரு. கு. ரமணி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவில் சாதாரணமாக ஒரு அதிகாரியைப் போடுவது மாத்திரம் காரணம் அல்ல. அதிலே ஒரு நோக்கம் இருக்கிறது. அந்த நோக்கத்தை அந்த அதிகாரி நிறைவேற்ற வேண்டும். அதற்காக இதைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு ஒரு மணியோ, இரண்டு மணியோ வைக்கவில்லை. மாலையிலே கூட்டம் எதற்காக வைத்திருக்கிறோம்? இதிலே இருக்கக் கூடிய விவரங்களைச் சொல்லவேண்டாமா? நான் சொல்லக் கூடிய விவரங்கள் அநேகமாக உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்காது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியாது. விவரங்களைச் சொல்லி நாம் இதிலே ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். (மணி அடிக்கப் பெற்றது) சீக்கிரமாக முடித்து விடுகிறேன். அதிகமாகப் பேச வில்லை. ஐந்து நிமிடங்களிலே முடித்து விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பட்ஜெட், கவன ஈர்ப்புகள், கேள்வி நேரம் என்று பல வாய்ப்புகள் நிறைய இருக்கின்றன. இன்னும் 8 சட்ட முன்வடிவுகள் இருக்கின்றன. எனவே சீக்கிரம் முடிபுங்கள்.

திரு. கு. ரமணி: தலைவர் அவர்களே, ஏன் இப்படி என் தொண்டையைப் பிடிக்கிறீர்கள்?

[1987 நவம்பர் 17]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நேரம் என் தொண்டையைப் பிடிக்கிறது. எனவே, நான் உங்கள் தொண்டையைப் பிடிக்கவேண்டியிருக்கிறது. வேறு வழியில்லை.

திரு. கு. ரமணி: தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் இந்தச் சட்ட முன்வடிவை எதிர்க்கவில்லை. நான் இந்த விஷயங்களை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்காகப் பேசுகிறேன். இந்தச் சட்ட முன்வடிவிலே எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஏன் என்னுடைய கவனத்தை டைவர்ட் பண்ணுகிறீர்கள்? இப்படிப் பட்ட நிலைமைகளையெல்லாம் மாற்றுவதற்காக ஒரு தகுந்த ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். எங்களுக்கு மட்டும் பதில் சொன்னால் போதாது. இதை நாங்கள் ஜனங்களுக்குச் சொல்ல முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. நிர்வாகத்தை முறையாக நடத்துவதற்கு இந்த அதிகாரி பொறுப்போடு காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். கீழே இருக்கிற அதிகாரிகளுக்குச் சரியான தாக்கீது கொடுக்கப்படவேண்டும். அவர்கள் வரக்கூடிய விண்ணப்பங்களை அவ்வப்போது பரிசீலித்து, தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்தபடியாக எப்படியோ வீடுகளுக்கு முத்திரை கடிதங்கள் எழுதி கொடுத்து 5 அல்லது 7 வருடங்கள் கழித்து, முதல் அல்லாட விற்றுவிட்டுப் போகிறார். அப்படிப்பட்ட நிலைமையை நாம் எப்படி அனுமதிக்கமுடியும்? இந்த விஷயத்தைப் பற்றி நான் சட்டமன்றத்திலே கிளப்பி இருக்கிறேன். அதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தகுந்த விசாரணை நடத்தி, நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். பல பேர்கள் இன்றைக்கு அங்கே பினாமியாக உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது குடிசை மாற்று வாரிய வீடுகளை சொந்தமாக்கப்போகிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள். அதிலே பெரிய பிரச்சினைகள் வரும். இன்றைக்கு அதிலே குடியிருக்கிறவர்களுக்கே அவற்றைச் சொந்தமாக்க வேண்டும். வீடுகளை விற்றுவிட்டுப் போனவர்களுக்கு சொந்தமாக்கக் கூடாது. இப்படி நடவடிக்கை எடுத்து, சுகாதாரத்தைப் பாதுகாத்து, அவர்களுக்கு குறைந்தபட்ச தேவைகளைச் செய்து கொடுக்கக் கூடிய நடவடிக்கைகளை எடுத்து இந்த ஸ்தலத்திலே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் பொறுப்போடு செயல்படச் செய்ய வேண்டும். அந்தப் பொறுப்பு நீங்கள் மேனேஜிங் டைரக்டராக

1967 நவம்பர் 17]

[திரு. கு. ரமணி]

நியமிக்கிறவருக்கு வரவேண்டும். இந்த வீடுகளை பினாமிகளாகப் பெற்றவர்களுக்குச் சொந்தமாக்காமல் இன்றைக்கு அந்த வீடுகளிலே இருக்கிறவர்களுக்கே சொந்தமாக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை நான் முன் வைத்து அதை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டு அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு வீட்டுவசதித் துறை அமைச்சர் அவர்கள். (குறுக்கீடு) ஒரு மேனேஜிங் டைரக்டரை தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்திற்கு நியமிக்க லாமா என்பது பற்றியது இந்த சட்டமுன்வடிவு. இதை இவ்வளவு நேரம் விவாதிப்பது சட்டமுன்வடிவை விவாதிப்பது மாதிரி இல்லை. மானியக்கோரிக்கையை விவாதிப்பது போல இருக்கிறது. இதிலே 6 பேர் பேசுவதா? (குறுக்கீடுகள்) பில்லை ஒட்டித்தான் பேசமுடியும், ஒட்டுமொத்தமாக மானியக் கோரிக்கை மாதிரி பேச முடியாது.

திரு. கு. ரமணி : மசோதாவிற்கு அப்பால் என்ன பேசினேன்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் பேசிவிட்டீர்கள். உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) கொஞ்சம் அதிகம்தான். (குறுக்கீடு) மீறவில்லை. Confine yourself to the objects and reasons' of the bill. Don't go beyond that. மசோதாவைப் பற்றி மட்டும் இரண்டு நிமிடங்களில் பேசி முடியுங்கள்.

***திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் :** பேசுவது எங்கள் உரிமை. அதற்குத்தான் வந்திருக்கிறோம். நீங்கள்தான் எங்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும். 2 நிமிடத்தில் என்ன பேசுவது?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர்களே, மாண்புமிகு வீட்டு வசதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய சட்டமுன்வடிவு, வீட்டு வசதி வாரியத்திற்கு ஒரு மேலாண்மை இயக்குநரை நியமிப்பதைப்பற்றியதாகும். அதற்கு என்ன காரணம் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது என்றால் தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தில் உருவாக்கப்படும் பல்வேறு வீட்டுவசதித் திட்டங்களை திறம்படவும் வேகமாகவும் நிறைவேற்றுவதற்கு, ஒரு முழுநேர மேலாண்மை இயக்குநரை நியமிக்கிறோம் என்று. அப்படியானால் இதுவரை வீட்டுவசதி வாரியத்தில் நடைபெற்று வருவது எல்லாம் திறம்பட நடைபெறவில்லை, அதே போல், திரைப்பட நடைபெறவில்லை என்று அர்த்தம்.

[1987 நவம்பர் 17]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'திறம்பட நடைபெற' என்று சொன்னால் 'இன்னும் திறம்பட நடைபெற' என்று பொருள்.

அதேபோல, 'வேகமாக நடைபெற' என்று சொன்னால் 'இன்னும் வேகமாக நடைபெற' என்று பொருள். இதுதான் பொருளே தவிர, இதுவரை திறம்பட நடைபெறவில்லை, இதுவரை வேகமாக நடைபெறவில்லை என்று அர்த்தம் இல்லை.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் : 'மேலும்' என்று சேர்த்து இருந்தால் இந்தச் சந்தேகம் வந்திருக்காது. அதிலே அப்படி இல்லாததால்தான் நான் வேகமாக நடைபெறவில்லை என்று சொல்கிறேன்.

இந்த வீட்டு வசதித் துறை எந்தக் காலத்திலும் முறையாக வேகமாகச் செயலாற்றவில்லை என்பதுதான் உண்மை. இவர்கள் செய்திருப்பதெல்லாம், சாலைகளில், 'ஆளுக்கு ஒரு வீடு' '3 வருடத்தில் 30 இலட்சம் வீடுகள்' என்று போர்டு தான் போட்டு இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதைத்தான் நான் சொன்னேன். நீங்கள் முதலில் பேசியதோடு முடித்து விடுங்கள். இந்த 'பில்'-லில் இதற்கு மேல் பேச முடியாது. இதற்கு மேலே விவாதித்துக் கொண்டே போனால் இன்றைக்கு இந்த ஒரு பில்லோடு முடிந்து விடும். ஒவ்வொரு வீதியைப் பற்றியும், ஒவ்வொரு ஊரில் இருக்கும் வீட்டு வசதி வாரிய பணியைப் பற்றியும் பேச முடியாது. அதனால்தான் உங்களுக்கு நேரம் அதிகம் ஆகிறது.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் : * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசிய அந்தப் பகுதியை அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்குகிறேன்.

(மாலை 5-40)

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் : இங்கே மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் என்னை எதைப் பேசச் சொல்கிறார்கள் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. * *

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க விசாரிப்பெற்றது.

1987 நவம்பர் 17]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது பில்லுக்கு சம்பந்தம் இல்லாதது. ஆகையால் நீக்கப்படுகிறது. (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : தலைவரவர்களே, * * கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதை ஏற்கெனவே நீக்கி விட்டேன். பில் சம்பந்தமாக மட்டும் பேசும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் : வீட்டுவசதி வாரியத்தின் மூலமாக 1981 ஆம் ஆண்டில் விருதுநகரில் 150 ஏக்கர் நிலத்தில் வீடுகள் கட்டப்படும் என்று அறிவித்தார்கள். 6 வருடம் ஆகி விட்டது; இன்றுவரையில் எந்தவிதமான வேலையும் நடக்கவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : தலைவரவர்களே, நீங்கள் அறிவுரை வழங்கியதைப்போல—இந்த சட்ட முன்வடிவு வீட்டுவசதி வாரியத்திலே மேலாண்மை இயக்குநராக ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியை நியமிப்பது பற்றியது. அதுகுறித்த சாதக பாதகங்களைத் தெரிவித்தால் நான் பதில் சொல்ல வசதியாக இருக்கும். மாலியக் கோரிக்கையில் பேசுவதுபோல வீட்டு வசதி வாரியம், குடிசைமாற்று வாரியம், எம்.எம்.டி.ஏ., பற்றி எல்லாம் பேசுவதாக இருந்தால் அவர்கள் பேசியது மட்டும்தான் குறிப்பில் இருக்கும். அவை பற்றிய விவரங்கள், ஆதாரங்கள் தற்போது என்னிடம் இல்லாததால், நான் பதில் சொல்ல முடியாது. ஆகவே இந்த சட்ட முன்வடிவுக்குப் பொருத்தமானவை பற்றி மட்டும் பேசுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் : வீட்டுவசதி வாரியத்தைப்பற்றி பேசச் சொன்னீர்கள்; அதைப்பற்றிப் பேசுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதை எல்லாம் மாலை நேரத்தில், உங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற சட்டமன்ற அலுவலகத்தில் அமர்ந்து படித்துவிட்டு இங்கே வந்து பேசினால் இப்படிப்பட்ட நிலைமை உருவாகாது.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1987 நவம்பர் 17]

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்: அதை எல்லாம் படித்துவிட்டு தான் இங்கே வந்து பேசுகிறேன். தலைவரவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்? எல்லாவற்றையும் படித்துவிட்டுத் தான் இங்கே வந்து ஒரு கட்சித் தலைவராக உட்கார்ந்திருக்கிறேன். நேற்றைக்கு 'டிபூஷன்' படித்துவிட்டு வாருங்கள் என்று சொன்னார்கள்; இன்றைக்கு உட்கார்ந்து படித்துவிட்டு வந்து பேசவேண்டும் என்று சொல்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வரம்பு மீறி போகக் கூடாது. இந்த பில் சம்பந்தமான கருத்துக்களை மட்டும் சொல்லவேண்டும். விட்டுவசதி வாரியத்திற்கு ஒரு எம்.டி. தேவை என்பதுதான் பில். இதிலே விட்டுவசதி வாரியம், அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் பற்றிய பிரச்சனைகளை எல்லாம் பேச முடியாது. (குறுக்கீடு) அதிகம் பேசுவதால்தான் சில விவகாரங்கள் உங்களுக்கே தெரியாமல் வந்துவிடுகிறது.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்: * * இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவர்கள் இப்போது சொன்ன வார்த்தைகளை நீக்கிவிடுகிறேன். அடுத்து திரு. கே. சுப்பராயன் அவர்கள்.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்: * * நான் வெளிநடப்பு செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் எந்தப் பிரச்சினையிலும் சரியாகப் பேசாத காரணத்தால், படித்துவிட்டு பேசாத காரணத்தால், புரியாத காரணத்தால் உங்களை அமரச் சொல்கிறேன்.

(திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் வெளிநடப்பு செய்தார்)

திரு. கே. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக சட்டமுன்வடிவைச் சட்டமாக நிறைவேற்றுவது என்பதைப் பொறுத்தவரையில் அவசரப்பட்டு ஒரு சட்ட முன்வடிவைச் சட்டமாக நிறைவேற்றக்கூடாது என்பது நடை

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1987 நவம்பர் 17] [திரு. கே. சுப்பராயன்]

முறை மரபு. இங்கே வீட்டுவசதி வாரியத்தைப் பொறுத்த மட்டில் ஒரு மேலாண்மை இயக்குநர் நியமிக்கப்படுகிற விஷயம் என்றாலும் சட்டத்தினுடைய நோக்கக் காரணம் என்று குறிப்பிடும்போது ஒரு மேலாண்மை இயக்குநரை ஏன் நியமிக்க வேண்டிய அவசியம், நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்றுவதைப் பற்றி கூறுகிறபோது, இந்த நோக்கக் காரணத்திலே கூறப்பட்டிருப்பது வேலைகள் விரைவாக நடக்க மேலாண்மை இயக்குநரை போடவேண்டிய நிலைமை வீட்டுவசதி வாரியத்தில் இருக்கிறது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதைத்தான் எனக்கு முன்னாலே பேசியவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

பல்வேறு வீட்டுவசதி வாரியத் திட்டங்களை விரைவாக நிறைவேற்ற முடியாத சூழ்நிலை நிலவியிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை மாற்றியமைப்பதற்காக ஒரு மேலாண்மை இயக்குநர் போடப்படுகிறார் என்றால், அதை நியாயப்படுத்த நடைமுறை விஷயங்களைச் சுட்டிக்காட்டி விவாதத்தின்போது சொல்லுகின்ற முழு உரிமை உண்டு என்பதால் சில விஷயங்களைக் குறிப்பாக குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இங்கே எத்தனையோ நிலைமைகள். மிக முக்கியமான ஒரு அரசுத் துறையில், வரம்பற்ற அதிகாரம் உள்ள ஒரு துறையில் மேலாண்மை இயக்குநர் இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்ட நிலையை அதிலே ஒப்புக்கொண்டு இருப்பதால் நான் ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். மேலாண்மை இயக்குநர் இல்லாத காலங்களில், அச்சடிக்கப்பட்டு கொடுக்கப்பட்ட அடிப்படையிலேயே விரைவான வேலைகள் இல்லை என்பது ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டிருக்கக்கூடிய உண்மையாகும். அவ்வாறு ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிற. . . .

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஏற்கெனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது சொன்னேன். வீட்டுவசதி வாரியத்தினுடைய பணிகள் 8 ஆண்டு, 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நடந்த அளவை விட இப்போது பல மடங்கு அதிகமாகி இருக்கின்றன. மேலும் உலக வங்கி ஒரு எம்.டி. போட வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறது. இதுபோன்ற மற்ற திட்டங்களிலே எல்லாம் எம்.டி.

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு] [1987 நவம்பர் 17]

பல்வேறு காரணங்களால் போட்டிருக்கிறோம். ஒழுங்கீனங்கள் நடந்தது போலவும் தவறுகள் நடந்தது போலவும் அதற்காகத் தான் எம்.டி. போட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் போலவும் அவர்களே ஏதோ தனியாக கற்பனை செய்து கொண்டு அந்தக் கற்பனையின் அடிப்படையில் வாதிப்பது சரியல்ல.

திரு. கே. சுப்பராயன் : தலைவர் அவர்களே, நான் கற்பனையைத் துணைக்கு அழைக்கவில்லை. அரசாங்கத்தால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்தால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற இந்தச் சட்ட முன்வடிவுக்கான காரண நோக்கங்களின் அடிப்படையில்தான் நான் சொல்கிறேன். இதற்கு ஏதாவது 'மேலும்' என்று திருத்தங்கள் இந்த நிமிடம் வரையில் கொடுக்கவில்லை. மேலும் என்று ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருந்தால் இந்த வாதத்தை நாங்கள் முன்வைத்திருக்கவேண்டிய வாய்ப்பே ஏற்பட்டு இருக்காது. அதிலே மேலும் ஒரு நிலை என்பதுதான். . . .

Mr. SPEAKER : There is a ruling by the Chair in 1975 as under :

“When an amending Bill is discussed, the debate should be within the scope of the amendment. Practical difficulties, if any, should be referred to only during the discussion on voting on Demands for Grants.”

(1975—LXXI—340)

திரு. கே. சுப்பராயன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மேலாண்மை இயக்குநர் போடுகிற நிலைமையில் இப்போது அது பற்றி வாதிப்பதற்கு அனுமதிக்கின்ற வாய்ப்பு இல்லை என்ற காரணத்தினால் ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் இப்போது குறிப்பிட்டது நீக்கப்படுகிறது. (குறுக்கீடு) அந்த வார்த்தை எல்லாம் வேண்டாம். இதற்குத் தேவையில்லாதவை அவை. நாட்டிலே ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் அதிகாரிகளைப்

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1987 நவம்பர் 17] [பேரவைத் தலைவர்]

போட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் அதிகமாக்கப் படுகிற காரணத்தால் தீர்வாகம் குறைபாடாக இருக்கிறது என்றா நாம் பேசுகிறோம்? (குறுக்கீடு) இது முழுமையான ஜனநாயகம். (குறுக்கீடு) * * பற்றிப் பேசுகிறீர்கள் விளம்பரத்திற்காக. (குறுக்கீடு) தயவுசெய்து அமருங்கள். (குறுக்கீடு) * * என்று ஏன் சொல்கிறீர்கள்? அது தவறு. * * என்று சொல்கிறீர்கள்? இப்போது என்ன நடந்தது? உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) * * என்ற வார்த்தையைச் சொல்வது விளம்பரத்திற்காகத்தான். (குறுக்கீடு) நீங்கள் பேசுவது முறையல்ல.

திரு. கே. சுப்பராயன் : நான் வெளிநடப்பு செய்கிறேன்.

(திரு. கே. சுப்பராயன் வெளிநடப்பு செய்தார்) (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது முறையல்ல. தெருவில் நின்று பேசுவது போல் பேசிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். நான் இங்கே ஒரு ஆலோசனையாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பல புதிய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் வந்திருக்கிறார்கள். வாசித்து பார்த்து விட்டு வந்து சட்ட முன்வடிவுகளைப் பற்றிப் பேச வேண்டும். அப்படிப் பேசினால் விவாதமே உருவாகாது. படிக்காத காரணத்தால்தான் பிரச்சினையே உருவாகிறது. அதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று எல்லோரையும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். புதிய உறுப்பினர்கள் பலர் வந்திருக்கிறார்கள். அவைவருக்காகவும்தான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தேவையில்லாத விவாதங்களைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாலை 5-50)

திரு. கு. ரமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு ஆலோசனை கேட்க விரும்புகிறேன். இங்கே நாங்கள் பேசுவதில் தவறு இருந்தால் நீங்கள் சுட்டிக் காட்டலாம். இங்கே கொண்டு வந்திருப்பது அமெண்ட்மெண்ட்தான். இந்த அமெண்ட்மெண்ட் வந்ததற்கு ஒரு காரணம் இருக்கிறது. அது இதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு உட்பட்டுத்தான் நாங்கள் பேசுகிறோம். சில நிமிடங்கள் அதிகமாகப் பேசி இருக்கலாம். அதற்காக விளம்பரத்திற்காகப் பேசுகிறோம் என்று சொல்வது சரியல்ல.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்கி நிகழ்த்தப்பெற்றது.

[1987 நவம்பர் 17]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பராயன் பேசும்போது விளம்பரத்திற்காக சிலவற்றை சேர்த்துக் கூறினார்கள். அவற்றை நான் நீக்கியிருக்கிறேன். அதனால் திரும்பவும் சொல்லவிரும்பவில்லை. அதைத்தான் விளம்பரம் என்று நான் சொன்னேனே தவிர, திரு. சுப்பராயனைச் சொல்லவில்லை. அவருடைய பேச்சின் தன்மையைத் தான் சொன்னேன். அவர் பேசியதை நீக்கி விடச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

திரு. கு. ரமணி : நீக்கியதைப்பற்றி நான் கேட்கவில்லை. விளம்பரத்திற்காக நாங்கள் பேசுகிறோம் என்று நீங்கள் சொல்வது எப்படி சரியாகும்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு பில்லிலே பேசும்போது அதன் ஸ்கோப் தவறி பேசக் கூடாது. அமைச்சரும் ஒரு உறுப்பினர்தான், அவரையும் நான் பாதுகாக்க வேண்டும்.

திரு. கு. ரமணி : இந்தச் சட்டத்தை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அதை ஆதரிக்கிறோம். அதிலே மாறுபாடு இல்லை. ஆனால் விளம்பரத்திற்காக நாங்கள் பேசுகிறோம் என்று நீங்கள் சொல்வது நியாயம் அல்ல. அதோடு படித்து விட்டு பேசுங்கள் என்றால் எதோ நாங்கள் படிக்காமல் இங்கே பேசுகிறோம் என்று பொருளாகிறது. உங்களுக்கிருக்கிற அறிவு எங்களுக்கு இல்லாமல் இருக்கலாம்; ஆனால் படிக்காமல் பேசுகிறோம் என்று நீங்கள் சொல்ல முடியாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சிலர் படிக்காமல்தான் பேசுகிறார்கள். அதைச் சொல்ல வேண்டி தான் இருக்கிறது. அப்படிப் படிக்காமலே பேசுவதினால்தான் சில விவகாரங்களே இங்கே வருகின்றன. அதைத் தவிர்க்கலாம் என்று சொன்னேன் திருமதி. ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கம்முடைய அமைச்சர் அவர்களாலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்த மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். காரணம் பல திட்டங்கள் நாம் கிட்ட வேண்டி இருக்கிறது. பல லட்சக் கூணக்கான வீடுகள் கட்ட வேண்டிய சூழ்நிலையில் திட்டங்கள் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். எதை எளிய மக்களுக்கு

1987 டிசம்பர் 17] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

வாழ்வு கொடுப்பதற்காக, ஏழை எளிய மக்களுக்கு நல்ல வசதி யான வீடுகளை கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக அந்த நிர்வாகத்தின் பொறுப்பிலே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்ற காரணத்தாலே தான் அங்கே நிர்வாக இயக்குநரை நியமிப் பதற்கு நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகையினால் ஏற்கனவே நாம் போட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும். அத்தோடு இன்னும் பல திட்டங்கள் போட வேண்டி இருக்கிறது. பல கோடிக்கணக்கான பேர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டிய சூழ்நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். ஆகவே ஒரு யூனிட்டை போய்ப் பார்க்க வேண்டுமென்றால் செயலாளரோ அமைச்சரோ சென்று பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. ஆகவேதான் ஒரு நிர்வாக இயக்குநரை நியமித்து ஆங்காங்கே ஒடோடிச் சென்று அந்த வேலைகளைப் பார்ப்பதற்காக அந்த நிர்வாக இயக்கு நரைப் போடுவதை எங்களுடைய கட்சியின் சார்பிலே முழு மன தோடு ஆதரித்து இந்த பில்லை எவ்வேற்று என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. ஆ. நடராசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்டமுன்வடிவின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். இங்கே மேலாண்மை இயக்கு நரை நியமிக்க வேண்டும் என்ற சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். வண்டியை யார் ஓட்டுவது என்பது அல்ல பிரச்சினை. வண்டியை முறையாக ஓட்ட வேண்டும் என்பது தான் இப்போது இருக்கிற பிரச்சினை. யார் எம்.டி. யாக வருகிறார்கள் என்பதைக் காட்டிலும், வருகிறவர்கள் ஒழுங்காக நிர்வாகத்தை செய்வார்களா என்பதை நான் சொல்ல வருகிற போது கடந்த காலத்திலே இருந்த பிரச்சினைகளை கட்டிக் காட்டுவது என்னுடைய கடமையாக இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் ஒன்றிரண்டு பிரச்சினைகளைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

தலைவர் அவர்களே இந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் மேலும் விரைவாக, வேகமாகச் செயல்படுவதற்காக எம்.டி. அவர்களை நியமிப்பதாகக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். நான் ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். பல எம்.டி.-க்கள் பல நிர்வாகங்களில் இருந்து வருகின்றார்கள். அவர்களால்

[திரு. ஆ. நடராசன்] [1987 நவம்பர் 17]

நிர்வாகம் சீரழிகிற நிலைமையை நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே இந்த வாரியத்தைப் பொறுத்த வரையில் எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் எடுத்துச் சொன்னதைப்போல என்னுடைய தொகுதியில் பல் வேறு வீட்டுவசதி வாரிய வீடுகள் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருந்து வருவதைப்பற்றி காலையில் கேள்வி நேரத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கேட்டுக்கொண்டேன். அதேபோல வீட்டு வசதி வாரியத்தால் கட்டப்படுகிற வீடுகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற ரிசர்வ் சைட்டுகளில் பள்ளிக்கூடம் கட்டுவதற்குக் கூட பணம் கேட்கிற நிலைமை இருந்து வருகிறது. ரிசர்வ் சைட் என்று விடப்படுகிற இடத்தில் பள்ளிக்கூடம் கட்டுவதற்கு லட்சக்கணக்கான ரூபாய் கேட்கப்படுகிற நிலைமை இருக்கிறது. உதாரணமாக கோவைப்பகுதி என்று ஒரு பகுதி என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிறது. அங்கே உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடம் கட்டுவதற்கும், அதேபோல குறிச்சி ஹவுசிங் யூனிட்டில் ஒரு பள்ளிக்கூடம் கட்டுவதற்கும் ரிசர்வ் சைட் என்று ஒதுக்கப்பட்டும், அதற்கு லட்சக் கணக்கான ரூபாய் வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமாகக் கேட்கப்படுகிறது. எனவே இவற்றை யெல்லாம் மாற்றுவதற்கு எம்.டி.-யை நியமித்தாலும் சரி, யாரை வைத்தாலும் சரி, பணிகளை முறையாகச் செயல்படுத்துவதற்கு ஆக்கப்பூர்வமான காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நான் நினைக்கிறேன்; இன்றைக்கு வந்திருக்கிற சட்டத் திருத்தங்களில் மிக எளிமையானதும், மிகவும் குறைந்த அளவு திருத்தத்தோடு வந்திருக்கிறதுமான சட்ட திருத்தமாகும் இது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. சுப்பராயன் அவர்களும், திரு. ஆறுமுகம் அவர்களும் ஏன் இதற்கு கோபித்துக் கொண்டு போகிறார்கள் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. இந்த சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வருகிறபோது இதிலே காரண காரிய விளக்கத்திலே சொல்லியிருப்பதைப்போல, 1978-ம் ஆண்டு வரையில் இதிலே ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் பொறுப்பிலே இருந்தார்கள். அதற்குப் பின்னாலே அரசு அலுவல் சார்பற்றவர்கள் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால் அவர்களுக்குத் துணை நிற்பதற்கும், முன்பு இருந்ததை விட மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஏறக்குறைய 30 லட்சம்

1987 நவம்பர் 17] [திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

வீடுகள் மூன்று ஆண்டுகளில் கட்ட வேண்டுமென்று அறிவித்து இருப்பதை ஒட்டியும், ஆண்டிற்காண்டு தேவையின் அடிப்படையில் அரசு அலுவலர் குடியிருப்புகள், அதைப்போல பொது மக்களுக்காகக் கட்டப்படுகிற வீடுகள் முன்பு இருந்ததை விட அதிகமாக வேண்டுமென்று பணிகள் நடக்கிற காரணத்தாலும், உலக வங்கியின் குழுவும் ஒரு மேலாண்மை இயக்குநரை நியமிக்க வேண்டுமென்று ஆலோசனை கூறியிருக்கிற அடிப்படையிலும், மற்ற வாரியங்களில் இதுபோன்று மேலாண்மை இயக்குநர் இருப்பதை மனதிலே கொண்டும், இங்கே வீட்டு வசதி வாரியத்திலும் ஒரு மேலாண்மை இயக்குநர் நியமிக்கப்படுகிறார். ஏற்கனவே இருக்கிற 1961-ம் ஆண்டு சட்டத்திலே இந்தத் திருத்தத்தை கொண்டு வருகிறோம். அவ்வளவுதான். இதை ஏற்றுக்கொண்டு ஆதரித்த, அத்தனை சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மற்ற குறைபாடுகளைப் பேசுவதாக இருந்தால், தொகுதியில் நடைபெறவேண்டிய வீட்டு வசதி வாரியப் பணிகளாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது வீட்டு வசதி வாரியப் பணிகளில் ஏதாவது குறைபாடுகள் இருந்தாலும் சரி, அவற்றைக் கூறவேண்டுமென்று நினைப்பார்களானால் அதற்கு ஏராளமான வழிமுறைகள் இருக்கின்றன. கேள்விகள் மூலமாக பதில் பெறலாம். ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம், கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் போன்றவற்றில் பேசலாம். அதைப்போல மானியக் கோரிக்கையில் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கலாம். இப்படிப் பல்வேறு வாய்ப்புகள் மூலமாகத் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொன்னால் அரசாங்கத்தின் பதிலை நாங்கள் சொல்லவும் வாய்ப்பாக இருக்கும். சட்டமுன்வடிவில் தாங்கள் சொன்னதைப் போல வேறு விவாதங்களுக்கு வாய்ப்பில்லை. ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லியிருக்கிறதைப் போல ஏதாவது குறைபாடுகள் இருக்குமானால் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிற அடிப்படையில் அவற்றையெல்லாம் நிவர்த்தி செய்ய நடவடிக்கையெடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை ஏற்று, நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மாநில வீட்டுவசதி வாரிய (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 43/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற வேண்டும்.”

[பேரவைத் தலைவர்] [1987 நவம்பர் 17]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவு 2 முதல் 47 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மாநில வீட்டுவசதி வாரிய (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன் வடிவு எண் 43/1987) நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்டமுன் வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

(மாலை 6-00)

(ஆஆ) தமிழ்நாடு திரைப்படங்கள் (முறைப்படுத்துதல்) மூன்றாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு, 1987.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு திரைப்படங்கள் (முறைப்படுத்துதல்) மூன்றாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு * (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 44/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 1987 ஆம் ஆண்டு திரைப்படங்கள் (முறைப்படுத்துதல்) மூன்றாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 44/1987)-ம் 1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு காணொளிப்

* 12—11—1987 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

1987 நவம்பர் 17] [பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

(வீடியோ) பேழைப் பதிவுக் கருவிகள் V.C.R. மூலமாக தொலைக் காட்சித் திரையில் திரைப்படங்கள் திரையிடப்படுவதை (முறைப்படுத்துதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 53/1987)-ம் சேர்த்து ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெறுகின்றன. உறுப்பினர்கள் இரண்டு சட்ட முன்வடிவுகளின் மீதும் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கலாம்.

டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் திரைப்படத் துறை, கலைத் துறை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற சூழ்நிலையில் அதைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தோடு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற சட்டத் திருத்தமாகும் இந்தத் திருத்தம். 1984 ஆம் ஆண்டு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தபோதே, தமிழகத்தினுடைய முதல்வர், தமிழக மக்களின் நம்பிக்கையைப் பெற்றிருக்கிற சரித்திர நாயகன், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், இந்த நாட்டின் பண்பாட்டையும், கலாசாரத்தையும், நாகரீகத்தையும், மொழி வளர்ச்சியையும் கலைத்துறையின் மூலமாக நாட்டுக்குச் சொல்வதுதான் சாலச்சிறந்த ஒன்றாகும் என்ற அடிப்படையிலே இந்தக் கலைத்துறைக்கு என்னென்ன சங்கடங்கள் ஏற்பட்டாலும் அந்தச் சங்கடங்களைத் தீர்த்து வைப்பதிலே தலையானவராக இருந்து செயல்படுகிறார் என்ற நம்பிக்கையிலேதான் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திற்கு வழிகாட்டுகிற விதத்தில், 1984 ஆம் ஆண்டு இந்தச் சட்டத்தை முதன் முறையாகக் கொண்டுவந்தார்கள். அதிலேயிருக்கிற கடுமை போதாது என்று, இன்றைக்கு முன்றாண்டுக்காலம் கழித்து—தமிழ்நாட்டில் இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக எடுக்கப்பட்டு இருக்கிற நடவடிக்கைகளின் மூலமாக ஓரளவிற்கு வீடியோ திருட்டுகள் குறைக்கப்பட்டு இருந்தாலும் முழுமையாகத் திரைப்படத்துறைக்கு பாதுகாப்பு ஏற்படவில்லை என்பதை உணர்ந்துதான் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். என்னதான் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தாலும், இந்தச் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துகிற அதிகாரிகள் அதிலே கடுமை குறைவாக நடந்து கொள்வதாலும் அதிலே இருக்கக்

[டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்] [1987 நவம்பர் 17]

கூடிய சலுகைகளைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, சட்டத்தை உடைப்பதுபோல் உடைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதால் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

கடந்த மூன்றாண்டுக் காலத்தில் இப்போதுதான் தூத்துக்குடியில் ஒருவர் கைது செய்யப்பட்டு, இதனால் அவர்கள் பாதிப்புக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். இதனால் திரைப்படத்துறைக்கு ஒரு வலுவான ஆதரவு கிடைத்திருக்கிறது என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை உணர்ந்துதான் தமிழக முதல்வர் அவர்கள் இதிலே திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள்.

இன்றைக்கு இந்தத் திருத்தங்களோடு கூடிய இந்தச் சட்டத்தை நான் ஏன் முழுமையாக ஆதரிக்கிறேன், வரவேற்கிறேன் என்றால், இன்றைக்கு திரைப்படத்துறையில் பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்களைப் போட்டு திரைப்படம் எடுப்பவர்கள், அது வெளியே வந்து நாட்டு மக்களுக்குச் சென்று அடைவதற்கு முன்னால், திரைப்படத்துறையிலே உள்ளவர்களுக்குச் சேர வேண்டிய பணம் சேருவதற்கு முன்னால், வீடியோ மூலமாக மக்களுக்குச் சென்றடைகிற காரணத்தால், மிகப் பெரிய இழப்பிற்கு அவர்கள் உள்ளாகிறார்கள். அதனால் திரைப்படத்துறையிலே பணியாற்றுகிற தொழில் துட்ப வல்லுநர்கள், பல லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இதைத்தான் ஸ்பீலிம் சேம்பர் கூட்டத்திலேகூட இயக்குநர் பாக்கியராஜ் போன்றவர்கள் எல்லாம் கூறியிருக்கிறார்கள்.

இன்றைக்கு கர்நாடக மாநிலத்திலே இருப்பதைப்போல சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும். கர்நாடக மாநிலத்திலே எப்படியிருக்கிறது என்றால் பிறமொழிப் படங்களை வீடியோ மூலம் நாட்டு மக்களுக்குக் காட்டலாம், வீடியோ வைத்துக் கொள்ளலாம், ஆனால் கன்னட மொழிப் படத்தை மட்டும் வீடியோ மூலம் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது; வீடியோ மூலம் அந்தப் படத்தை எடுக்க உரிமையாளர்களுக்குக் கூட உரிமை தரக்கூடாது என்று சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

1987 நவம்பர் 17] [டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்]

இதனால் ஒட்டுமொத்தமாக கர்நாடக மாநிலத்திலே கன்னட மொழிப் படம் வீடியோ கேசட் மூலமாக பதிவு செய்யப்பட்டு தரப்படுவதில்லை, காட்டப்படுவதில்லை. இதனால் அந்த மாநில மொழிப் படங்களுக்கு முழுப் பாதுகாப்பு ஏற்படுகிறது. அதைப் போல இந்தியிலே எடுக்கப்படுகிற படமாக இருந்தாலும் சரி, ஆங்கிலத்திலே எடுக்கப்படுகிற படமாக இருந்தாலும் சரி, அந்தப் படங்கள் எல்லாம், அந்தந்த மாநிலங்களிலே ஓடி, அவர்களுக்குப் போதுமான நிதியைப் பெற்றுத் தந்ததற்குப் பின்னாலேதான், நமக்கு வந்து சேருகின்றன. இப்படிப்பட்ட படங்கள் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு வந்து ஒடுவதால், அவைகள் எந்தப் பெரிய பாதிப்பையும் இந்தத் திரைப்படத் துறையில் ஏற்படுத்திவிட முடியவில்லை. ஆனால் இந்த மாநிலத்திலே, இந்த மாநில மொழியிலே எடுக்கப்படுகிற படங்கள் வீடியோ மூலம் போகிற போது, இந்தப் படத்தை எடுத்த உரிமையாளர்களுக்கும், பட விநியோகஸ்தர்களுக்கும் மிகப் பெரிய பாதிப்பை ஏற்படுத்தி விடுகிற காரணத்தால், இந்தச் சட்டத்தைக் கடுமையாக ஆக்குவதைவிட, முழுமையான ஒரு சட்டமாக, முழுமை பெற்ற ஒரு சட்டமாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும், தமிழ்நாட்டில் தமிழில் எடுத்து வெளியிடப்படுகிற படங்களை வீடியோ மூலம் காட்ட உரிமை தரக்கூடாது, காட்டவும் கூடாது என்று சொல்லி, ஒரு நிர்ணயமான சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் மூலமாக மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதனாலே ஒட்டுமொத்தமாக வீடியோவுக்கு நான் எதிரி என்று சொல்ல விரும்பவில்லை. வீடியோ கேசட் வைத்து நடத்துபவர்கள் ஒட்டுமொத்தமாக இந்த நாட்டுக்கு சேவை செய்யவில்லை என்று நான் சொல்லமாட்டேன். 1984 ஆம் ஆண்டு நாட்டு மக்கள் மத்தியில் தமிழக முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அமெரிக்காவில் இருந்தபோது அவர் எப்படி இருக்கிறார் என்பதைப்பற்றி மிகத் தவறான தகவல்களை எல்லாம் தந்தார்கள். இந்த நாட்டு மக்கள் மத்தியில் மிகப் பெரிய விளம்பரத்தைச் செய்தார்கள். அவர் நன்றாக இல்லை, நாட்டுக்குத் திரும்பமாட்டார் என்ற அளவுக்கு எல்லாம் செய்திகளைச் சொன்னார்கள். இல்லை, இல்லை மிக நன்றாக இருக்கிறார்

[டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்] [1987 நவம்பர் 17]

நாயகர் திரும்புவார், நலமோடு வருவார் என்று அன்றைக்கு செய்தித் துறை அமைச்சராக இருந்த அண்ணன் திரு. ஆர்.எம்.வி. அவர்கள் வீடியோ கேசட் மூலமாக நாட்டு மக்கள் மத்தியில் அதைப் பரப்பி தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் அவர்களைப் பற்றி ஒரு உண்மையான தகவலைத் தருவதற்காக இந்த வீடியோ கேசட்டுகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. * * வீடியோ, வெளி நாட்டிலே நடைபெறுகிற நிகழ்ச்சிகளை நம் நாட்டுக்குத் தகவலாக தெரிவிப்பதற்குப் பயன்படுகின்றன. ஆகவே அதை எல்லாம் வரவேற்கலாம்.

ஆனால் அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு இந்தச் சட்டத்திற்கு உள்ளிட்டப் பகுதியாக இல்லாவிட்டாலும்கூட இதோடு ஒன்றி இருக்கிற பகுதியாக இருக்கிற காரணத்தால் பேசுகிறேன். ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் தொலைக்காட்சி நிலையத்தால் 2-வது சானலை ஆரம்பித்திருப்போது அதை அந்த அந்த மாநில சர்க்காரின் உரிமைக்கு விட வேண்டும். மாநில சர்க்கார் நிர்வாகத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று மாநில சர்க்கார்கள் எல்லாம் கேட்டதை எல்லாம் மத்திய அரசு நிராகரித்து இருக்கிறது. அதை அருள்கூர்ந்து வாய்ஸ் வாங்கிக்கொண்டு அந்த அந்த மாநிலத்திற்கு அந்த 2-வது சானலை ஒதுக்கவேண்டும். அதற்கு என்று, மாநிலத்திற்கு என்று தனியாக ஒரு நிர்வாகக் குழுவை ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக . . . (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: டி.வி. தரும் தகவல் என்று பேசியதை நீக்கிவிடும்படி உத்தரவிடுகிறேன். வீடியோவைப்பற்றி மட்டும் பேசுங்கள்.

டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்: காரணம் வீடியோவைப்பற்றித் தான் சொல்லுகிறேன். தொலைக்காட்சி நிலையத்தின் மூலமாக மத்திய அரசாங்கம், அவர் மட்டும்தான், அவருடைய ஆட்சியினுடைய திட்டங்கள், அவருடைய ஆட்சியினுடைய தன்மைகள் பற்றி மட்டும்தான் சொல்ல முடியும் என்ற நிலை இருக்கும்போது மாநில அரசுக்கு உரிமை இல்லாமல், மாநில அரசினுடைய எண்ணத்திற்கு 2-வது சானலை விடுமாறு அனைத்து மாநில முதலமைச்சர்களும் (குறுக்கீடு) வீடியோ மூலம் செய்திப் படமாக ஆக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவதற்காக வருகிறேன். முழுமையும் கேட்டுவிட்டு அதிலே பொருள் இருக்கிறதா

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டுள்ளது.

1987 நவம்பர் 17] [டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்]

என்பதைப் புரிந்துகொண்ட பின்னால் அதைப்பற்றிப் பேசலாம். (குறுக்கீடு) ஏன் வீடியோ தேவை என்பதைப் பற்றி பேசுகிறேன். (குறுக்கீடு) வீடியோ எதற்காகத் தேவை என்றால் மத்திய அரசு அதிகாரத்திலுள்ள தொலைக்காட்சியின் மூலமாக மாநிலத்தினுடைய திட்டங்கள், அதனுடைய ஆட்சியின் தன்மைகளை வெளிப்படுத்துவதற்கு, பரப்புவதற்கு வழி இல்லாத நிலையில் இரண்டாவது சான்றையும் அனுமதிக்காதபோது வீடியோ மூலமாக தமிழக அரசும் அந்த அந்த மாநில அரசுகளும் தனியாக அவர்கள் வீடியோ கேசட் மூலமாக ஆட்சியின் திட்டங்களையும், மொழியின் தன்மைகளையும் இந்த நாட்டின் வளத்தைப் பற்றியும் நாட்டுக்குச் சொல்லுவதற்குப் பயன்படுத்தலாம் இந்த வீடியோ மூலம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அதற்காகத்தான் சொல்ல வந்தேன். முழுமையாகக் கேட்ட பின்னால்தான் அதிலே நியாயம் (குறுக்கீடு) ஆக அந்த அளவுக்குப் பயன்படுத்துவதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கோ. வீரய்யன்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் டி.வி.யினுடைய 2-வது சானல் மாநிலத்திற்கு வேண்டும் என்று கேட்கிறாரா? வீடியோவினுடைய 2-வது சானல் வேண்டும் என்று கேட்கிறாரா என்று நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் கவனிக்க வேண்டும். சொன்னால் நீங்கள் கோபித்துக்கொள்கிறீர்கள். அவர்களே நல்ல விளக்கமாகப் பேசிவிட்டார்கள். அதை அவர்களும் ஒத்துக்கொண்டார்கள். நீங்கள் உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) டி.வி.யில் அனுமதிக்கவில்லை என்பது பேக்ட். அதனால் வீடியோ மூலம் ஸ்டேட் கவர்ன்மெண்டு புரோகிராமை எல்லாம் போட வேண்டும் என்று அரசாங்கத்திற்கு ஒரு ஆலோசனையாகச் சொல்லுகிறார். நீங்கள் முதலில் சொன்னது கரெக்ட். அதை ஏன் சொல்லுகிறேன் என்பதை மிகவும் தெளிவாக விளக்கமாக விளக்கிவிட்டார் திரு. இராமலிங்கம். ஆகவே திரு. இராமலிங்கம் அவர்கள் தொடர்ந்து பேசுங்கள்.

டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வீடியோவை நடத்துகிறவர்கள், வீடியோவை எடுத்து நாட்டுக்குத் தருகிறவர்கள் சினிமாப்

[திரு. கே. பி. இராமலிங்கம்] [1987 நவம்பர் 17]

படத்தை மட்டும்தான் எடுத்து நாட்டுக்குத் தந்து சம்பாதிக்க வேண்டும் என்ற அவசியத்தில் இல்லாமல் குழந்தைகளுக்குப் படிப்பை சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு அல்லது கல்லூரிக் கல்வியைக் கொண்டு வந்து சொல்லுவதற்கு, அன்றாட விஞ்ஞானத் துறையில் ஏற்படுகிற மாற்றங்களை எல்லாம் நாட்டு மக்களுக்குச் சொல்லுவதற்காகப் பயன்படுத்துவதற்காக அந்த வழி முறைகளில் செய்வதற்காக உதவ வேண்டும். அதற்கு அரசாங்கம்கூட அவர்களுக்கு நிதியினைத் தந்து அதைச் செயல் ஆக்கலாம். இன்றைக்குத் தொலைக்காட்சி நமக்கு உதவாதபோது, தொலைக்காட்சி நம்முடைய நாட்டுக்கு, நம்முடைய மொழிக்கு நம்முடைய இனத்திற்கு, நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு உதவிகரமாக இல்லாதபோது இந்த வீடியோ மூலமாக பல்வேறு உண்மைச் செய்திகளை வெளிநாட்டிலிருந்து வருகிற செய்திகளை, வீர இளைஞர்கள் பற்றியும், அவர்கள் ஆற்றியிருக்கிற செயல்கள் பற்றியும் மக்களுக்குச் சொல்லுவதற்கும், அதைத் தலைமை தாங்குகிற ஒரு தன்னலம் அற்ற தியாகிகளைப் பற்றியும் ஒழுங்கான பிரச்சாரத்தைச் செய்வதற்கு இந்த வீடியோவைப் பயன்படுத்தலாம் என்று சொல்லி இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை வரவேற்று அமர்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

(இரவு 6-10)

திரு. எம். செல்லமுத்து: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1987 ஆம் ஆண்டு . . . (குறுக்கீடு).

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சியினுடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் செல்லமுத்து அவர்கள் பேச்சைத் துவங்கியதற்குப் பிறகு நான் இடையில் பேசுகின்ற நிலை ஏற்பட்டதற்காக வருந்துகிறேன். ஆனாலும் முறைப்படி பேசுவதற்கு தங்கள் அனுமதி பெற்றுப் பேசுகிறேன். இங்கே நம்முடைய அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த சகோதரர் திரு. இராமலிங்கம் அவர்கள் பேசுகின்றபோது இந்த விஞ்ஞான யுகத்திலே வீடியோ எந்த அளவிற்கு இன்றியமையாதது, தவிர்க்க முடியாதது என்பதை எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

* *

என்று நம்முடைய மாண்புமிகு

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1987 நவம்பர் 17] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது வரவேற்கத் தகுந்த கருத்துத்தான். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இன்னொரு உறுப்பினர் பேசியதற்கு நீங்கள் நோக்கம் கற்பிக்கக் கூடாது. அவர் அப்படிப்பட்ட நோக்கத்தில் பேசவில்லை என்று சொல்கிறார். அவ்வாறு இருந்தால், அந்த நோக்கத்தில் அவர் பேசினார் என்ற அந்த ஒரு வரியை எடுத்து விடலாம்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு அரசாங்கத்தினுடைய ஆதரவாக ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் வீடியோவை, கருத்துக்களைச் சொல்லப் பயன்படுத்தலாம். ஒரு அரசாங்கத்தினுடைய தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டி மக்கள் மத்தியிலே ஒரு எழுச்சியை ஏற்படுத்துவதற்கு எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் வீடியோவைப் பயன்படுத்தலாம். சமூக சீர்திருத்தத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வதற்கு வீடியோவைப் பயன்படுத்தலாம். விஞ்ஞானக் கருத்துக்கள், அதுபோன்று பல்வேறு கருத்துக்களின்மூலம் அறிவு வளர்ச்சிக்கு வீடியோ துணையாக இருப்பதை இந்த யுகத்திலே யாரும் தவறு என்று வாதிட மாட்டார்கள். எனவே அந்த அடிப்படையில் நான் இதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இங்கே கூட நம்முடைய அரசாங்கம் ஒரு சட்டம் போட்டிருக்கிறது. வீடியோ படம் காட்டவேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு என்னென்ன இருக்க வேண்டுமென்ற விதிகளை எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். Copyrights from the Owne அதாவது எந்தப் படம் எடுக்கப்படுகிறதோ, அந்தப் படத்தினுடைய 'காப்பிரைட்டை' ப்ரொட்யூசரிடமிருந்து வாங்க வேண்டும். அவருடைய 'consent letter' அதாவது சம்மதக் கடிதம் பெற்றிருக்க வேண்டும். அதுமட்டுமல்லாமல் அது 'சென்சார்' செய்யப்பட்டதாக இருக்கவேண்டும்; தணிக்கை செய்யப்பட்டதாக இருக்கவேண்டும்.

அதுமட்டுமல்லாமல், அரசு அதைக் காட்டுவதற்கு அனுமதிக்க வேண்டும். உதாரணமாக இந்தத் துறையின் அமைச்சரவர்கள் இருக்கிறார்கள். சிலர் படம் எடுத்து அதைப் போடுகிறார்கள். பொது அமைதிக்கு ஆபத்தானது, அதைப் போடக்கூடாது, தணிக்கை கிடையாது என்று சொல்லிவிட்டால், அது சரி என்று ஒருவர் எடுக்கிற படத்தை அமைச்சர் அவர்கள் விருப்பு வெறுப்

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1937 நவம்பர் 17]

புக்கு உட்பட்டு, அவருடைய கருத்திலே அது பொது அமைதிக்கு ஆபத்து என்று சொல்வார்களேயானால், அதைச் சட்டப்படி வீடியோவில் போட முடியாது. ஆகவே இவைகள் எல்லாம் சட்டமீறல் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது ஏற்கெனவே இந்த அவையில் விவாதிக்கப்பட்டது. நான் அந்த சர்ச்சைக்குள் போக விரும்பவில்லை. ஆக சட்டபூர்வமாக வீடியோ காட்டுவதிலே தப்பில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. நான் பேசுகிற போது இதே சபையில் சொன்னேன். 'கன்சென்ட்' லெட்டர் வாங்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இங்கிலீஷ் படம் இங்கே போடுகிறார்கள். இதற்குப் போய் எப்படி 'கன்சென்ட்' வாங்குவது என்று கேட்டேன்.

அதுபோலவே பல்வேறு பிரச்சினைகளை எல்லாம் இப்போது திரும்பவும் பேச வேண்டிய அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன். ஆனாலும் மொத்தத்தில் சட்டபூர்வமாக வீடியோ காட்டப்படுவதை யாருமே எதிர்க்கவில்லை. சட்டப்படி வீடியோ லைப்ரரி நடத்தப்படுவதை யாரும் தப்பு என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் இப்போது பிரச்சினை என்பது இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதற்கு அடிப்படைக் காரணமே, திருட்டு வீடியோக்கள் இன்றைக்கு நாடு முழுவதும் இருக்கின்றன. அது ஒழிக்கப்பட வேண்டும். சூறிப்பாக சினிமா துறை. நம்முடைய சினிமா துறையைப் பொறுத்தவரையில், படத் தயாரிப்பாளர்கள் மட்டும் இந்தத் திருட்டு வீடியோக்களினால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று கருத முடியாது. பல இலட்சம் போட்டு அவர்கள் படம் எடுக்கிறார்கள். அவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். நடிகர்கள், நடிகைகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, அதே நேரத்தில் இந்த சினிமா இண்டஸ்ட்ரிசில் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் பிழைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே இந்த படம் எடுக்கக்கூடிய சினிமா, இங்கே இந்த திருட்டு வீடியோக்களினாலே மிகப் பெரிய நஷ்டத்திற்கு உள்ளாகிறது. கலைத் துறை மிக முக்கியமான துறை. ஒருமுறை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள், 2, 3 சினிமாப் படங்களுக்கு கதை வசனம் எழுதினால் நன் திராவிட நாடே வாங்க முடியும் என்று சொன்னார்கள். அந்த அளவிற்கு அது ஒரு மாஸ் மீடியா, மக்களிடத்திலே கருத்துக்கள் போய்ச் சேருகின்ற இடம். அதை சினிமாத்துறை பாதிக்கப்படாமல் திருட்டு வீடியோ ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது.

[1987 நவம்பர் 17] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

இரண்டாவது சினிமா தியேட்டர்கள் இன்றைக்கு மிகப் பெரிய அபாயகரமான கட்டத்திலே இருக்கின்றன. திருட்டு வீடியோக்கள் உலவுகின்ற காரணத்தினாலே பல தியேட்டர்கள் இன்றைக்கு மூடப்படுகின்ற நிலைமைகளை நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். உதாரணமாக கோலாலம்பூர், சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளுக்குப் போய் வருபவர்களுக்குத் தெரியும். அங்கே அதிகமாக சினிமா தியேட்டர்களே கிடையாது. சினிமாவே பார்க்க முடியாது தியேட்டர்களில். காரணம் அவர்கள் இந்தத் திருட்டு வீடியோக்கள் மூலமாக அவர்கள் வீடுகளிலே பார்க்கிறார்கள். சிங்கப்பூரிலே 4, 5 தியேட்டர்கள்தான் நான் பார்த்தேன். கோலாலம்பூர், மலேசியா முழுவதும் தியேட்டர்களே கிடையாது. பெரும் அளவிற்குக் கிடையாது. எல்லாம் மூடிக் கிடக்கின்றன. ஆகவே இதற்குக் காரணம் திருட்டு வீடியோக்கள்தான். சிங்கப்பூரில் என்ன நிலைமையோ, மலேசியாவில் என்ன நிலைமையோ அதேபோன்ற நிலைமை இங்கே தமிழ்நாட்டிலே வந்துவிடுகின்ற அபாயம் இருக்கிறது. காரணம் இந்த திருட்டு வீடியோக்களினால். எனவே இந்த அரசாங்கம் திருட்டு வீடியோக்களை ஒழிக்க வேண்டும் என்பதற்காகக் கொண்டு வருகின்ற சட்டம் சரியாக இருக்க வேண்டும். நடைமுறையிலே அமுல்படுத்தப்பட வேண்டியதாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் இதுவரைக்கும் அரசாங்கம் இதிலே சரியான கவனம் செலுத்தியிருக்கிறதா என்றால் கிடையாது. அன்றாடம் திருட்டு வீடியோப் படம் ஒடிக்கொண்டுதான் இருக்கிறது.

அண்மையிலே மனிதன் என்ற ஒரு படம். அதை எப்படி திருட்டு வீடியோவாக எடுத்தார்கள் என்பதை எல்லாம் அந்த படத் தயாரிப்பாளரே கண்டு பிடித்தார். அரசாங்கம் கண்டு பிடிக்கவில்லை. அரசாங்கத்தின் சட்டமும் கண்டுபிடிக்கவில்லை. அமைச்சரிடத்திலே புள்ளிவிவரம் இருக்கும். நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே சட்டம் கொண்டு வந்ததற்குப் பிறகு எத்தனை திருட்டு வீடியோக்களை கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள்? அந்தப் புள்ளிவிவரம் இருந்தால் சொல்லுங்கள். எத்தனை திருட்டு லைப்ரரிகளை நீங்கள் கண்டு பிடித்து வழக்கு போட்டு இருக்கிறீர்கள்? அதிலே தண்டனை அடைந்தவர்கள் எத்தனை பேர்கள்? நீங்கள் ஏற்கனவே கொண்டு வந்த சட்டம் உண்மையான நோக்கத்தோடு கொண்டுவரப்பட்ட சட்டமாக— எப்பெக்ட்டிவ் என்போர்ஸ்மெண்ட்டாக இருக்குமானால் நிச்சய

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1987 நவம்பர் 17]

மாக இந்த அளவிற்கு எண்ணிக்கையில் திருட்டு வீடியோக்கள் வளர்ந்து கொண்டே இருக்காது. எனவே அதை செக்-அப் செய்வதற்கு ஒரு சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். சகோதரர் இராமலிங்கம் அவர்கள் பெங்களூரைச் சட்டிக்காட்டினார்கள். கர்நாடகத்திலே திருட்டு வீடியோக்கள் கிடையாது. மீகர் பெர்சன்ட்டேஜ் வேண்டுமானால் இருக்கலாம். ஆனால் எனக்குத் தெரிந்த அளவிலே, திருட்டு வீடியோக்கள் அங்கே இல்லாத அளவிலே சூழ்நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அதுபோன்ற சட்ட சீர்திருத்தத்தை நீங்கள் ஆராய்ந்து கொண்டுவர வேண்டும். இதற்கு முன்பு ஒரு வீட்டிலே திருட்டு வீடியோ இருக்கிறதா இல்லையா என்று பார்க்கின்ற அதிகாரத்தை அசிஸ்டெண்ட் கமிஷனரிடம் கொடுத்திருந்தீர்கள். கிராமங்களிலே டி.எஸ்.பி., கையிலே கொடுத்திருந்தீர்கள். ஆனால் இப்போது அந்த அதிகாரத்தை யாரிடம் கொடுக்கிறீர்கள் என்றால் இன்ஸ்பெக்டர் ஆஃப் போலீஸ்—ஒரு இன்ஸ்பெக்டரிடம் கொடுக்கிறீர்கள்.

உதாரணமாக சென்னையிலே இருக்கும் பெரும்பான்மையினர் டி.வி. வைத்திருக்கிறார்கள். அதில் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். திடீரென்று எத்தனை மணிக்கு வேண்டுமானாலும் இந்த இன்ஸ்பெக்டர், வீட்டுக் கதவைத் தட்டி, உங்கள் வீட்டிலே திருட்டு வீடியோ இருக்கிறதாமே, வீ. சி. ஆரிலே சட்டவிரோதமாக நீங்கள் படம் பார்க்கிறீர்களாமே, எனவே உங்களை நான் கைது செய்கிறேன் என்று சொல்லி, அவர்களை மிரட்டி, அதற்கு ஏதாவது லஞ்சமாகக் கொடுங்கள் என்று கேட்டு பயமுறுத்துகின்ற வாய்ப்பு இருக்கிறது. இது போன்ற தவறான காரியங்களில் இரவு ஒரு மணிக்கோ அல்லது இரண்டு மணிக்கோ குடும்பம் உள்ள வீடுகளில் அத்துமீறி போலீஸ்காரர்கள் உள்ளே நுழைவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது; லஞ்சம் வாங்குவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது; அவர்களை மிரட்டுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. எனவே கரப்ஷன் அண்டு மிஸ்யூஸ் ஆரீப் பவர் என்பது ஏ.சி. அல்லது டி.சி. கையிலே இல்லாமல் அதை காவல் துறையிலே உள்ள இன்ஸ்பெக்டர்கள் கையிலே நீங்கள் கொடுப்பதினால்—நான் காவல்துறையைச் சேர்ந்த எல்லா இன்ஸ்பெக்டர்களையும் தவறானவர்கள், குற்றவாளிகள் என்று சொல்லவில்லை, நான் அவர்களுடைய உரிமைக்காக இந்த அவையிலே குரல் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு இயக்கத்தைச் சார்ந்தவன் — அந்த அபாயம் இருக்கிறது என்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது.

1987 நவம்பர் 17] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

ஆகையினால் அந்த அபாயத்திலிருந்து மக்களுக்கு பாதுகாப்பு வேண்டும். அதே நேரத்தில் திருட்டு வீடியோக்கள் ஒழிக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு அரசாங்கம் நல்ல ஆலோசனையை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே இன்னும் ஒன்றை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அஃபென்ஸ் என்று சொல்லி இந்த குற்றம் செய்பவர்களுக்கு இரண்டாண்டு சிறைத்தண்டனை, 5,000 ரூபாய் அபராதம் என்று கொடுத்து இருக்கிறீர்கள். ஆனால் ஒன்றை மட்டும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். துணைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டம் போட்டுவிட்டதனால், திருட்டு வீடியோக்களை ஒழித்துவிட்டோம் என்ற முடிவிற்கு வந்து நீங்கள் பாராட்டு பெற முடியாது. சட்டத்தின் மூலமாகவே எல்லா காரியங்களையும் சாதித்துவிட முடியாது. இன்னும் சொல்லப்போனால், இந்த நாட்டிலே பலர் பத்தினிகளாக இருப்பதற்குக் காரணம், பல தாய்மார்கள் கற்புக்கரசிகளாக இருப்பதற்குக் காரணம், போலீஸ் காரர்களுக்குப் பயந்து கொண்டு அல்ல. சட்டத்திற்குப் பயந்து கொண்டு அல்ல. ஒழுக்கமாக, கற்புக்கரசியாக வாழ்வது ஒரு ஒழுக்கம் என்ற காரணத்தினால்தான். அதேபோல்தான், சட்டத்தினால் மட்டும்தான்—சட்டம் போட்டுத் தடுக்கிற கூட்டம் தடுத்துக் கொண்டே இருக்கிறது என்று சொல்வதைப் போல, ஒரு புறத்திலே சட்டத்தினைப் போட்டுவிட்டு, அந்தச் சட்டத்தை சரியாக அமல்படுத்தாமல், உங்களுடைய அதிகாரிகள் சரியாக அமல்படுத்தாமல். அரசாங்கம் சரியாக அமல்படுத்தாமல் இருக்குமேயானால், எதிர்பார்க்கிற பலன் கிடைக்காமல் போய்விடும்.

(இரவு 6-20)

ஆகவே, திருட்டு வீடியோக்கள் ஒழிக்கப்படுகின்ற முயற்சியில் கொண்டு வரப்படுகிற இந்தச் சட்டம் மனப்பூர்வமாக நடக்க வேண்டும், முறையாக நடக்கவேண்டும், அதிகார துஷ்பிரயோகத்திற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது. திருட்டு வீடியோக்கள் ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கருத்து. இந்தக் கலைத்துறையிலே ஒரு காலத்திலே மிகச் சிறப்பு பெற்று விளங்கியவர் நமது முதலமைச்சராக இருக்

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1987 நவம்பர் 17]

கிறார். கலைத்துறை இப்படி சீரழிந்து போவதை அவர் அனுமதிக்கக்கூடாது. நாம்தான் இல்லையே, எக்கேடு கெட்டும் போகட்டும். . .

(மணியடிக்கப்பெற்று, அடுத்த உறுப்பினர் பேச அழைக்கப் பெற்றார்.)

* திரு. எம். செல்லமுத்து : மாண்புமிகு பேரவையினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சினிமா, வீடியோக்கள் திருத்தச் சட்டத்தின்மீது மார்க்கெட் கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பில் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய சட்டத்தில், சினிமா பார்ப்பவர்களுக்கும், மற்றைய பொதுமக்களுக்கும் நன்மை பயக்கக்கூடிய முறையில், இந்தச் சட்டத்திருத்தம் கொண்டு வரப்படுவதாகவும் அதேபோல் உரிமை மாற்றம் செய்கிறபோது, இரு சாராரும் சேர்ந்து மனுச் செய்யவேண்டும் என்ற வகையில் திருத்தம் கொண்டு வரப்படுவதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அந்த வகையிலே இந்தத் திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்தாலும், இன்றைக்கு சினிமா பார்க்கக்கூடிய மக்களுக்கு, படம் பார்க்கின்றபோது, நல்ல வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக இல்லை. அதன் காரணமாகத் தான் இந்தத் திருத்தச் சட்டம் இப்போது கொண்டு வரப்பட்டதாக, இந்தச் சட்டத்தினுடைய நோக்கம் கூறுகின்றது. குறிப்பாக, இன்றைக்கு சினிமா பார்ப்பவர்களுக்கு நல்ல இட வசதி கிடையாது. நகரங்களிலே, பெரிய, பெரிய தியேட்டர்களிலேதான் ஓரளவு வசதிகள் இருக்கின்றனவே தவிர, கிராமப்புறங்களானாலும் சரி, சிறு நகரங்களானாலும் சரி, பேரூராட்சிகளானாலும் சரி, அங்குள்ள திரையரங்கங்களுக்குச் சென்றால், அங்கு இருக்கிற இருக்கைகளை எல்லாம் பார்க்கிறபோது, மூட்டைப்பூச்சித் தொல்லை இருக்கிறது. அங்கே உள்ளபடியே இடவசதிகளுக்கான நல்ல இருக்கைகள் இல்லை. அது மட்டுமல்ல, தரையிலே உட்கார்ந்து பார்க்கிறபோது, அங்கே கிராமங்களிலே இருக்கக்கூடிய திரையரங்குகளில் தரைகள் எல்லாம் புழுதியாக இருக்கின்றன. அதிலே முதல் ஷோ பார்க்கிறவர்கள் எச்சில் துப்புகிறார்கள். . .

1987 நவம்பர் 17]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: வீடியோக்களைப் பற்றிய பில் இது. நீங்கள் சொல்லுகின்றவைகளை, கலெக்டரிடம் எழுதிக் கொடுத்தால் நடவடிக்கை எடுப்பார். பில்லின் மீது பேசுங்கள். (குறுக்கீடு)

திரு. எம். செல்லமுத்து: 3-வது திருத்தச் சட்டத்திலே, பொது மக்களுக்கு வசதி கொடுப்பதற்கும் என்றுதான் திருத்தமே சொல்கிறது. வீடியோக்களுக்கு வேறு. இந்தத் திருத்தச் சட்டத்திலே மக்களுக்கு வசதி இல்லை என்று சொல்கிறபோது, நம்முடைய வணிகவரித்துறை அமைச்சர், “இரண்டாயிரம் திரையரங்குகளுக்கு மேல் தமிழகத்தில் இருக்கிறது, ஏறத்தாழ 5 இலட்சம் மக்களுக்கு மேல் ஷோ பார்க்கிறார்கள்” என்று சொன்னார்கள். ஆனாலும் இன்றைக்கு திரையரங்குகளிலே பார்க்கிற போது புழுதியாகவும், இருக்கைகள் சரியானபடி இல்லாமலும், சுகாதாரக் கேடுகள் உள்ளதாகவும், மிகவும் மோசமான அளவில் இருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் கண்காணிக்கக்கூடிய முறையில் இந்தச் சட்டம் பயன்படவேண்டும்.

அதைப்போல், குடிதண்ணீர் வசதி கூட இல்லாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதையெல்லாம் கவனித்து பொதுமக்கள், படம் பார்க்க வரக்கூடியவர்கள் வசதிபோடு அமர்ந்து படம் பார்ப்பதற்கு நல்ல காற்றோட்டமாக, இட வசதிகளும், சுகாதார வசதிகளும் செய்து கொடுக்கக்கூடிய காரியத்தை, இதுவரையிலும் இல்லை என்ற காரணத்தால் இது திருத்தப்படுகிறது; எனவே, அதைச் செய்வதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். அது மட்டுமல்ல. இன்றைக்கு திரையரங்குகளிலே பல தவறான படங்கள் காட்டப்படுகின்றன. அந்தத் திரைப்படக் கருவி என்பதை ஒரு விஞ்ஞான வளர்ச்சியை மக்களுக்குப் போதிக்கக் கூடிய கருவியாகப் பயன்படுத்துவதன் மூலமாகத்தான் சமுதாயம் செம்மையடையச் செய்யமுடியும். ஆனால், சமுதாயத்தைக் கெடுக்கக்கூடிய நோக்கத்தில், சமுதாயத்தில் நல்ல சிந்தனைகள் வரவேண்டாம் என்ற நோக்கத்தில் உருவாக்கி, தீய கருத்துள்ள படங்களைத் திரையரங்குகளில் காட்டுகிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, தஞ்சாவூரில் இருக்கின்ற திருவள்ளுவர் திரையரங்கத்தில் அபாசப் படங்களைக் காட்டுகிறார்கள் என்று சென்ற சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரில் நான் பேசினேன். 4, 5 நாள் அல்லது ஒரு வாரம் பக்திப் படங்களைக் காட்டினார்கள்,

[திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி] [1987 நவம்பர் 1]

மீண்டும் ஆபாசப் படங்களைக் காட்டுகிறார்கள் என்று என்னிடம் தகவல் சொல்கிறார்கள். இப்படி சினிமா திரையரங்குகளில் ஆபாசத் திரைப்படங்களைக் காட்டி மக்களைத் தவறான திசையில் அழைத்துச் செல்லக்கூடிய நடவடிக்கையில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, அளவுக்கு மீறி சீட்டுகளைக் கொடுத்து, சினிமா திரையரங்குகளில் இருக்கை வசதிகளில் ஏதோ மூட்டைகளை அடுக்குவதுபோல் அடைக்கின்ற சூழ்நிலை கூட இருக்கின்றது. குறிப்பிட்ட அளவிற்கு அங்கே அனுமதிக்கப்பட்ட சீட்டுகள் மட்டும் தரப்படுகிறதா என்றால் தரப்படவில்லை. அதற்குப் பதிலாக என்னென்னவோ நடைபெறுகின்றன. இன்றைக்கு அரசியல் எல்லாம் சினிமா திரையரங்குகளில் தான் நடத்தப்படுகின்றன. ரசிகர் மன்றங்கள் வைத்துக்கொள்ளலாம், எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் திரையரங்குகளிலே சினிமா பார்க்கிறபோது, இத்தகைய ரசிகர்கள், திரைப்படம் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்போது அங்கே ஏராளமான பூக்களையும் காகிதத் துண்டுகளையும் கொண்டு வந்து, பார்த்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய பொதுமக்கள்மீது தூசு கிறார்கள். அதனால் பொதுமக்கள் எரிச்சல் அடையக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. இதையெல்லாம் கண்காணிக்கக்கூடிய அளவிலே, திரையரங்குகளில் இவைகளையெல்லாம் கண்காணிப்பதற்கு, உரிய அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல, வீடியோக்களைப்பற்றி இங்கே பல்வேறு கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன. இன்றையதினம், வீடியோக்கள் மூலமாகத் திரைப்படங்கள் மறைமுகமாக எடுக்கப்பட்டு காட்டப்படுவதன் மூலம் சினிமா தொழில் பாதிக்கப்படுகிறது என்று சில திரையரங்கு உரிமையாளர்கள்கூட சொல்கிறார்கள். என்வே, அப்படிப்பட்ட திருட்டு வீடியோக்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே, இந்த வீடியோ திருட்டுக்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கான அதிகாரம் டி.எஸ்.பி., அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டு இருந்ததாகச் சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது வந்திருக்கிற இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தின் மூலம், காவல்துறை ஆய்வாளருக்கு அந்த அதிகாரம் தரப்பட்டிருக்கிறது. அதிக அதிகாரம் கொண்டிருந்த டி.எஸ்.பி. அவர்களால், எத்தனை திருட்டுத்தனமாக புதிவுசெய்யப்பட்ட வீடியோக்கள், கைப்பற்றப்பட்டன?

1987 நவம்பர் 17] [திரு. எம். செல்லமுத்து]

என்ன, அதன்மீது அவர்கள் எடுத்த நடவடிக்கை என்ன, நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு அமல் நடத்தாமல் இருந்ததற்கான சூழ்நிலை என்ன, இப்போது அந்த அதிகாரத்தை காவல்துறை ஆய்வாளருக்கு கொடுப்பதன் மூலம் என்ன நன்மைகள் எதிர் பார்க்கப்படுகின்றன என்ற விளக்கத்தை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தரவேண்டும். இப்படிப்பட்ட திருட்டு வீடியோக்கள் எடுப்பதைக் கட்டுப்படுத்தி திரையரங்கு உரிமையாளர்களுடைய தொழிலையும் பாதுகாப்பதோடு, திரையரங்குகளிலே பணிபுரியக் கூடிய ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் சொல்கிறார்கள், இப்படிப்பட்ட திருட்டு வீடியோக்கள் வருவதன் மூலம், திரையரங்குகளுக்கு வருகின்ற கூட்டம் குறைவதால் அவர்களுக்கும் வேலைவாய்ப்புகள் குறைகின்றன என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, திருட்டு வீடியோக்களை கட்டுப்படுத்தக்கூடிய வகையிலே, இதற்கென்று விதிக்கப்பட்டுள்ள தண்டனையான 5,000 ரூபாய் அபராதம் மற்றும் 2 வருடங்கள் தண்டனையை கறாராக அமல் படுத்தவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சிலருடைய நலன்களுக்காக அல்லது துஷ்பிரயோகப்படுத்தக்கூடிய அல்லது இந்தச் சட்டத்தைக் காட்டி தங்களுடைய காரியங்களை நிவர்த்தி செய்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்தப்படாமல் இருப்பதற்கான விதிகளை உருவாக்கி, இந்தச் சட்டத்தை கறாராக அமல் நடத்தி, சினிமா பார்க்கக்கூடிய பொதுமக்களுடைய நலனையும் பாதுகாக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கூறி, வாய்ப்புக்கு நன்றி சொல்லி முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. ஜே. முகம்மது கனி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான் கான் அவர்கள் காலையிலே பேசும்போது இந்த மைக்கின் மூலமாகப் பேசுகிறார்; மதியம் பேசும்போது அந்த மைக்கின் மூலமாகப் பேசுகிறார். அவருக்கு ஒதுக்கப்பட்ட இடம் எது?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அப்போதே சொல்லியாகிவிட்டது, இருக்கின்ற இடத்திலேயிருந்து பேசினால்தான் அனுமதிப்போம் என்று. வேறு இடத்திலிருந்து பேசினால் ரெக்கார்ட் ஆகாது.

* திரு. ஜி. கே. ஜே. பாரதி : மாண்புமிகு பேரவையின் துணை நாயகர் அவர்களே, தொலைக்காட்சித் திரையில் திரைப்படங்கள்

[திரு. எம். செல்லமுத்து] [1987 நவம்பர் 17]

திரையீடப்படுவதை முறைப்படுத்துதல் திருத்தச் சட்ட முன் வடிவின்மீது நான் சார்ந்திருக்கிற காங்கிரஸ் இயக்கத்தினுடைய சார்பாக என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். திரைப்படங்கள் என்கின்ற பொதுவான நிலையை எடுத்துக்கொள்கிறபோது, திரைப்படங்களைப் பார்க்க வருகின்ற பொதுமக்களுடைய நலனையும், அவர்களுடைய சிந்தனை கெடாமல் இருக்கின்ற வகையில் படத்தினை உருவாக்குகின்ற தன்மையிலும் எடுக்கின்றவர்களும், தொடுக்கின்றவர்களும் உருவாக்கவேண்டுமென்பதில் எந்தவிதமான மாறுபாடும் இல்லை. ஆனால் மனித சமுதாய வளர்ச்சியில், மாணவர்கள், இளைஞர்கள், பல்வேறு சமுதாய மக்களுடைய உணர்வுகளை பிரதிபலிக்கின்ற எண்ணமும், நிகழ்ச்சியும் படைத்த திரைப்படங்களை உருவாக்குகின்ற தன்மையைப் பெற்றாக வேண்டுமென்று இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக நாம் வழிவகுக்கின்றோமா என்று சொன்னால், இல்லையென்றுதான் சொல்லவேண்டும். இந்த சட்டமுன்வடிவிலே உரிமங்கள் வழங்குகின்ற உரிமையும், பார்க்கின்ற மனிதனுடைய நலத்தையும் குறிப்பிடவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள்.

அடுத்து, வி.சி.ஆர். என்கின்ற ஒரு சிறப்பான நிலையைச் சொல்கின்றபோது, இந்த வி.சி.ஆர். வீடியோக்கள் குற்றங்கள் தடுக்கப்படவேண்டுமென்ற உணர்வினால், இங்கே இந்தச் சட்டத்திருத்தத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். எனக்கு முன்பு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசியதைப்போன்று, இந்த வீடியோ லைப்ரரி என்ற சொல்லப்படுகின்றவைகளை சோதனை செய்வதற்காக, முன்பு மாநகரங்களிலே ஏ.சி. அவர்களுக்கும், புற நகரங்களிலே, மாவட்டங்களிலே டி.எஸ்.பி. போன்றவர்களுக்கும் அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டு, அவர்கள் குற்றவாளிகளா இல்லையா என்று சோதிக்கின்ற உரிமை பெற்றிருந்த சூழ்நிலை இன்றையதினம் காவல்துறை ஆய்வாளர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் காவல்துறையைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு மக்களிடமிருந்து கப்பங்கள் வாங்குகின்ற இடமாக மாறிவிட்டதே என்ற அச்ச உணர்வு இருந்த நேரத்திலும், மேலும் கப்பங்கள் கட்டுவதற்கு இது உடந்தையாக மாறிவிடுமோ என்ற உணர்வுகள் ஏற்படக்கூடாது என்பதை இந்த மன்றத்தின் வாயிலாக அமைச்சர் அவர்கள் மூலமாகத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஆக, வீடியோக்கள் மூலமாக பல்வேறு செயல் திட்டங்களைப் பார்த்து மகிழ்கின்ற இந்தச் செயல்கள் வரவேற்கத்தக்க செயல்கள்தான்.

1957 நவம்பர் 17] திரு. ஜி. கே. ஜே. பாரதி]

இன்னும் சொல்லப்போனால் மிக நல்ல இலங்கை—இந்திய ஒப்பந்தத்தைத் தந்திருக்கிற என்னுடைய வணக்கத்திற்குரிய இந்திய அரசின் தலைவர், மாண்புமிகு பிரதமர் அவர்கள்கூட இலங்கையில் ஒப்பந்தத்தை உருவாக்கிவிட்டு வருகிறபோது அங்கே விஜயமுனி என்ற ஒருவனால் தாக்கப்படுகிற காட்சியை யும்கூட இந்த வீடியோவின் மூலமாகத்தான் பார்த்து துடிக்க முடிந்தது. அதைப் போலவே எந்த நிகழ்ச்சியை வேண்டுமா னாலும் இந்த வீடியோ மூலமாக அறிய முடிகிறது. அன்னை இந்திரா காந்தி அவர்களைக்கூட கொடியவர்கள் சுட்டு வீழ்த்திய அந்தக் கொடிய செயலைக்கூட வீடியோ இருக்கிற இந்த விஞ்ஞான உலகத்தின் மூலமாகத்தான் அறிந்து கொள்ளுகிற வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

(இரவு 6-30)

மேலும் தமிழகத்தினுடைய முதல்வர் அவர்கள் நோய்வாய்ப் பட்டு இருக்கிறபோது அவர் நலமாகத்தான் இருக்கிறார் என்று வீடியோ சுருளைப் பார்த்துதான் அறிந்து கொள்கிற சூழ்நிலை இருந்தது. வீடியோ மூலமாக நல்ல அறிவியல் பூர்வமான சிந்தனையையும், வளர்ச்சியையும் அதே நேரத்தில் பார்க்க முடியாத காட்சிகளையும் பார்ப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுவது குறித்து மகிழ்ச்சிதான். ஆனால் சமுதாயத்தில் மாணவர்களை, பிஞ்சு உள்ளங்களை, மாணவியர்களை மற்றும் சமுதாய மக்களைத் தவறான எண்ணத்திற்கு அழைத்துச் செல்கிற, அறிவினத்தை ஏற்படுத்துகிற நிலையிலிருந்து எப்படியும் காப்பாற்றியாக வேண்டும் என்ற உணர்வை ஆணித்தரமாக நாம் பெற்றாக வேண்டும்.

அடுத்து, வீடியோவின் மூலமாக, திருட்டுத் தொழிலை சிலர் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒவ்வொரு முறையும் தண்டனை கொடுத்துக் கொண்டிருந்தால் மட்டும் போதாது. அவர்கள் தவறே செய்யாத வகையில் எந்தெந்த வகையில் தண்டிப்பீர்களோ அதைச் செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் திரைப்படத் துறையில், கடந்த கூட்டத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேசும் போது, 6 முனை வரி இருப்பதாகவும், அதை ஒருமுனை வரியாக

[திரு. ஜி. கே. ஜே. பாரதி] [1987 நவம்பர் 17]

அறிவிக்கப் போவதாகவும் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி ஒருமுனை வரியாக அறிவிக்கப் போகிறீர்களா என்ற உணர்வைக்கூட நீங்கள் வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் வீடியோ மூலமாகத் திரைப்படங்கள் வாழ்வு சற்று குறைந்திருக்கிறது என்று திரைப்படம் எடுப்பவர்களும், விடுபட வர்களும் குறைபட்டிக் கொள்கிறார்கள். ஒரு படம் 100 நாள் ஓட வேண்டும் அல்லது 20 நாள் ஓட வேண்டும் என்ற சூழ்நிலை தற்போது மாறி வருகிறது. காரணம் இந்த வீடியோக்கள் மூலமாக மக்கள் மத்தியில் உணர்வு மாற்றம் அடைந்திருக்கிறது. ஆகவே, பொருளாதாரத்தின் எல்லையில் நாங்கள் தொல்லைப்படுகிறோம் என்ற உணர்வில் சிலர் வேதனைப்படுகிற கான்சியையும் நாம் பார்க்கிறோம்.

இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாக வீடியோ திருட்டு சம்பந்தமாக திருத்தச் சட்டத்தை நம் தமிழக அரசுதான் கொண்டு வந்திருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்றுப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படிப் பாராட்டுகிற நேரத்திலும் இந்த அதிகாரம் ஆய்வாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறபோது அந்தச் செயலானது சற்று மாறுபாடு உண்டாக்கும் உணர்வோடு, பழி வாங்கும் மனோபாவத்தோடு, யார் வீட்டில் வேண்டுமானாலும் நுழையலாம் என்ற உணர்வில் சென்றுவிடக் கூடாது என்ற அச்சமும் ஆதங்கமும் இருக்கிற காரணத்தால் அத்தகைய நிலைமைகளை மாற்றியமைக்கும் செயலை உருவாக்க வேண்டும் என்றும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து வீடியோ கேச்ட்டிகளை வாங்குகிறபோது அதற்கு சேல்ஸ் டாக்ஸ் வாங்க வேண்டும் என்ற வரையறை இருக்கிறது. இதுவரை அந்த சேல்ஸ் டாக்ஸ் வாங்குகிற வரையறை இல்லை. ஆகவே இதைக் கண்டிப்பாக வாங்க வேண்டும் என்ற உணர்வையும் உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் “மியர் பொரஷன் ஆப் வீடியோ கேசட்” பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த வீடியோ கேசட்டை வைத்திருப்பவர்கள் அதன் உரிமையாளரிடம் அனுமதி பெற்றிருக்கிறார்களா, அவர்கள் வைத்திருக்கும் வீடியோ கேசட் சென்சார் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா, அந்தப் படம் சமுதாய நலனை உருவாக்குகிற படமா அல்லது வேறு ஏதாவது

1987 நவம்பர் 17] [திரு. ஜி. கே. பாரதி]

படமா என்பதைத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட உணர்வே இல்லாமல் பல்வேறு விடியோ ஸைப்ராரிகள் தமிழகம் முழுவதும் இயங்கிக் கொண்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். எனவே அவற்றையெல்லாம் அப்புறப்படுத்துவதோடல்லாமல் தமிழகத்தினுடைய அறநெறி, இந்திய நாகரீகம், தமிழனுடைய வளர்ச்சி, தமிழ் எண்ண உணர்வுகளைக் காப்பாற்றுகிற உணர்வோடு இருக்க வேண்டும். இவற்றிற்கு மாறுபாடான படங்களை யெல்லாம் அறவே ஒழித்துவிடுகிற நிலைமையை நாம் உருவாக்க வேண்டும். மேலும் கடல் கடந்து படங்களை இங்கே இறக்குமதி செய்யும்போது அதில் நீலப் படங்களையெல்லாம் நிச்சயமாகத் தமிழகத்திலிருந்து வெளியேற்ற வேண்டும் என்ற உணர்வையும் நாம் ஏற்படுத்த வேண்டும். மேலும் விடியோ பற்றி வந்துள்ள இந்த எழுச்சிமிகு சட்டத்தை வரவேற்கிற அதே நேரத்தில்—தண்டனை அளிப்பதற்கு வகை செய்யப்பட்டிருப்பதை வரவேற்கிற அதே நேரத்தில்—இந்தச் சட்டம் உண்மையிலேயே சமுதாய மக்களுக்கு நலம் பயக்கிற சட்டமாக மாற வேண்டும் என்று நான் சார்ந்திருக்கிற காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தின் சார்பில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும் தொலைக்காட்சி வசதி எவ்வளவு பெரிய உதவியை மக்களுக்கு அளிக்கிறது என்று சொல்லுகிறபோது இன்னொன்றையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமலிங்கம் அவர்களுட இங்கே பேசும்போது ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அவர் திருத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக நான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். நம் தமிழகத்தின் தலைமையமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் அமெரிக்காவில் மருத்துவ மனையில் நோயுற்று இருந்தபோது தொலைக்காட்சி நிலையம் தவறாகச் செய்தியை வெளியிட்டது என்று சொன்னார்கள். தொலைக்காட்சி நிலையம் எந்த செய்தியையும் தவறாக எப்போதுமே வெளியிட்டதில்லை. வெளியிடாது. (மணியடிக்கப்பெற்றது) ஒரு நிமிடத்தில் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவர் வேறு ஒரு நிகழ்ச்சியைச் சொன்னார். அவர் அமெரிக்க மருத்துவ மனையைப்பற்றி சொல்லவில்லை. இதை நீங்களாகவே சொல்லிக் கொண்டு அதற்குப் பதில் சொல்லாதீர்கள். அதை அதோடு

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்:] [1987 நவம்பர் 1?] விட்டுவிடுங்கள். (குறுக்கீடு) இரண்டு பேருமே அதைப்பற்றி பேச வேண்டாம் (குறுக்கீடு) அடுத்து மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு திரைப்படங்கள் (முறைப்படுத்துதல்) மூன்றாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 44/1987) சம்பந்தமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள்.

திரைப்பட அரங்குகளில் இட வசதி, சுகாதாரம் இல்லாமல் இருக்கிறது என்றும், போதிய காற்றோட்ட வசதி இல்லை யென்றும் குறிப்பிட்டார்கள். ஏற்கெனவே திரைப்பட அரங்குகளில் எவ்வளவு அனுமதிக்கப்பட்ட இடங்கள் இருக்கிறதோ அதைவிட அதிகமாக சினிமா பார்க்க நபர்களை அனுமதித்திருந்தாலும், சுகாதார வசதி குன்றியிருந்தாலும் குளிர்சாதன வசதியுள்ள தியேட்டர்களில், குளிர்சாதன வசதி குறைவாக இருந்தாலும் அதன் காரணமாகத் திரைப்பட அரங்கின் உரிமையாளர்கள் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால் சி—படிவம், அந்த உரிமம், சல்பண்ட் செய்யப்படுகிறது. ஆபாசப் படங்களை தமிழ்நாட்டில் காட்டிய இரண்டு திரைப்பட அரங்குகளுக்கு 3 மாதத்திற்குக் குறையாமல் சி—படிவம் ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சினிமாவிற்குப் போகிறவர்களுடைய வசதிகளைக் கவனிக்கும் பொருட்டு தமிழ்நாடு திரைப்படங்கள் மூன்றாம் திருத்த சட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறது. திரைப்பட அரங்குகளுக்கு உரிமம் கொடுப்பதிலேயும், உரிமம் மாற்றப்படுவதிலேயும் உரிமம் அசைன்மென்ட் செய்வதிலேயும் சில வார்த்தைகளைப் புதியதாகச் சேர்க்க வேண்டுமென்பதால் அந்த வார்த்தைகளைச் சேர்த்திருக்கிறோம். ஏற்கெனவே திரைப்படங்களுக்குச் செல்லுபடவர்களுக்கு என்று பொதுவாக இருந்ததை மாற்றி குறிப்பாக சினிமா படம் பார்ப்பவர்களுக்கு என்ற முறையிலே திருத்தம் செய்திருக்கிறோம். இந்தத் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவை முதலிலே நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு திரைப்படங்கள் (முறைப்படுத்துதல்) மூன்றாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 44/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்”.

1987 நவம்பர் 17] [பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 8 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு திரைப்படங்கள் (முறைப்படுத்துதல்) மூன்றாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 44/1987) நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

8. அரசினர் தீர்மானம்—தொடர்ச்சி.

(அ) அலுவல் வரிசையில் மாற்றம்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பேரவையின் விதி 30 (3)-ன் கீழ் நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“இன்றைய நிகழ்ச்சி நிரலில் இனம் 7—அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள் (ஆய்வு செய்தல்) என்ற தலைப்பின் கீழ் வரிசை எண் (11) 1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு காணொளிப் (வீடியோ) பேழைப் பதிவுக் கருவிகள் (V.C.R.) மூலமாக தொலைக்காட்சித் திரையில் திரைப்படங்கள் திரையிடப்படுவதை (முறைப்படுத்துதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 53/1987) என்று உள்ளதை அதே இனத்தில் வரிசை எண் (6)—1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு திரைப்படங்கள் (முறைப்படுத்துதல்) மூன்றாம் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 44/1987) என்று உள்ளதற்குப் பின் எடுத்துக்கொள்ளலாம்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றது.